

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

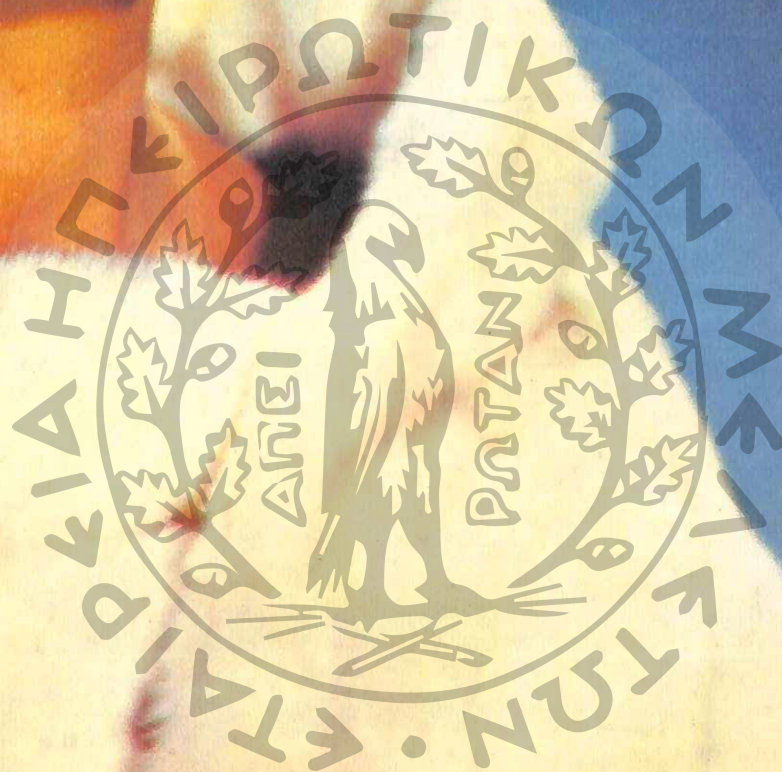
EIKON

ΑΡ. 324 5 ΙΑΝΟΥΑ

— Άποκλειστικότης —
ΑΙΧΜΑΛΩΤΗ
ΤΟΥ
ΣΟΕΚΑΡΝΟ

Μιά έντυπωσιακή
— αποκάλυψη —

ΣΟΦΙΑ ΛΩΡΕΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΥΧΕΤΗΡΙΩΝ
ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΣΤΟΚ ΕΙΣ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΣ ΤΙΜΑΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ 973.192
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΡΩΪΑΝ 9 π.μ. — 2 π.μ.

ΘΑ ΣΑΣ ΣΤΑΛΟΥΝ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 324 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ζ' 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1962

*Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ *Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. *Ηλιόπουλος
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αγία Ζώνης 24, *Αθήναι)

Γραφεία:
Συντάξεις, Σικράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
*Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 971-685
Συνδρομεία:
*Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. *Ετησία δραχ. 260.
*Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. *Ετησία δολλάρ. 14.

*Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνηγορήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. *Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οι αναγνώστες μας γράφουν

Νεολογισμοί...

Ξεφύλλιζα τυχαίως κάποιο ελαφρό περιοδικό και το μάτι μου έπεσε στην σελίδα για τους φίλους της ελαφράς μουσικής, τζάζ. Μεταξύ των πληροφοριών για τους τελευταίους δίσκους που κυκλοφόρησαν, υπό τον γενικό χαρακτηρισμό «χίτς», μία και το «σου-ξέ» κατήντησε πια αρχαϊζόν, όπως φαίνεται, ο υπεύθυνος συντάκτης αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει τους «άπειράριθμους» νεαρούς φίλους και θαυμαστές του, για τα «χρόνια πολλά» που του έστειλαν επ' ευκαιρία της γιορτής του. Γράφει, λοιπόν: «Ήταν τόσα πολλά τα γράμματα με τις εύχες που έλαβα... «τζή» αισθάνομαι σαν βουλευτή». Αυτό το «τζή», αν δεν απατώμαι, είναι προσφιλές επίφωνημα των Αμερικανοπαίδων, αντίστοιχο περίπου προς το δικό μας «μπά» ή κάτι τέτοιο. Τέλος πάντων, ό,τι και να σημαίνει, δεν νομίζω ότι μπορεί κανείς εν ονόματι της ελευθερίας λόγου να πλουτίσει το λεξιλόγιο των άτυχων Έλληνοπαίδων με παρόμοιες ανοησίες, γιατί αλλιώς... «τζή», έγώ που το θέλουμε! «τζή», «χίτς» που μάς χρειάζονται! «τζή» Πάτσι Σ. Τ.

Η άρρωστη πόλη

Από όσα μπόρεσα να αντιληφθώ, στο αρχιτεκτονικό συνέδριο των Δελφών δεν ακούστηκε καμιά πρακτική και εφαρμόσιμη πρόταση για να λυθεί το πρόβλημα των Αθηνών. Μάλλον έβρηνσαν για το άνιαν της νόσου κ' απέδειξαν ότι το «κλεινό άστυ» κινδυνεύει από συμφόρηση, ότι, με λίγα λόγια, έχει θεμελιώδη οργανικά και λειτουργικά μειονεκτήματα, που το καταδικάζουν ως ζωντανό οργανισμό. Γεννάται όμως το έρώτημα: Τόσα χρόνια που ήταν οι διάφοροι «άρμοδοι», οι ειδικοί επιστήμονες και οι άνθρωποι που θα μπορούσαν να θεραπεύσουν από τα πρώτα συμπτώματα την κατάσταση; Κατά καιρούς ακούστηκαν διαμαρτυρίες και υποδείξεις, ό κώδων του κινδύνου είχε κρουσθή, αλλά μάλλον άκαδημαϊκά, για μερικά αισθητικά και άλλα ζητήματα, μεγάλης δέδαα

σημασίας, αλλά πάντοτε δευτερευούσης τάξεως. Σήμερα μαθαίνουμε ότι μία τόσο έκτεταμένη πολιτεία δεν χωράει πια τον ρυθμό της ζωής της. Δεν είναι περίεργο;

*Αθήναι

Ρ. ΚΑ.

Υπερηφάνεια

Αισθάνομαι υποχρέωση να σας εύχαριστήσω για το θαυμάσιο εξώφυλλο του υπ' αριθμόν 321 τεύχους σας. Η φωτογραφία αυτή με πλημύρισε από υπερηφάνεια για τους Βασιλείς μας... Το δε άρθρο σας, σχετικά με τα εξήντα χρόνια του Βασιλέως Παύλου, καταπληκτικό και δείχνει τους μάχους και τις θυσίες των Βασιλέων μας για τον λαό τους. Ο Βασιλεύς, κάποτε, σε κάποιο λόγο του, είχε πει ότι είναι υπερήφανος επειδή είναι Βασιλεύς της Ελλάδος. Θα πρέπει να ξέρη ότι και οι Έλληνες είναι υπερήφανοι για τον Βασιλέα τους!

Ψυχικά

Ε. ΣΙΑΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τρίγωνο...

Πριν από λίγο καιρό έφτασε στην Μύκονο ένα ζεύγος Αμερικανών πελεκάνων, ό Αλφόνσος και η Όμέλγα, για να κάνουν συντροφιά στον περίφημο Πέτρο. Δεν μάθαμε όμως την συμφωνία. Με ποιόν κάνει παρέα τώρα, άναπτύχθηκε φιλική σχέση μεταξύ τους, πώς τά περνούν οι Αμερικανοί στην Μύκονο;

*Αθήναι

Α. ΔΗΜ.

Ο Πέτρος είναι πολύ καλός. Κατέκτησε την καρδιά της χαριτωμένης Αμερικανίδας και τώρα άποτελούν εύτυχισμένο ζευγάρι. Ο Αλφόνσος — το τρίτο σκέλος του τριγώνου — όταν είδε ότι τριφυερό του ταιριάζει τον έγκατέλειψε προς χάριν του Μυκονιάτη έρμητη, περιέπεσε σε μελαγχολία και πέθανε από μαρasmus.

ΣΤΟ
ΟΠΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

Καλλιτεχνικά είδη Κεραμικού
ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ

Βουλής 238
Τηλ. 23-366

Galerie

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
Παιχνιδιών και Δωρών
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 9 - ΤΗΛ. 21-546

ΜΑΛΛΙΑ ΠΛΕΚΤΑ
και καλύτερα συλλογή
"Βομβόξ"
ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗΣ
Ερμού 52 - Τηλ. 21-915

Βουλής 17
Αιερής 25
Πιζοπουλός
ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
ΤΗΛ. 623-784

BOUTIQUE
Christian Dior
CRAVATES
CEINTURES
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΜΟΣΙΣ
Constantinos
ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ και ΑΝΤΙΜΑΡΑ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ ΣΥΜΒΑΘΩΝ
GALLERIE
Costal
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 43
Α. ΠΑΥΛΤΕΚΝΕΙΟΥ ΓΕΝΙΑ
ΤΗΛ. 525-257

Βοΐα Μαντάκος
ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 28
ΤΗΛ. 28-561

Γραμμάτια
Παιδικά
Ροζαί
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

Τα Φλαμουράκια
Παιδικά Μοντέρνα
LT
ΛΕΒΕΝΤΑΚΗΣ
ΤΣΑΛΚΙΑΝΣ
ΕΡΜΟΥ 56 - ΤΗΛ. 20-861

ΑΝΔΡΙΚΟΙ ΝΕΟΤΕΡΙΣΜΟΙ
Πιζοπουλός
ΣΤΑΔΙΟΥ 25
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 3

ΚΥΣΤΑΛΛΑ ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ ΜΠΙΜΠΛΕΣ
PORZELLAN
Το ματσάκι με τα εκλεκτά είδη
για τους εκλεκτούς θεατές
ΑΝΘΙΜΟΥ ΓΑΖΗ 9
ΤΗΛ. 23-933 ΣΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

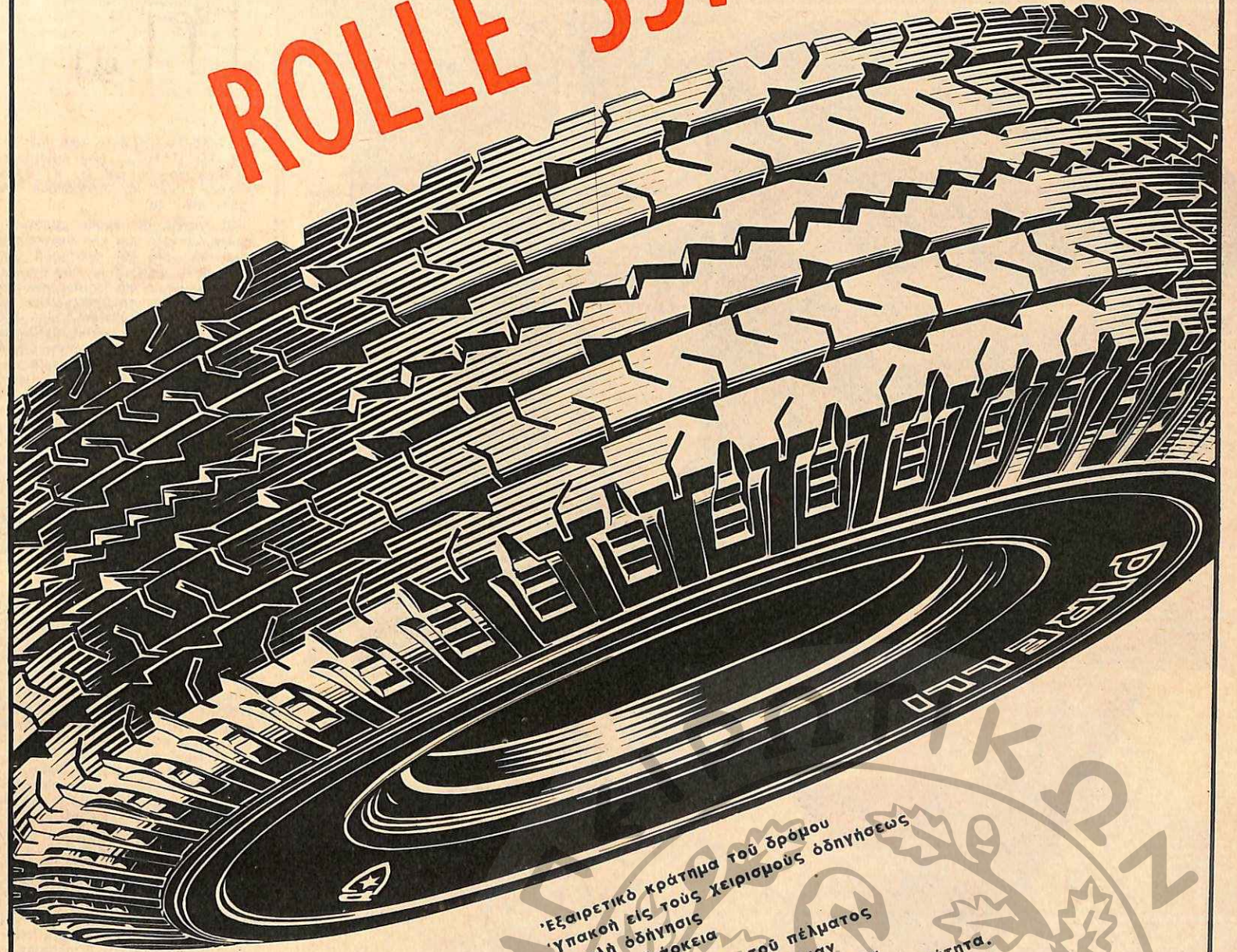
ΧΕΙΜΩ-ΝΙΑΤΙΚΕΣ
Coutures
ΦΩΚΙΩΝΟΣ & ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 10 • ΤΗΛ. 22-024 - 621-729

Για να έχετε ΠΑΝΤΑ
ΚΑΛΟΧΤΕΝΙΣΜΕΝΑ ΜΑΛΛΙΑ,
Πηφίστε εις τη Κεντρική
Φαρμακείο και Μαρτυροπούλου
Lac tonic

Αποβιβάσεις
ΑΝΘΗ
ΣΕ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
ΜΕ ΤΩΝ **INTERFLORA**
Φλωμανός
ΣΥΝΤΑΓΜΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 3
ΤΗΛ. 21-514

Μετά το ξυρόμα...
...ΛΟΣΙΟΝ
AKIT
Αρωματίζει - Φρεσκάει

ROLLE 337

Εξαιρετικό κράτημα του δρόμου
Υπακοή εις τους χειρισμούς οδηγού
Απαλή οδήγηση
Μεγίστη διάρκεια
Το ειδικόν σχέδιον του πέλματος
παρέχει μεγίστην ασφάλειαν
κατά τα άπτομα φρεναρίσματα
και εις τας στροφάς με μεγάλην ταχύτητα.
Η άντοχή του σκελετού
εξουδετερώνει τας προσκρούσεις
εκ της άνωμαλίας του εδάφους

**PIRELLI
HELLAS**

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
Έδρα : Αθήναι
Εργοστάσιον : Πάτραι
Κατάστημα : Αθήναι
Υποκατάστημα : Θεσσαλονίκη

ΥΓΡΕΚΑ

Για ένα χαμόγελο...
για ένα φιλί...

Νέο

έπαναστατικό - συναρπαστικό
κραγιόν
σε σχήμα καρδιάς...

Helena Rubinstein

Αίχμαλωτίζει τα άψογα χείλη σας, με μία άπλη κίνηση υπογραμμίζει την όμορφη σας. Έπτά μοντέρνα - άληθινα έμπνευσμένα - χρώματα. Κραγιόν σε έπιχρυσό σατέν. Θήκη αναλλοίωτη. Καί σε άνταλλακτικό με Θήκη.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΜΗΤΣΟΣ & Κ. ΜΠΑΧΑΡΙΑΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3 - ΤΗΛ. 27.502

**Βιβλία
που μάς
έδιδαν**

«Ο ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΚΑΘΕ ΜΗΤΕΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ». Τών παιδιάρων Π. Δ. Μητροπούλου και Ν. Β. Κλοντροπούλου. Οίκος Μ. Σαλιέρου, 'Αθήναι 1961, σελ. 260.

Οι γονείς θα έρουν χρήσιμες πρακτικές οδηγίες για την περιποίηση, την διατροφή και την ανάπτυξη των παιδιών, διατυπωμένες με σαφήνεια και απλότητα, με σκοπό να αποφεύγονται οι άρρώστιες και τα άτυχημα και να εξασφαλισθούν εύνοικοί όροι για την σωματική και πνευματική ανάπτυξη των παιδιών. Κατά τους συγγραφείς, η φροντίδα για το παιδί πρέπει να αρχίζει από της γεννήσεώς του. Πέραν της παιδιατρικής ύλης, το έθελίο περιέχει και έκτενές κεφάλαιο για την ήθική και πνευματική διαπαιδαγώγηση του παιδιού, για τα έλαττώματα, τις κακές συνήθειες και τις ιδιοτροπίες που είναι συνήθως εκδηλώσεις κάποιας σωματικής διαταραχής ή επιδράσεις του περιβάλλοντος. 'Η μεταχείριση των παιδιών πρέπει να είναι ανάλογη με την ιδιοσυγκρασία τους, ή οποία σχετίζεται έμμεσα ή άμεσα και με την εν γένει συμπεριφορά των εν γονέων.

«ΣΤΟΥ ΒΙΚΟΥ ΤΗ ΧΑΡΑΔΡΑ». Δημητρίου Σ. Δάνου. 'Εκδοτικός Κόσμος, 'Αθήναι 1961, σελ. 80.

Πατριδογνωστικό λαογραφικό ανάγνωσμα, γραμμένο από εκπαιδευτικό, για να τραγουδήση τις όμορφες της Βίτσας, ενός από τα 46 Ζαγοροχώρια. Νοσταλγία για τις πρώτες άγνες φυσιολατρικές εντυπώσεις, έπιστροφή σε μία χώρα που έθρεψε και άνατρεψε ένα καθαρό και φωτεινό δράμα ζωής. Περιγραφή του τόπου, θρύλοι, παραγούδια, συμπληρώνουν την εύλαβη άναφορά στην γενέτειρα.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«ΤΟ ΝΕΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ». 'Επιθεώρησης. Δεκέμβριος 1961. 'Εκτός των έπισηματικών αυτοκινητιστικών θεμάτων, περιέχονται και περιγραφές των τελευταίων αυτοκινητιστικών άγώνων στη χώρα μας, και νέων μοντέλων αυτοκινήτων, και μία σελίδα με τις τιμές 44 τύπων αυτοκινήτων μετά της έκτακτου εισφοράς και των φορολογουμένων έπων έκάστου.

«ΑΛΙΕΙΑ». Μηνιαία έπιθεώρησης θαλάσσιου πλοΐτου. 'Από τα περιεχόμενα: Αί τελευταία έρευνα προς κατάκτηση των μεγάλων θαλάων. Σύστημα πωλήσεως ψαριών στην Πορτογαλία. 'Εντυπώσεις από γαλλικά και ισπανικά ψαρολιμμένα. Οι Τονάρες στη Μεσόγειο. Τα μυστήρια των χελιών, και είδησεις από την έλληνική και παγκόσμια αλίσια.

«ΑΚΤΙΝΕΣ». 'Όργανον της Χριστιανικής 'Ενώσεως 'Επιστημόνων. Τεύχος 226. Περιεχόμενα: «'Η ύπεροχη της παιδείας στην άσφαλιστική, του καθ. κ. Σ. Καλλιλάφα. «'Υπάρχουν λογικά όντα εις τους άλλους άστέρας;», του καθ. κ. Γ. Κοντοπούλου. «Τό Παγκόσμιον Σύμβούλιον των 'Εκκλησιών και ή 'Ορθόδοξία», του κ. 'Α. Παπαδοπούλου. «'Η νευματική και καλλιτεχνική ζωή του μηνός», του κ. Μελη Νικολαΐδη. 'Απόψεις, τό θέατρο της ζωής, λογοτεχνική ύλη, παιδαγωγικές σελίδες, κλπ. συμπληρώνουν τό τεύχος.

«ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ;». Γελοιογραφίες του Μητρόπουλου.

Κομψό και καλοτυπωμένο λεύκωμα με 54 γελοιογραφίες του γνωστού σκιτσογράφου. Οι 35 είναι ανέκδοτες, ενώ οι υπόλοιπες έχουν δημοσιευθή σε έλληνικά και ξένα περιοδικά. 'Όλες είναι χωρίς λεζάντα, γιατί τό λεπτό χιούμορ περιέχεται στο «εϋρημα» και στην έκτέλεση του σκίτσου. 'Ενα μειδιάμα του άναγνώστη συνοδεύει κάθε εικόνα, γιατί τό «κάτι» που συνεχώς θρίσκει είναι ένα ύπνοσούμενο, μία διάθεση, ή χαρακτηριστική λεπτομέρεια που συχνά κρύβει ένα σατιρικό ή τραγικό ύπαινιγμό. Δέν υπάρχουν χοντρά άστέια ή τετριμμένα εϋφυολογήματα. Ξεκουράζουν με την εύγένεια, την συγκρατημένη φαντασία, τό λιτό προσωπικό ύφος και χαρίζουν ένα «γλυκόπικρο» χαμόγελο.

«ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΣΕ ΓΑΛΑΖΙΟ ΚΑΙ ΠΡΑΣΙΝΟ». Κυριάκου Μητσούτση. 'Εκδ. «Αίγαγρος», 'Αθήναι 1961, σελ. 174.

Ταξιδιωτικό του έλληνικού χώρου, γραμμένο με συγκίνηση και άγάπη για τον κάθε τόπο και τους ανθρώπους του. Οι λεπτές χαρακτηριστικές παρατηρήσεις αποκαλύπτουν τον ιδιαίτερο χαρακτήρα και τις όμορφες που συναντά ο ταξιδιώτης, αυτός που, πηγαίνοντας σ' ένα τόπο, θέλει να τον γνωρίση βαθύτερα και όχι ν' άποκτήση την φιλοπερίεργη έντύπωση του τουρίστα. Οι γνώεις της 'Ελλάδος άποκτούν την ατέλεια και την πληρότητα μιάς «χώρας». Κνωσός, Χανιά, Χίος, Μυτιλήνη, Σάμος, Αθήνα, Μυκήνες, 'Ανάπλι, Δελφοί, Σαλαμίνα, Μετέωρα, Πήλιο, 'Αρτα, Καστοριά, 'Εδεσσα, Ζάκυνθος, Κέρκυρα είναι οι σταθμοί του ταξιδιού. Στό τέρμα του, ο στίχος του Ζ. Παπαντωνίου: «Εύχαριστώ για τα θουνά και για τους κάμπους που είδα», άποκτά ιδιαίτερη σημασία.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«ΚΡΙΚΟΣ», του άποδήμου 'Ελληνισμού Διευθυντής Γιάννης Χατζηπατέρας. Τεύχος 131)2, με άφιέρωμα στον 'Ελληνοισμό της 'Ανατολικής 'Αφρικής. Πληροφορίες, είδησεις, άνταποκρίσεις από την ζωή και την κίνηση του άποδήμου 'Ελληνισμού.

«ΣΚΑΠΑΝΗ». Μηνιαίο περιοδικό, όργανον του «'Ελληνικού Κέντρου 'Αγωγής». Τεύχος 9. «Χριστουγεννιάτικο», ποίημα της Κ. Χιωτέλη. «Καζαντζάκης», του Χ. Γιαννορά. «'Ο πολύ γωνάτος και άγνωστος δορυφόρος μας», του Δ. Κωτάκη. «Σκίτσα σε έλάσσονα τρόπο», του Δ. Χριστοδούλου. «Μία παρουσία άγάπης στις πλημυρισμένες γειτονίες» και άλλα.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΣΟΦΙΑ ΛΩΡΕΝ γριζεί στο Παρίσι, με συμπρωταγωνιστή τον Τόνν Πέρενς, την νέα ταινία της «Τρίτη Διάσπαση». Στό μεταξυ, στην Πίτσα, έγινε στις 23 Δεκεμβρίου ή έπίσημη προέμερα της «Κυρίας δέν με μέλλεν», όπου ή Λώρεν πρωταγωνιστεί. Για τις νέες ταινίες της διάσημης 'Ιταλίδος σιάς, καθώς και για την ταινία με τον όλο που ώνειρευόταν πάντοτε και που τελικά δέν μπόρεσε να γυρίση, δημοσιεύεται ένα ένδιαφέρον ρεπορτάζ στις σελ. 42-45.

ΕΡΕΥΝΑΙ επί ίδιωτικών έμπιστευτικών όποδών εν 'Ελλάδι και τό 'Εξωτερικό (γάμον, διαγωγή, εξαφάνισαν, κληρονομιά, κλπ.). 'Επιτηρήσεις θημάτων. 'Αναζητήσεις άντικειμένων από κατάσχεσιν. Γραφείον πληροφοριών «ΤΡΑΝΣ-ΜΠΑΛΚΑΝΙΣ», 'Εκδ. Βενεζέλου 15 - 'Αθήναι. Τηλέφ. 25.194 (3-6 μ.μ. 673. 659). Έτος ίδρύσεως 1933).

Ζενιθ' ένταβω...

γερό μυαλό... γερά νεύρα...

ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ

ION

ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

(Φωτ. Φλώρου)

Ο τριήμερος έορτασμός του Σώματος Έλληνίδων Όδηγών

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ του έορτασμού, αϊ όδηγοί των Έθηνών έφύτευσαν δένδρα σε διάφορες άθηναικές συνοικίες. Στην φωτογραφία, ή δενδροφύτευση του όπισθεν τής Σχολής Ευελπίδων χώρου.

(Φωτ. Ένωσις)

ΜΑΖΙ με τις πριγκίπισσες χαιρετούν κατά τόν θεαματικό τρόπο τους και τὰ περιστερία. Τò ώραίο αυτό στιγμιότυπο (άνω) τò συνέλαβε ό φωτογραφικός φακός στο μνημείο του Άγνώστου Στρατιώτου, όπου κατέθεσαν στεφάνο οί πριγκίπισσες Σοφία και Ειρήνη, γενική άρχηγός και άρχηγός κλάδων του Σώματος Έλληνίδων Όδηγών, με την εύκαιρία του οδηγικού τριήμερου. Ή κατάθεση του στεφάνου, στην όποία παρέστησαν και άλλα ήγετικά στελέχη του Σώματος (δεξιά), έγινε μετά από την δοξολογία στον μητροπολιτικό ναό.

(Φωτ. Ρετζής)

(Paul Popper Photo)

Χριστουγεννιάτικη παγωνιά

Καλά προφυλαγμένοι, κάτω από τὰ πανωφόρια και τīs κουκούλες τους, οί μικροί περιπατηταί του Δάσους τής Βουλώνης παρακολουθούν τīs πάπιες νά περπατούν πάνω στη λίμνη τους, άφου με την πτώση τής θερμοκρασίας κατά πολλούς βαθμούς κάτω από τò μηδέν όλες οί λίμνες του παρισινού δάσους πάγωσαν.

Τραγωδία

Ό,τι απέμεινε από τò «Κομήτης», που συνετρίβη πρό ήμερών, δυό λεπτά μετά την απογείωσή του από τò αεροδρόμιο τής Άγκύρας. Τò αεροσκάφος κατευθύνονταν στην Κύπρο, όπου μετέφερε 27 συζύγους και παιδιά Άγγλων στρατιωτικών. Άπολογισμός: 26 νεκροί (μαζί με τούς 7 του πληρώματος), 8 τραυματαί.

(Φωτ. Εροque)

Ός έκ θαύματος

Άνέπαφο έμεινε τò περίφημο στραβά κωδωνοστάσιο του Τσέστερφιλντ (Άγγλία) από την τρομακτική πυρκαϊά που άπηνθράκωσε σχεδόν όλοσχερώς την ιστορική έκκλησία. Οί ζημιές άνέρχονται σε 30.000 λίρες. Κατεστράφη μεταξύ άλλων και τò θαυμάσιο όργανο Σμέτζλερ, ήλικίας 200 έτών και ένα από τὰ τέσσερα σε όλόκληρο τόν κόσμο.

Πατέρας καὶ κόρη

Ο πατέρας (δεξιά), αιδεσιμώτατος Στάνλεϋ "Ελβινς, είναι έφημέριος του ένοριακού ναού του Γκρούβ Πάρκ στο Λονδίνο. Η μοναχοκόρη (κάτω), Τζίλλιαν "Ελβινς, 17 ετών, είναι χορεύτρια στο περίφημο συγκρότημα «Μπλουμπέλ Γκέρλς», που εμφανίζεται τώρα στο παρισινό «Λίντο» —φημισμένο για τὰ νούμερα «στρήπ-τίζ» που παρουσιάζει. Ο πατέρας δεν έφερε καμμιὰ αντίρρηση, άπεναντίας είναι πολύ εύχαριστημένος με την νέα εργασία της κόρης του. Η Τζίλλιαν δεν σκοπεύει νὰ κάνη «στρήπ-τίζ». «Ο μπαμπάς είδε τὸ νούμερο πρὶν μου επιτρέψη νὰ εμφανισθῶ, δήλωσε. Του έδωσα την υπόσχεση νὰ μὴ θγάζω ὅλα τὰ ρούχα μου. Άλλά, ἂν μὲ έβλεπε με τί κοστούμια εμφανίζομαι, ἴσως νὰ άλλαζε γνώμη». Ἰσως...

(Φωτ. Dalmas)

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3

Με την πατροπαράδοτη γιρλάντα έφθασαν στην Ταϊτή ο Ροζέ Βαντίμ και η νέα μνηστή του Κατρίν Ντενέβ, τις παραμονές των Χριστουγέννων. Πολλοί πίστεψαν ότι ο τέως σύζυγος της Μπέ-Μπέ και της Άννέτ Στρόμπεργκ θα έπωφεληθῇ της παραμονής του στην Πολυνησία, για νὰ τελέση εκεί τους γάμους του, σύμφωνα με τὰ γραφικά τοπικά έθιμα. Άπατήθηκαν. Πρὸς τὸ παρόν η Κατρίν θὰ είναι άπλως ἡ ἡρώς της νέας ταινίας του Πῶλ Γκεφῶ «Ἡ έπιστροφή», ἡ ὁποία γυρίζεται με δάση ἑνα μυθιστόρημα του Στήβενσον («Ἡ νῆσος με τούς θησαυρούς») και τῆς ὁποίας ὁ Βαντίμ θὰ είναι τεχνικός σύμβουλος. Ἡ Κατρίν θὰ πρέπει νὰ περιμένη την έπιστροφή τους στο Παρίσι, για νὰ γίνη ἡ τρίτη κατὰ σειρά Κα Βαντίμ.

Ο ΚΑΠΝΟΣ : ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΚΑΙ ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ο κίνδυνος τῆς «ξηρᾶς μέθης»

Ἄρθρο τοῦ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Από ὅλα τὰ «ναρκωτικά» —με την εύρύτεραν σημασίαν του ὅρου— δύο είναι τὰ ἐπιτρεπόμενα: Τὸ δινόνπνευμα ὑπὸ τὰς διαφόρους μορφάς του καὶ ὁ καπνός. Τοῦ πρώτου ἡ χρῆσις είναι παναρχαία. Τοῦ δευτέρου, πολὺ πρόσφατος διὰ τὸν παλαιὸν κόσμον. Μόλις τέσσαρες αἰῶνες συνεπληρώθησαν τὸ παρελθὸν ἔτος ἀφ' ὅτου ἡ Εὐρώπη, ἡ Ἀσία καὶ ἡ Ἀφρική ἐγνώρισαν τὴν νέαν αὐτὴν «ἡδονήν» — τὴν ἡδονὴν τοῦ «ξηροῦ μεθύσιου».

Εἶναι δῶρον τοῦ νέου κόσμου ὁ καπνός. Οἱ Εὐρωπαῖοι τὸν ἐγνώρισαν διὰ πρώτην φοράν καὶ ἐξοικειώθησαν με αὐτὸν, ὅταν ἤλθαν εἰς ἐπαφὴν με τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἰδίως τὴν Κεντρικὴν, ὅπου είναι αὐτοφυής. Ἐκεῖ οἱ ἰθαγενεῖς τὸν ἐχρησιμοποιοῦν ἀπὸ μακροῦ εἰς τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς των ἀρχικῶς καὶ κατόπιν εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον των. Ὅταν ὁ Κολόμβος καὶ οἱ σύντροφοί του ἔβessαν τὸν πόδα των εἰς τὰς νῆσους Μπαχάμας, παρετήρησαν με ἐκπληξιν ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς ἔτιοιδαν ξηρὰ φύλλα ἐνὸς φυτοῦ εἰς μίαν ἐπιμήκη πίπταν, τὰ ἀναδαν καὶ ρουφούσαν ἡδονικὰ τὸν καπνὸν των.

Ἡ συνήθεια αὕτῃ ἐπιστῶθῃ ἀρχικῶς με θεραπευτικὰς ἰδιότητας. Τὸ κάπνισμα, καθὼς ἐπληροφόρησαν οἱ πρώτοι ἐπισκέπται τοῦ νέου κόσμου, ἔκαμνε τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀντέχη εἰς τὴν πείναν, ἔῃνοιγε τοὺς πόρους τοῦ σώματός του καὶ ἐξηφάνιζεν ἀπὸ αὐτὸ ὅλα τὰ νοσηρὰ ὑγρὰ, τὸν ἔκαμνε δυνατὸν καὶ τὸν ἐπροφύλασεν ἀπὸ κάθε ἀσθένειας. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν Εὐρώπην ὁ Κολόμβος διηγῆθῃ πῶς εἶδε τοὺς κατοίκους τῶν «Ἰνδιῶν» —πῶς ἐνόμιζε— νὰ «πίνουν καπνόν» καὶ ἀνέφερε τὰς ἰδιότητας τοῦ τοῦ ἀπεδίδοντο.

Οὐτε ὁμῶς ὁ Κολόμβος, οὔτε κανένας ἀπὸ τοὺς συντρόφους του ἐσκέφθησαν νὰ φέρουν μαζί των τὸ πείριον αὐτοῦ αὐτὸν. Ὁ παλαιὸς κόσμος τὸ ἐγνώρισε ἐπὶ δεκαετηρίδας βραδύτερον, τὸ 1560, ὅταν ὁ Χερναντέθ ὁ ἐκ Τολέδου ἐκόμισε εἰς τὴν Πορτογαλίαν τοὺς πρώτους σπέρους καπνοῦ καὶ ἤρχισεν ἡ καλλιέργειά του εἰς τοὺς βασιλικούς κήπους, ὡς διακοσμητικὸν δοχικῶς καὶ φαρμακευτικὸν φυτὸν κατόπιν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο διαπιστευμένος εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Λισαβῶνος ἑνας Γάλλος ἰατρός, ὁνόματι Ζαν Νικό, ὁ ὁποῖος εἶχε μίαν λεπτὴν ἀποστολήν: νὰ ρυθμίῃ τὰ τοῦ μέλλοντος γάμου τοῦ βασιλέως Σεβαστιανοῦ μετὰ τῆς Μαργαρίτας τοῦ Βαλουά.

Φύσις ἐρευνητικὴ καὶ ἀνήσυχος ὁ Νικό ἐζήτησε νὰ συγκεντρώσῃ πληροφορίας περὶ τῆς χλωρίδος καὶ τῆς πανίδος (τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζῴων), ποὺ εἶχαν εὐρεθῇ προσφάτως εἰς τὸν μυστηριώδη νέον κόσμον. Ὅπως ἦτο φυσικόν, τοῦ ἐκίνησαν ἰδιαίτερος τὸ ἐνδιαφέρον αἱ φημολογούμεναι φαρμακευτικὴ ἰδιότης τοῦ καπνοῦ. Τοῦ εἶπαν ὅτι τὰ φύλλα του τοποθετούμενα ἐπὶ πληγῶν καὶ δοθιῶν (καλογήρων) τοὺς ἐθεράπευαν, ὅτι ἡ δροσιστικὴ ὁσμὴ τῶν ἀνεκούφιζε τοὺς κεφαλοπόνους, ὅτι καὶ διὰ πληθὺς ἄλλο περιπάσων —διὰ τὸν δῆχα, διὰ τὸ ἄσθμα, διὰ τοὺς στομαχοπόνους καὶ διὰ τὴν ποδάγραν ἀκόμη— ὁ καπνὸς ἦτο σπουδαῖον φάρμακον.

Ὁ διπλωμάτης-ἰατρός —πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῖου ὁ καπνὸς ἔλαβε τὸ ἐπιστημονικὸν ὄνομα «νικοτιὰνα τάμπακουμ» καὶ τὸ παράγωγόν του ναρκωτικὸν ὄνομα «νικοτίνη»— ἐπίστευσε ἐλικρινῶς εἰς ὅλα αὐτὰ. Καί, ὅταν ἐπέστρεψε εἰς τὴν Γαλλίαν, ἔφερε μαζί του τὸ νέον φυτὸν καὶ τὸ ἐδώρησεν εἰς τὴν Αἰκατερίνην τῶν Μεδίκων, ἀντιβασιλίσαν τότε. Εἶχε μάθει ἤδη ὅχι μόνον νὰ καπνίζῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ «πρεζάρῃ», δηλαδὴ νὰ ρουφᾷ με τοὺς ρῶθονάς του καθουρδισμένα καὶ κοινοτοποιημένα φύλλα καπνοῦ. Ἡ Αἰκατερίνη φαίνεται ὅτι ἔμεινε γοητευμένη ἀπὸ τὸ «πρεζάρισμα», διότι τὸ συνίστα καὶ εἰς τὸν υἱὸν της, τὸν Φραγκίσκον τὸν Β', ὁ ὁποῖος ὑπέφερεν ἀπὸ κεφαλοπόνους. Ἐντὸς ὀλίγου ἡ συνήθεια διεδόθη καὶ εἰς τὰς ἄλλας αὐλὰς καὶ εἰς τὸν «καλὸν κόσμον», ὁ ὁποῖος ρουφούσε «ταμπάκον» με ἰδιαίτερον χάριν.

Πολὺ ταχέως οἱ Εὐρωπαῖοι —καὶ ἴσως πρώτοι μεαξύ αὐτῶν οἱ Ἄγγλοι— ἐγκατέλειψαν τοὺς θεραπευτικούς πειραματισμούς με τὸν καπνόν, ἐμῆθησαν τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἤρχισαν νὰ καπνίζουν σὰν φοῦγάρα. Κατὰ τὰς ἀρχὰς ὁμῶς τοῦ 17ου αἰῶνος (τὸ 1603) ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἀπεφάσισε αἰφνιδίως ν' ἀπαγορεύσῃ τὸ κάπνισμα καὶ ἐξέδωκεν ἑνα λίβελλον κατὰ τοῦ καπνίσματος —ποὺ ἔμεινε περίφημος— εἰς τὸν ὁποῖον ἐχαρακτήριζε τὴν συνήθειαν ἀηδιαστικὴν εἰς τὴν ὁρασίαν, ἐπιβλαβὴ διὰ τὸν ἐγκέφαλον καὶ ἐπικίνδυνον διὰ τοὺς πνεύμονας. Ἐπειδὴ ὁμῶς τὸ κήρυμά του δὲν εὗρεν ἀπήχησιν, ἐδοκίμασε νὰ ἐκρίξῃ τὴν συνήθειαν δι' ἄλλῃν ὁδόν: ἐπέβαλε —πρῶτος αὐτὸς— βαρεῖαν φορολογίαν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα ὁμῶς ὑπῆρξεν ἀντίθετον τοῦ ἐπιδιωκομένου. Οἱ Ἄγγλοι, διὰ ν' ἀποφύγουν τὸν βαρὺν εἰσαγωγικὸν δαυσμὲν, ἤρχισαν νὰ καλλιεργοῦν οἱ ἴδιοι τὸν καπνόν εἰς τὴν νῆσον των. Ἡ συνήθεια τοῦ καπνίσματος δὲν ἐξεριζώθη ἀπὸ τοὺς πολίτας, ἐνὸς ἐριζώθη βαθύτατα ἡ συνήθεια τῶν κρατῶν νὰ φορολογοῦν ὅλον ἐν βαρύτερον τὸν καπνόν διὰ ταμειυτικούς σκοποὺς πλέον. Εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ τὴν Ἑγγύς Ἀνατολήν, ὅπου σήμερον καλλιεργοῦνται ἐκλεκτὰ ποικιλία, ὁ καπνὸς εἰσῆχθη ὑπὸ Ἄγγλων καὶ Ὁλλανδῶν ἐμπόρων. Οἱ καπνιστὰ ὁμῶς ἐδιόκοντο ἐπὶ ἀρκετὸν διάστημα καὶ ἐτιμωροῦντο με αὐστηροτάτας ποινάς. Ἀλλὰ τελικῶς ἀπεδείχθη ματαίᾳ κάθε προσπάθεια καταπολεμήσεως τῆς συνθείας.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος ἔγινε μία σημαντικὴ μεταβολή: εἰσῆχθη ἡ χρῆσις τοῦ πούρου, ἡ ὁποία ἀνεπτύχθη πασαλλῆλως πρὸς τὴν χρῆσιν τῆς πίπας. Οὐσιαστικῶς δὲν ἐπρόκειτο περὶ νέας ἐπινοήσεως, διότι, ὅταν οἱ Εὐρωπαῖοι ἔφθασαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, οἱ ἰθαγενεῖς κατεσκεύαζαν ἡδη ἑνα εἶδος πούρου ἀπὸ ξηρὸν καπνόν, τυλιγμένον εἰς φύλλα φοίνικος. Τὸ πούρον ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν, ὅπου κατεσκευάσθη ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ φύλλα καπνοῦ καὶ ὑπὸ τὴν μορφήν αὐτὴν εἰσῆχθη εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ὁπότεν διεδόθη εἰς τὰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ πάθους τοῦ καπνίσματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τὴν διάστημα εἶχε περυσιάσει κάποιαν ὑποχώρησιν.

Τελευταῖον ἦλθε τὸ τσιγάρο. Καπνὸς ψιλοκομμένος καὶ τυλιγμένος σὲ λεπτὸ χαρτί ἦτο κατὰ τὸ γνωστὸν καὶ σύνθημα κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν καὶ ἰδίως τὴν Βραζιλίαν. Τὰ τσιγάρα αὐτὰ ἐκαλοῦντο «παπελίτος». Ἀπὸ ἐκεῖ εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἤρχισε διομηχανικὴ κατασκευὴ των ἀπὸ τὸ 1844. Μόνον ὁμῶς μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον (1854) διεδόθη εὐρέως ἡ χρῆσις των. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς, στρατεύματα διαφόρων ἐθνότητων ἀλληλοεἰσῆχθησαν πῶς νὰ «στρίδουν» τὸ τσιγάρο των καὶ μετέφεραν τὴν συνήθειαν εἰς τὰς πατρίδας των. Εἰς τὸ Λονδίνο οἱ ἀξιωματικοὶ ἤρχισαν νὰ καπνίζουν τσιγάρα εἰς τὰς λέσχας των. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Λευδοβίκος Ναπολεὼν κατέστησε τὸ τσιγάρο εἶδος τοῦ σιμποῦ με τὸ παράδειγμά του. Τὸ ἴδιον ἔκαμε καὶ ὁ Ἐδουάρδος ὁ Ζ' εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 20ου αἰῶνος τὸ κάπνισμα ὑπὸ μορφήν τσιγάρου ἀντιπροσωπεύει ἄνω τῶν 80% τῆς παγκοσμίου καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ.

Καὶ ἡ καταναλῶσις αὐξάνει σταθερῶς, ἰδίως ἀπὸ τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου καὶ ἐντεύθεν, ὁπότε προσετέθησαν εἰς τοὺς ἄρρενας καπνιστὰς καὶ αἱ γυναῖκες κατὰ τὴν μεγίστην πλειονότητά των. Ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ καπνοῦ, ἡ ὁποία τὸ 1939 ἀνῆρχετο εἰς 2.880.000 τόνους, ἔχει ὑπερβῇ τώρα τὰ 4.000.000. Αἱ μεγαλύτεραι καπνοπαραγωγαὶ χώραι είναι αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι, καλύπτουσαι τὰ 28%, ἡ Σοβιετικὴ Ἐνῶσις (με ἀγνωστον ποσοστὸν), ἡ Κίνα με 23%, αἱ Ἰνδία με 8%, ἡ Βραζιλία, ἡ Ἰαπωνία καὶ ἡ Τουρκία με 3% ἐκάστη καὶ ἡ Ἑλλάς με 2%. Ἡ ἐλληνικὴ παραγωγὴ καπνοῦ προπολεμικῶς εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἀνώτατον ὄριόν της τὸ 1936, με 81.000 τόνους. Μεταπολεμικῶς ἐξεπεράσθη τὸ ὄριον αὐτὸ τὸ 1957, με 109.000 τόνους. Κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἡ παραγωγὴ μας ἀνῆλθε: τὸ 1958 εἰς 84.000 τόνους, τὸ 1959 εἰς 80.000, τὸ 1960 εἰς 63.000 καὶ τὸ 1961 εἰς 76.000, διὰ δὲ τὸ ἀξέσκατον ἔτος προβλέπεται παραγωγὴ 90-110.000 τόνων. Αἱ ἐξαγωγαὶ μας ἀπὸ τοῦ 1957 μέχρι τοῦ 1961 ἀνῆλθον εἰς 69.000 τὸ 1957, εἰς 62.000 τὸ 1958, εἰς 55.000 τὸ 1959, εἰς 57.000 τὸ 1960 καὶ εἰς 64.000 τὸ 1961, με κυρίως πηλάτας κατὰ σειράν ἀπορροφητικότητος τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, τὰς Ἡνωμένας Πολιτεῖας, τὴν Σοβιετικὴν Ἐνῶσιν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἀπὸ τοῦ 1950 ὁ καπνὸς ἔχει τεθῇ ὑπὸ μερίδος ἐπίστημόνων εἰς τὸ ἐδῶλιον τοῦ κατηγορουμένου, ὡς φορεὺς καρκινογόνων ἰδιοτήτων. Ἡ καταναλῶσις του, ὁμῶς, ἀντὶ νὰ μειοῦται, αὐξάνει διαρκῶς. Νέοι συνεχῶς ὁπαδοὶ τῆς «ξηρᾶς μέθης» προστίθενται καὶ οἱ παλαιοὶ —ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἀμφιβάλλουν διὰ τὸν κίνδυνον— ἀδυνατοῦν ν' ἀπαλλαγοῦν οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὴν ἔξιν, ἡ ὁποία εἶναι σχεδὸν ἀκατανίκητος. Εἰς τί ὀφείλεται ἡ φοβερὰ αὕτῃ δύναμις της; Τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐξῆλθεν ἐπὶ αἰῶνας χωρὶς τὸ πάθος τοῦ καπνίσματος. Καὶ δὲν ἐχρειάσθη τὴν νικοτίνην διὰ νὰ πυρξῇ πολιτισμοὺς καὶ νὰ καταλίπῃ ἀνυπερέβλητα δημιουργήματα τοῦ πνεύματός του εἰς ὅλους τοὺς τομείς. Τί προσφέρει τὸ κάπνισμα εἰς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον τὸ τόσον σημαντικόν, ὥστε νὰ κατατὰ ἀκαταμάχητος ἡ συνήθεια του; Κάτι, ποὺ ἴσως δὲν τὸ υποπτεύεται καὶ δὲν τὸ συνειδητοποιεῖ: τοῦ ἐνεργοῦσιν τὰ χεῖλη, τὸ ὄργανον τῆς πρώτης καὶ ἀληθινότητος ἡδονῆς, τῆς ἡδονῆς τοῦ θηλασμοῦ, ποὺ συνδέεται με τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς...

Ὁ καπνὸς ἔφερε μαζί του εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἑνα σύντροφον: τὴν πατάταν. Ἐνὸς ὁμῶς αὐτὸς ἔγινεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δεκτὸς με ἐνθουσιασμόν, ἡ πατάτα ἐχρειάσθη πλέον τοῦ αἰῶνος, ἔως ὅτου κατορθώσῃ νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Εὐρωπαίων. Καθὼς παρετήρησεν ὁ μέγας Γερμανὸς ἐξερευνητὴς καὶ φυσιοδίφης Χούμπολτ, «ἡ ἀνθρωπότης συμπεριφερέθῃ ἐν προκειμένῳ σὰν ἑνα νηπιον, ποὺ τοῦ προσφέρουνται ταυτοχρόνως ἑνα ἀναμμένο καὶ λαμπερὸ κάρβουνο καὶ ἑνα κομμάτι ψωμί καὶ ποὺ σπεύδει νὰ πιάσῃ τὸ κάρβουνο»...

«ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΠΗΝΕΛΟΠΕΣ ΔΕΝ ΜΕΝΟΥΝ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΝΑ ΥΦΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟΝ ΑΡΓΑΛΕΙΟ»

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΣΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Σ την διαστική πρωινή κίνηση των σιδηροδρομικών σταθμών, απ' όπου διοχετεύονται μυριάδες κόσμου στα διομηχανικά προάστια των γερμανικών μεγαλοπόλεων, ακούγονται όλοένα και περισσότερες ελληνικές όμιλίες —άνδρικές και γυναικείες. Ο Έλληνας εργάτης και η εργάτρια αποτελούν πια συνηθισμένο φαινόμενο σε πολλά εργοστάσια και κάθε άλλου είδους γερμανικές επιχειρήσεις. Είναι όμως άγνωστο στο ελληνικό κοινό πώς μια νεαρή Έλληνοπούλα, που εκπαιδίζεται για να βρή ένα καλό μεροκάματο και να στείλη ένα μέρος του στην οικογένειά της ή να το αποταμιεύσει για να κάνει την προίκα της, προσαρμόζεται στις τελείως άγνωστες συνθήκες του νέου περιβάλλοντός της. Και από της πλευράς αυτής, είναι ένδιαφέρον το παρακάτω άρθρο, δημοσιευόμενο στην «Φραγκφούρτερ - Άλγκεμάιν», όπου η συγγραφέας του Έλισάβετ Ντρυάντερ φαίνεται από τα γραφόμενά της ότι έχει προσωπική, υπηρεσιακή πείρα πάνω στα προβλήματα των Έλληνίδων, που εργάζονται σήμερα στην Δυτική Γερμανία.

ΕΝΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ...

...ΕΡΓΑΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΤΗΝ ΝΕΑΡΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ ΤΟΥ — ΒΡΙΣΚΕΙ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ, ΠΡΟΣΟΧΗ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΗ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ

Η νέα, που συνήντησα στον κεντρικό σιδηροδρομικό σταθμό μιάς παρακτίου μεγαλοπόλεως και που δίχως να μου μιλήσει μου έδωσε μια διευθύση γραμμένη σ' ένα κουρελάκι χαρτί, ήταν από τον Λιμένα της Σάμου και, όπως διαπιστώσαμε από την συνομιλία μας, είχε φιλοξενηθεί στο σπίτι της θείας της. Άφου της είπα ότι καταλαβαίνω τη γλώσσα της, της συνέστησα να μη μιλή τόσο δυνατά. Και η Γιαννούλα αναστέναξε:

—Κάθε πρωί, οι συνεπιβάτες μου στο βαγόνι γυρίζουν και κοιτάζουν με περιέργεια, όταν συζητώ με άλλες συμπατριώτισσές μου. Άπαγορεύεται, λοιπόν, να μιλάμε όταν πηγαίνουμε στη δουλειά μας;

—Δεν άπαγορεύεται, αλλά καλύτερα να μιλάτε σιγώτερα.

Στις Ιταλικές όμιλίες οι Γερμανοί έχουν πια συνηθίσει, τα ελληνικά όμως τους φαίνονται ακόμη παράξενα, αν και όσο λιγοστεύουν οι εργάτες από την Βόρειο και Κεντρική Ιταλία, που επιστρέφουν στην πατρίδα τους γιατί τους προσφέρεται τώρα και εκεί άφθονη εργασία, τόσο πληθαίνουν οι εργάτες και οι εργάτριες από την Σικελία και την Ελλάδα.

Κατά την περιόδεά μου στην Ελλάδα είχα γεμίσει το σημειωματάριό μου με διευθύνσεις νέων ανδρών και γυναικών, που ήθελαν να βρουν εργασία στη Γερμανία. Δεν μπορούσα να τους εξυπηρετήσω και τους συνιστούσα να υποβάλουν μια αίτηση, που θα ακολουθούσε τον υπηρεσιακό δρόμο. Εκείνοι όμως θα προτιμούσαν να μπουρ άμέσως στο αυτοκίνητό μου και να τραβήξουν για τη χώρα των άπειριστων δυνατοτήτων, με

τη βεβαιότητα πως σε λίγο θα μπορούσαν να αποκτήσουν ρολόι χεριού και φωτογραφική μηχανή, σαν τα δικά μου.

Μακεδονίτισσες και Αθναίες

Οι περισσότερες Έλληνίδες εργάτριες που συναντά κανείς στην Γερμανία προέρχονται από την περιοχή των Αθηνών και την Μακεδονία. Φαίνεται πως στις περιοχές αυτές, όπου άφθονοι το προσφυγικό στοιχείο, ο κόσμος είναι λιγώτερο συνδεδεμένος με τον τόπο του, από όσο στις άλλες ελληνικές επαρχίες και στα μικρά νησιά.

Στην Σάμο, ένας χωρικός, που του είπα ότι θα μπορούσα να δω για την κόρη του μια θέση υπηρετίας με ικανοποιητικό μισθό, κοινωνικές ασφαλίσσεις κλπ., σε μια οικογένεια στην Γερμανία, μου απάντησε:

—Καλύτερα να πεθάνουμε της πείνας. Να μπη υπηρέτρια; Δεν μπορείς να της βρεις ένα πλούσιο άνδρα;

Οι λίγες χιλιάδες των Έλληνίδων, που εργάζονται τώρα στην Δυτική Γερμανία, βρίσκουν, αν εξαιρέσει κανείς το μισθό, την πραγματικότητα τελείως διαφορετική από ότι την είχαν όνειρευθεί. Δεν ξέρουν τη γλώσσα και, με τις λίγες σχολικές γνώσεις τους, σχεδόν δεν έχουν τη γεωγραφική αίσθηση του τόπου όπου βρίσκονται. Δεν μπορούν επίσης να προβλέψουν πριν φύγουν από την πατρίδα τους, όπου ήταν συνηθισμένες στην φλυαρία

με τις γειτόνισσες στο ύπαιθρο, την μονοτονία του χειμώνα σε μια γερμανική διομηχανική πόλη. Παρά ταύτα, η προσαρμογή των Έλληνίδων στις νέες συνθήκες είναι καταπληκτικά γρήγορη, και την αρχική πλήξη την διαδέχεται γρήγορα η συνήθεια.

Κοινή στέγαση

Οι εργάτριες, που έρχονται μόνες στην Γερμανία, στεγάζονται κατ' αρχήν σε κοινούς ξενώνες, των οποίων όμως οι άνεσεις ξεπερνούν ό,τι έχουν γνωρίσει μέχρι σήμερα στα σπίτια τους.

Μια Έλληνίδα μου είπε ότι θα επιθυμούσε να στείλη το κρεβάτι της στην οικογένειά της, όπου θα μπορούσαν να κοιμηθούν τέσσερα από τα μικρά αδέρφια της.

Ιδιαίτερα οι μικρότερες Έλληνίδες δεν θέλουν να διαφέρουν στην εμφάνιση από τις καλοντυμένες Γερμανίδες. Οι γνωριμίες όμως είναι δύσκολες και οι λίγες Έλληνίδες που είναι εγκατεστημένες στην Γερμανία με τους άνδρες τους και τα παιδιά τους έχουν πολλές σκοτούρες για να μπορούν να φιλοξενούν και να ψαχαγωγούν τις συμπατριώτισσές τους. Η συναναστροφή με άλλες ξένες εργάτριες, και ιδιαίτερα με τις Ιταλίδες, δεν τους είναι εύχρηστη και την αποφεύγουν.

Έξ άλλου, πολλές Έλληνίδες συναντούν δυσχέρειες στο να εργασθούν

στις ίδιες πόλεις, όπου βρίσκονται γνωστοί τους. Μια νέα 18 χρόνων, και δεν φαινόταν παραπάνω από 15, μου έστειλε ένα γράμμα της μεγαλύτερης αδελφής της, που εορμάει στο Μπάντεν - Όορ. Είχε υποθέσει ότι θα μπορούσαν να εργασθούν και οι δυο μαζί στον ίδιο τόπο, γιατί δεν είχε καταλάβει, όταν παρουσιάστηκε στους αρμόδιους στην Ελλάδα, ότι το όνομά της θα εγγράφετο σε ένα κατάλογο άναμνης και ότι θα την έστελναν όχι εκεί που ήθελε, αλλά εκεί όπου υπήρχε εργασία. Υπάρχουν και παράπονα ότι διάφοροι μεσάζοντες κάνουν εμπόριο πλαστής συμβάσεως εργασίας.

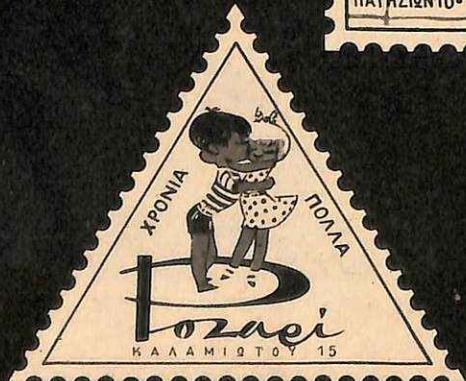
Σ' έναν ξενώνα ρώτησα την Έλληνίδα επιμελήτρια, μια κομψή νέα από την Αθήνα, αν είναι άρραδωνισμένη.

—Ναί, μου απάντησε. Και ο μνηστήρας μου θέλει να εργασθώ κι αυτός στην Γερμανία. Άλλα δεν του το επιτρέπουν, γιατί θα ξόδεψε και τα δικά μου χρήματα.

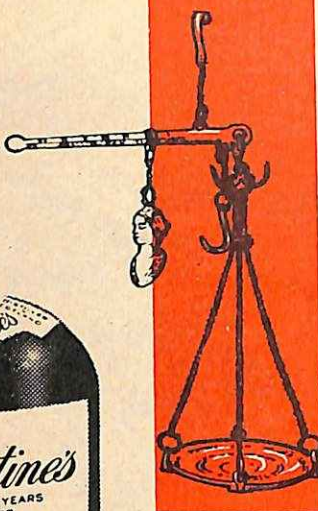
Γενικά, ύστερα από λίγους μήνες, η Έλληνίδα εργάτρια φαίνεται ικανοποιημένη από το περιβάλλον της. Δυσκολεύεται να μάθει τη γλώσσα, συνηθίζει όμως εύκολα να κυκλοφορή με παντελόνια και είναι βέβαιο ότι θα στενοχωρηθή όταν θα αναγκασθώ να τα αποχωρισθώ, κατά την επιστροφή της στην πατρίδα της.

Elisabeth Dryander

#Συμφορή σας

Είναι ζήτημα ισορροπίας

BRONZE BALANCE FROM POMPEII First Century A.D.

Η

προσωπικότητας ενός SCOTCH κρίνεται κατά ένα μεγάλο μέρος από την ισορροπία των διαφόρων μιγμάτων από εκλεκτά ούτσκου που έχουν χρησιμοποιηθεί για την παρασκευή του. Διότι κάθε διυλιστήριο παράγει το δικό του τύπο μίγματος.

Το BALLANTINE παρασκευάζεται από 42 μίγματα με διαφορετικό χαρακτήρα το καθένα, ή δέ ανάμειξίς τους γίνεται σύμφωνα με την παράδοσι μίας τεχνικής που ξεπερνάει τα 100 χρόνια. Ούτε η παράδοσις, ούτε η προσωπικότης του BALLANTINE αλλάζει.

Σήμερα οί επιστήμονες βρίσκονται στο πλευρό του διυλιστού και του αναμικτού, όχι βεβαίως για να αντικαταστήσουν την μεγάλη αυτή πεύρα, αλλά για να τους βοηθήσουν να την διατηρήσουν.

Γι' αυτό όλοι, σ' όλον τον κόσμο, αναγνωρίζουν την προσωπικότητα του εύνοουμένου τους SCOTCH BALLANTINE, του υπέροχου αυτού ούτσκου.

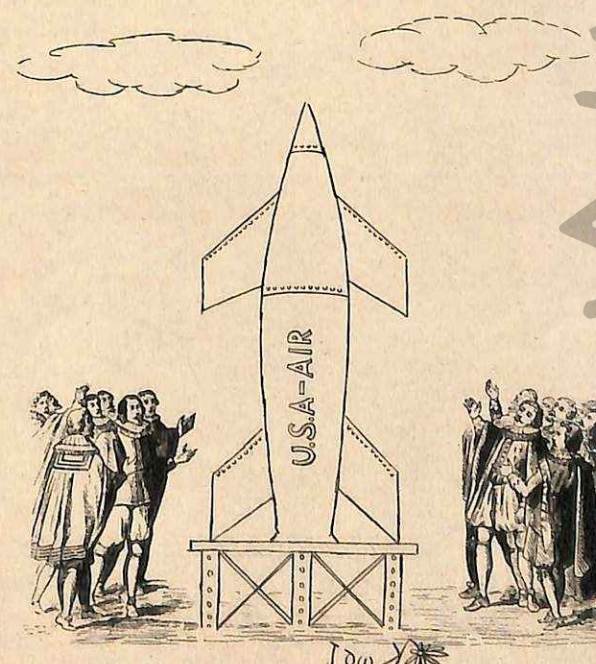
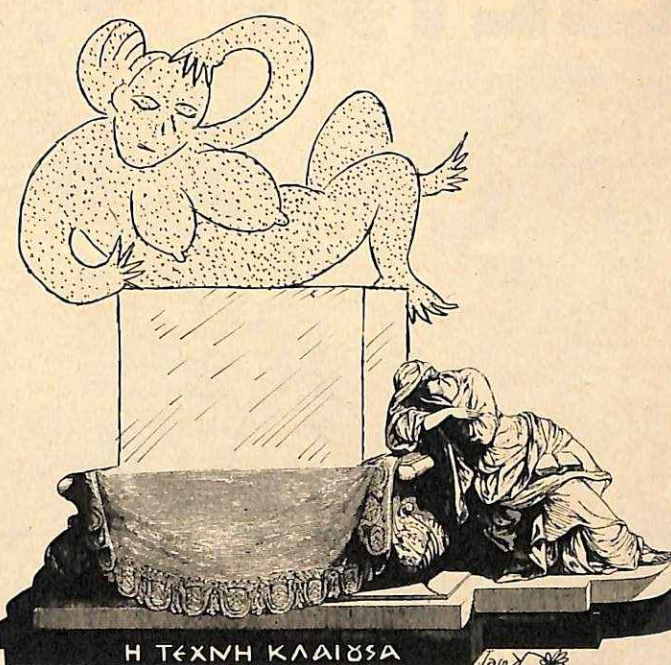
Ballantine's

Ίκανοποιεί και τα πιο δύσκολα γούστα.

GEORGE BALLANTINE & SON LTD., DUMBARTON, SCOTLAND. DISTILLERS AT FORRES, ELGIN. BRECHIN, DUMBARTON.

Χιούμορ

Μεταξύ δύο εποχών του Κωστιδάκη

Θυμινάτε!

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΑ

ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΕΝΑ ΜΟΙΡΑΙΟ ΛΑΘΟΣ...

ΥΠΟ ΛΟΥ-Ι-ΤΖΙ ΜΠΑΡΤΖΙΝΙ

Αυτή ή πιθανότητα υπάρχει
έστω ελάχιστη: και θα λείψη μόνον αν γίνη ατομικός αφοπλισμός

Ποιές πιθανότητες έχει άραγε η ανθρωπότητα να επιζήσει των προσεχών 10 ετών; Το μέλλον δεν είναι εκείνο που προβλέπουν οι επιστήμονες, οι οικονομολόγοι, οι πολιτικοί. Δεν είναι εκείνο που περιγράφουν ακόμα κ' οι διορατικότεροι δημοσιογράφοι. Μόνο οι αστρονόμοι μπορούν να προβλέψουν γεγονότα, που θα συμβούν μακριά απ' τη σφαίρα τους. Σε τούτη τη Γη το μέλλον καθορίζεται από παράγοντες που δεν τους ξέρουμε πάντα ή που δεν τους εκτιμούμε σωστά: 'Απρόβλεπτες ιστορικές εξελίξεις, νέες επιστημονικές ανακαλύψεις, τυχαία γεγονότα κ' η θέληση των ανθρώπων. Πάντως, ανάμεσα στους παράγοντες που καθορίζουν την εξέλιξη των γεγονότων συγκαταλέγονται κ' οι δυσοίωνες ή απαισιόδοξες προβλέψεις που διατυπώνονται σε ώρισμένες στιγμές και γίνονται γενικά παραδεκτές... Τελευταία, ο 'Ινδος πρωθυπουργός κ. Νεχρού δήλωσε στην αμερικανική τηλεόραση πως ο μεγαλύτερος κίνδυνος της ανθρωπότητας εγκενται στην ύπαρξη πυρηνικών όπλων και πως η πιθανότητα να εκραγή πόλεμος κατά λάθος είναι ίσως μεγαλύτερη από τις έσκεμμένες ενέργειες των μεγάλων Δυνάμεων. «Λέγεται βέβαια —έξηκολούθησε ο 'Ινδος πρωθυπουργός— ότι οι δυο ηγέται Κέννεντυ και Κρούσσεφ έχουν λάβει όλα τα μέτρα για ν' αποφύγουν την κατά λάθος έκρηξη ενός πυρηνικού πολέμου. Όμως καμιά προφύλαξη δεν μπορεί να είναι 100% ασφαλής».

‘Ακόμη και οι μικρές χώρες έπιζητούν τον πυρηνικό

Ποιές πραγματικές πιθανότητες υπάρχουν να έκραγη ένας πυρηνικός πόλεμος από λάθος; Το σωστότερο είναι να πη κανείς πώς υπάρχουν απειρές πιθανότητες —άλλα και συγχρόνως, πολύ λίγες δυνατότητες.

Στα τελευταία χρόνια, ο μηχανισμός της αμερικανικής αντίτατομικής άμυνας έτέθη συχνά σε κατάσταση «προσυναγερμού», #ξ αίτίας έπισημάνσεως υπόπτων αντικειμένων από τα ραντάρ. ‘Αλλά έπρόκειτο πάντα για μετεωρολίθους ή φαινόμενα που προκαλούσε η Σελήνη ή το δόρειον σέλας ή διάφορα ιπτάμενα αντικείμενα (αερόστατα, αποδημητικά πτηνά κλπ.). Το γεγονός ότι ο προσυναγερμός δεν ήκολουθείτο από συναγερμό αποδεικνύει ότι η όργάνωση της αντίτατομικής άμυνας στις ‘Ηνωμένες Πολιτείες είναι υποδειγματική.

Πιθανά σφάλματα

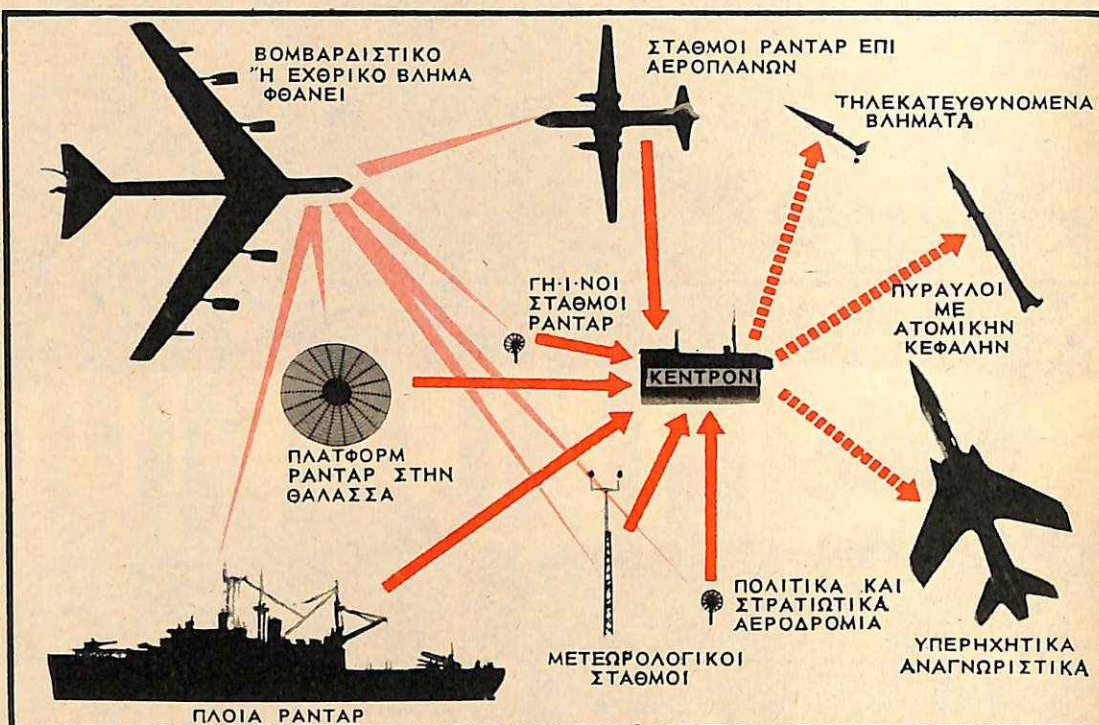
Οι ηλεκτρονικές συσκευές «διερίστωναν» πράγματι μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα πώς ή τροχιά των αντικειμένων που έμφανίζονταν στην όθονη —μετεωρολίθων, ηλεκτρικής θυέλλης κλπ.— δεν άκολουθούσε μιά γραμμή μαθηματικά υπολογισμένη, δεν ήταν δηλαδή βλήμα, πυρηνική έπιθεση. Μά αν αύριο έφευρεθ ή ένα βλήμα, που να κινείται στο διάστημα ιδιότροπα, όχι σύμφωνα με έναν άλγεβρικό τύπο, αλλά με την άσάθεια με την οποία πετάει ένας γλάρος; Κι αν δεν ύπάρχη τρόπος να διακρίνη κανείς το ένα φαινόμενο άπ’ το άλλο κι ο προσυναγερμός γίνη συναγερμός, χωρίς να ύπόσχη πιθανότης διορθώσεως του λάθους; Πρόκειται για κάτι που μπορεί να συμβή στο μέλλον, αλλά σήμερα δεν ύφίσταται.

‘Αλλα πιθανά σφάλματα είναι καθαρώς μηχανικού χαρακτήρος. Είναι άσχετο δυνατόν ένα άτομικό βλήμα να τεθή σε τροχιά υόνου του, άπό την αυτόματη λειτουργία κάποιου μηχανισμού, χωρίς άνθρώπινη έπέμβαση; Είναι γνωστό πώς μιά σειρά άπό άσφαλιστικά μέτρα έμποδίζουν να συμβή αύτό του είδους τ άτύχημα. Τα άσφαλιστικά μέτρα κατανέμονται σε πολλά άτομα (δπως συμβαίνει με τα θησαυροφυλάκια των μεγάλων Τραπεζών) ποίν έορθη ή στιγμή να έξαπολυθή το βλήμα στο διάστημα και να κατευθυνθή προς τον στόχο του.

Το σχέδιο Χ

ά μπορούσε όμως θεωρητικά να συμβή κατά την διάοικεια κάποιου πειράματος —ή σε περίπτωση ένός προσυναγερμού ή και συναγερμού—κάποια ηλεκτρική ή μηχανική θάβη, μιά άνάφλεξη των καυσίμων ή κάτι τέτοιο, που να προκαλή την άθέλητη έκτόξευση του βλήματος. Ποιές πιθανότητες ύπάρχουν να συμβή τέτοιο άτύχημα; ‘Ελάχιστες, γιατί έχουν ληφθή όλα τα δυνατότα προληπτικά μέτρα. Στην περίπτωση των ίσχυροτέρων, των «διηπειρωτικών» βλημάτων, το λάθος της μηχανής διορθώνεται στον ούσανό αύτομάτως.

Τέλος ύπόσχη και το πιο εύκολο λάθος, εκείνο που μπορεί να διαπράξη ένας άνθρωπος. ‘Ενα κωδικοποιημένο μήνυμα μπορεί να διαβιβασθ ή άσχημα ή ν’ άποκρυπτογραφηθ ή έσφαλμένα. Συνήθως χρησιμοποιούνται στα μηνύματα αύτά δυο συνθηματικές και μυστικές φράσεις, που αλλάζουν συνεχώς, όπως στις ήμεροήσεις διαταγές. ‘Η πρώτη φράση άφορά την άυθεντικότητα του κειμένου, άποδεικνύει πώς προέρχεται άπό την ύπεύθυνη διοίκηση. ‘Η δεύτερη, που σημαίνει «θέσατε σε

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΜΥΝΗΣ. Το δίκτυο του ραντάρ έπισημαίνει το έχθρικό αεροπλάνο ή πύραυλο και άμέσως ο κώδων κινδύνου άνηχεί στο ήμιαυτόματο κέντρο προστασίας της περιοχής. ‘Από το κέντρο έκπέμπονται άμέσως οι διάφορες διαταγές που κινητοποιούν τα μέσα άμυνας.

έφαρμογή το προβλεπόμενο σχέδιο Χ», είναι εκείνη που μπορεί να προκαλή την καταστροφή, αν είναι έσφαλμένη, μεταδοθ ή έρμηνευθ ή έσφαλμένα. ‘Αποτελεί κανόνα τα μηνύματα αύτά να μεταδίδονται πολλές φορές, άπό πολλές πηγές, με διάφορα συστήματα. Σε περίπτωση άμφιόδου ή διαφορετικής διαβιβάσεως, ο άουδέσιος ζητάει έπανάληψη ή έπιβεβαίωση. Ποτέ δυος ή διαταγή δεν στέλλεται σε ένα και μόνο άνθρωπο, που θα πρέπει να πείση το κομπή ή να σκώση το «κόκκινο τηλέφωνο». ‘Υπάρχει κ’ έδώ ολόκληρο σύστημα άλληλοελεγχόμενων ύπευθύνων.

Οι διαταγές για την έξαπόλυση των βλημάτων πρέπει να φθάσουν στα στρατηγικά αεροπλάνα που βοίσκονται εν πτήσει ή στα άτομικά ύποβρύχια που μεταφέρουν πυραύλους «Πολάρις». ‘Υπάρχει θέβασία και ή θεωρητική πιθανότης να ρίξουν τα αεροπλάνα και τα ύποβρύχια τις βόμβες τους εναντίον των στόχων χωρίς διαταγή ή —όταν, λ.χ., ή πατρίδα τους θα έχη ύποστή τέτοια έπίθεση εκ μέρους του αντίπαλου, ώστε να καταστραφούν οι βάσεις, τα άρχηγεία και τα συστήματα διαβιβάσεως. ‘Αλλά αύτή ή περίπτωση συνδέεται με προηγούμενη πραγματική άτομική έπίθεση, κ’ έπομένως δεν παρουσιάζει ένδιαφέρον για το θέμα που εξετάζουμε.

‘Η περίπτωση... τρέλλας

Αν όμως ο κυβερνήτης του αεροπλάνου ή του ύποβρυχίου τρελλαθ ή; ‘Η πιθανότης αύτή ύπάρχει. ‘Ομως, σ’ ένα μεγάλο σύγχρονο και περίπλοκο αεροπλάνο, που μεταφέρει ειδικευμένο προσωπικό, ή σε ένα άτομικό ύποβρύχιο, μεγάλο σαν καταδρομικό, οι πιθανότητες να τρελλαθ ή ο κυβερνήτης χωρίς να το πάση είδηση κανείς και να

το θέση μόνος του σ’ ένέργεια χωρίς την συγκατάθεση των αξιωματικών και του πληρώματος είναι μάλλον μικρές.

‘Υπάρχουν κι άλλες πιθανότητες σφάλματος που δεν μπορούν να προβλεφθούν. Είναι όλες θεωρητικές και πολλές πρόκειται να δημιουργηθούν μόνο στο μέλλον. Λ.χ., δορυφόροι —κατάσκοποι, του τύπου «Μίδας», ή άλλα συστήματα παρατήρησης άπό μεγάλη άπόσταση θα μπορούσαν να είδοποιήσουν την βάση πώς ο αντίπαλος έχει θέσει σ’ ένέργεια το σύστημα προσυναγερμού ή συναγερμού του, όποτε είναι φυσικό να δοθ ή και άπό την άλλη πλευρά το σύνθημα προσυναγερμού ή συναγερμού. Αυτό πάλι θα προκαλή ένταση των μέτρων που θεωρούνται άναγκαία στην πρώτη χώρα, και τότε θ’ άρκή το παραμικρό λάθος ή μιά πράξη έκνευρισμού για να έκραγη ο πόλεμος.

‘Η έκτίμηση των περιστάσεων

Οι άνησυχίες που προκαλούν τα ένδεχόμενα αύτά άπασχολούν σοβαρά όχι μόνο τους ‘Αμερικανούς, αλλά και τους Ρώσους άρμοδίους, που παίρνουν όλα τα δυνατότα μέτρα για να τα άποτρέψουν. Κατά την γνώμη των ειδικών, ή Σοβιετική ‘Ενωση έχει προχωρήσει περισσότερο άπό την ‘Αμερική στον τομέα αυτόν —χωρίς πάντως να έχη κατορθώσει να έξουδετερώση κάθε κίνδυνο.

‘Αν ο πυρηνικός πόλεμος έκραγη άπό λάθος, αυτό τα λάθος θα μπορούσε να είναι και άλλης φύσεως, λ.χ., πολιτικό. ‘Η ζητούμενη παραχώρηση θα μπορούσε να είναι πολύ μικρή —λ.χ., οι βάσεις της ‘Ισπανίας ή της Τουρκίας— αλλά να οδηγήση σε πόλεμο, άπό κακή έκτίμηση των πε-

έξοπλισμό τους

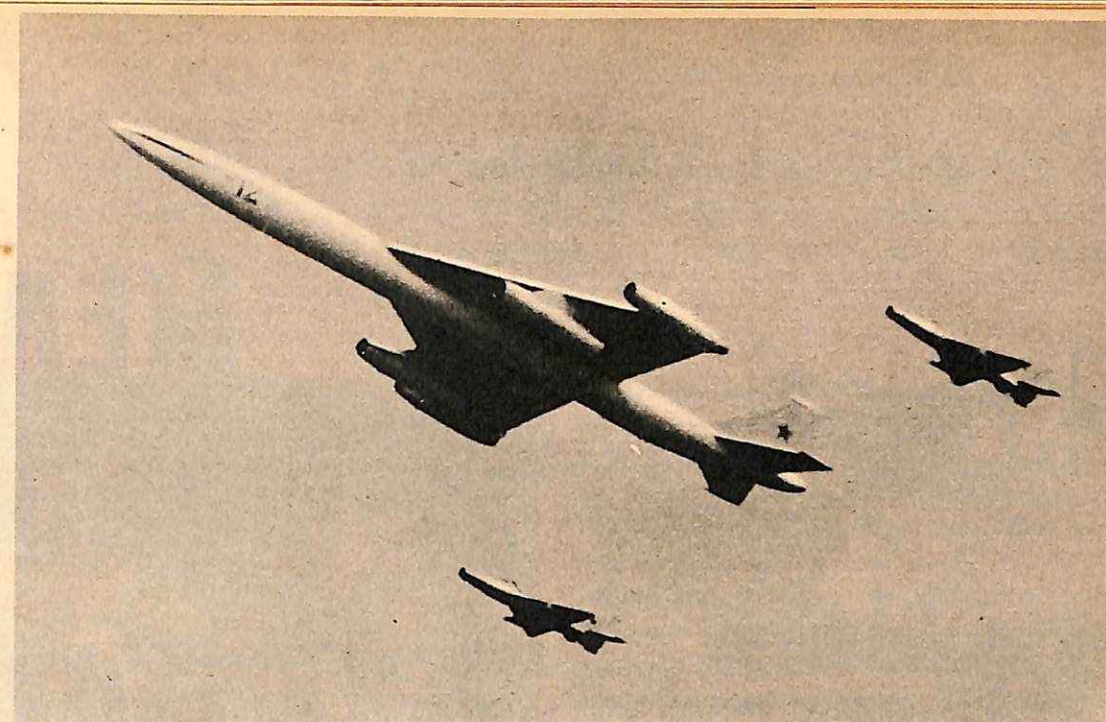
ριστάσεων και του θέματος του γοήτρου μιάς χώρας. ‘Ο φόβος ύπόσχη περισσότερο προς την πλευρά των Ρώσων παρά των ‘Αμερικανών, γιατί οι Ρώσοι είναι χειρότερα πληροφορημένοι και πανικοβάλλονται πιο εύκολα άπό τους άρχηγούς των για το άλφα ή βήτα ζήτση.

‘Υπάρχει έπίσης ο κίνδυνος της «κατά στάδια» έκοήσεως πυρηνικού πολέμου: Στις έχθρικές ένέργειες ένός έθνους, ένα άλλο έθνος αντίτάσσει ένέργειες πιο δραστικές. Το πρώτο έθνος άπαντά με ίσχυρότερα μέσα, και τελικά ένα άπό τα δυο άναγκάζεται να χρησιμοποιήση την πυρηνική δύμβα ως μόνο μέσο να άπαντήσει άποτελεσματικά στον έχθρό του.

Μικροί και μεγάλοι

Ενας μικρός κλασικός πόλεμος στο Βερολίνο, στην Κορέα, στην Ν.Α. ‘Ασία, θα μπορούσε λ.χ. εύκολα να οδηγήση σε χρήση διαρκώς ίσχυροτέρων όπλων και βομβών, ώπου τελικά θα έχρησιμοποιούντο και πυρηνικά όπλα. ‘Εκείνος που κινδυνεύει να νικηθ ή με τα συμβατικά μέσα δεν θα διστάση να χορησιμοποιήση τα πυρηνικά, αν μπορεί έτσι να σωθ ή...

Φόβος τυχαίου πυρηνικού πολέμου ύπάρχει και στην περίπτωση που μικρότερες δυνάμεις θ’ άποκτήσουν πυρηνικές βόμβες και βλήματα ή αεροπλάνα που θα τις μεταφέρουν. ‘Η διστοπα

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΥ βομβαρδιστικού μεγάλης ταχύτητος και μακράς άκτινος δράσεως παρουσιάσθηκε τον περασμένο ‘Ιούλιο στη Μόσχα, κατά την έορτή της αεροπορίας. Αυό νεώτατοι τύποι άναγνωριστικών και καταδιωκτικών συνοδεύουν το γιγαντιαίο αυτό αεροπλάνο.

των πυρηνικών όπλων θα μεγάλωνε σε άφάνταστο βαθμό τις πιθανότητες μιάς παγκοσμίου πυρηνικής συγκρούσεως. Γιατί άνάμεσα στους ήγέτες των μικρών χωρών θα ύπάρχουν άσφαλώς και άνθρωποι μετρίας διανοητικής ικανότητος, φιλόδοξοι, έπιθετικοί, νευροπαθείς κλπ. Μιά άπ’ τις τελευταίες φιλοδοξίες του Περού συνίστατο στην προσπάθεια κατασκευής άτομικών όπλων άπό έναν Αύστριακό έπιστήμονα. Κι ο Κάστρο θα ήταν

εύτυχής αν μπορούσε να έχη μερικά πυρηνικά βλήματα, με τα όποια θα άπειλούσε την ‘Αμερική...

Οι έπιπολαιότητες των «μικρών ήγέτων» θα μπορούσαν να παρασύρουν σε πόλεμο και τους μεγάλους. ‘Αλλά και οι μεγάλοι μπορούν να παρασυρθούν σε πόλεμο χωρίς την άφομή που είναι δυνατόν να τους δώσουν οι μικροί. Αυτοί είναι δυστυχώς ή σημερινή πραγματικότης...

...μπύρα **"ΑΛΦΑ"** μύρα ποιότητος

Ζητήστε την τώρα πιά, όπου και αν βρεθ ήτε...

Ποιότης σταθερή, ίδια για όλους στην ίδια τιμή.

Την τελευταία νύχτα του Δεκεμβρίου, καθώς γυρίζει ο χρόνος, έρχεται πάλι στις καρδιές των ανθρώπων ή αίσιοδοξία. Και ή αίσιοδοξία ζητάει συντροφιά για να εκφρασθή, να πλουτίσει και να πλουτισθή. Οί άνθρωποι μαζεύονται πολλοί μαζί, για να υποδεχθούν μαζί τα καλά που ελπίζουν ότι κουβαλάει ο νέος χρόνος. Αυτά για τους πολλούς! Υπάρχουν, όμως, κ' οι λίγοι — αυτοί που δεν γνωρίζουν Πρωτοχρονιά στο σπίτι τους: Αστυφύλακες, περιπτερούχοι, οδηγοί ταξί, οδηγοί και εισπράκτορες λεωφορείων, νοσοκόμοι ασθενοφόρων, νυχτοφύλακες, μικροπωληταί — είναι στους δρόμους, καθώς χτυπά το ρολόι την δωδεκάτη ώρα. Είναι οι μελαγχολικοί άποδλητοι ενός παγκόσμιου, χαρμόσυνου έθιμου...

«Καλησπέρα σας... Μου δίνετε, παρακαλώ, το δίπλωμά σας;».

Ο νεαρός, που οδηγούσε το μαύρο αυτοκίνητο, φάνηκε λιγάκι στενοχωρημένος.

«Μά, μέρα που είναι σήμερα, σας κάνει καρδιά να μου δώσετε κλήση;».

Ο τροχονόμος πήρε χαμογελαστός το δίπλωμα, σημείωσε τα στοιχεία του και χαιρέτισε ξανά.

«Θα σας κάνω μόνο μία σύσταση... Και να μην επαναληφθή η παράβαση...».

Ακούστηκε ο ήχος αυτοκινήτου που ξεκινά. Ο παραβάτης μισάνοιξε το παράθυρο κ' έβγαλε το κεφάλι του:

«Κύριε τροχονόμε...».

Ο αστυφύλακας κοντοστάθηκε:

«Ναί...».

«Καλή χρονιά... Αυτή τη στιγμή μπήκαμε στο 1962...».

Ο τροχονόμος χαμογέλασε και κοίταξε το ρολόι του. Ήταν 12 και τρία λεπτά μετά τα μεσάνυχτα της 31ης Δεκεμβρίου 1961...

«Επίσης, ευχήθηκε. Εύτυχισμένη καί... χωρίς παραβάσεις...».

ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΗ διασκέδαση ο κινηματογράφος για παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Έχει όμως και αυτή τους πιστούς της (κάτω). Το τελευταίο δρομολόγιο της χρονιάς. Σε λίγο θα κόψουν τα πρώτα εισιτήρια του 1962 (δεξιά). Και ή άμεση δράση γιορτάζει τον καινούργιο χρόνο με την σχετική... επιεικεία, έναντι των μικρών, δεδαίως, παραβάσεων (άκρο δεξιά).

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Μπήκε στο περιπολικό, που περίμενε πιο έκει με τη μηχανή άναμμένη.

«Καινούργιος χρόνος, Γιώργο, είπε στον οδηγό. Καί μάς δρῆκε στο δρόμο...».

«Στην πλατεία, δεν λες καλύτερα; Στην Όμοιοια δρισκόμαστε...».

Την ίδια στιγμή ο ασύρματος του αυτοκινήτου μετέδωσε:

«Κέντρον προς άπαντας σταθμούς... Τίς καλύτερες εύχες για τον καινούργιο χρόνο».

Κι άμέσως μετά:

«Κέντρον προς Α5... Μεταθέτε: λεωφόρος Συγγρού... Συγκρουση...».

Ο οδηγός έδωσε το χέρι στον συνάδελφό του: «Καλή χρονιά, Κώστα...». Κ' έφυγαν, με το «φλάς» ν' αναδοσδύνει...

Μιά εύχή - ένα εισιτήριο...

Ο κύριος ήταν βαρύς. Ή μάλλον πολύ βαρύς. Και ο εισπράκτορας ήταν λεπτός. Ένας νεαρούς μόλις 26 χρόνων, με ανάλογα λεπτό μoustάκι. Ο βαρύς κύριος δεν είχε καθόλου κέφι. Κι ο

εισπράκτορας είχε την άτυχία να περάσει από μπροστά του. Καί τη μεγαλύτερη άτυχία να του ζητήσει εισιτήριο.

Του έδωσε ένα δίφραγκο, χωρίς να τον κοιτάξει.

«Ένα;».

«Όχι, σαραντατέσσερα».

Του έδωσε το εισιτήριο και τα ρέστα. Τα είδε ο βαρύς νυκτερινός κύριος και συνωφρυώθηκε.

«Είσ-τωρ», έκανε μασχημένα και με μία ύποψια δηλητηρίου στη γλώσσα.

«Ορίστε...».

Του έτεινε άνοιχτή την παλάμη, με τίς δεκάρες. «Λείπουν δυό τρυπητές», άπεφάνθη.

«Όχι, κύριε... Είναι ή μετά μεσονυκτιον έπιβά-ρυνση...».

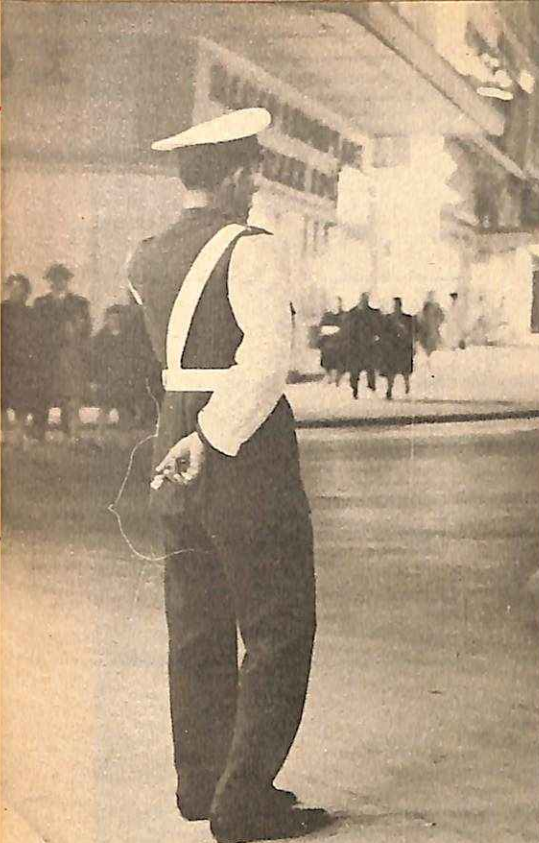
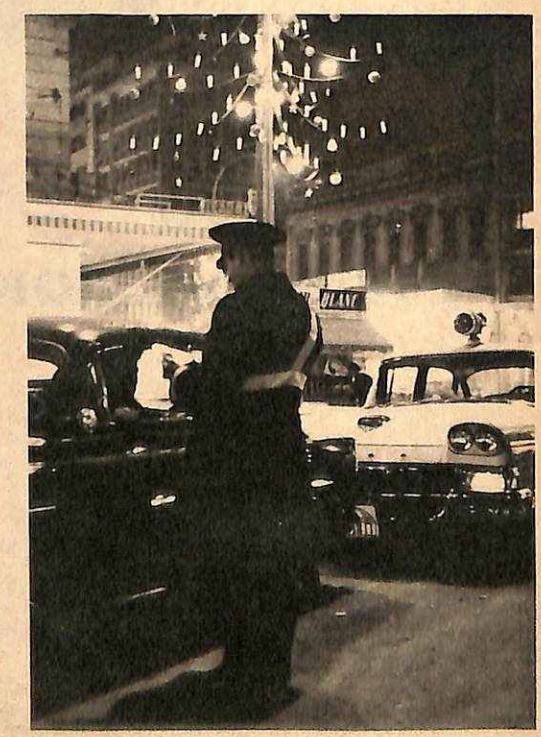
Έξήχθη από το τσεπάκι του πανταλονιού ώρο-λόγιον άναλόγου βαρύτητας και έζητήθη ή συμβούλη του.

«Λάθος... Άκόμη είναι δώδεκα παρά πέντε...».

Από τό σημείο αυτό, ο διάλογος γίνεται ταχύς, κοφτός, άνακατωμένος, συγκεχυμένος. Όπότε, μία φωνή διαπεραστή:

«Πρός Θεού, μπήκε ο καινούργιος χρόνος!».

Ο καυγας καταλάγιασε. Ένα φιλό χαμόγελο στο πρόσωπο του σκυθρωπού:

ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ! Ο «Σταμάτης» και ο «Γρηγόρης» εγκατέλειψαν πιά τη θέση τους. Ο τροχονόμος έχει τώρα το λόγο. Θα βρεθῇ κανείς, άραγε, να του εύχηθῇ «καλή χρονιά»;

«Ευτ-μένος ο νέος χρ-ς»...
Κ' έβαλε τίς δεκάρες στην τσέπη.

«Με καυῶ θ' αρχίσουμε;»

Φρεγάτα το «πειρατικό». Ευτραφέστατη ή ύποψηφία έπιβάτης.

«Πόσο για τα Πατήσια;».

«Δυνόμιση, όσο και το τρώλλευ».

«Δύο δεν κάνει;».

«Τί δυό, κυρά μου; Έσύ κανονικά πρέπει να πληρώσης πέντε...».

«Η κυρία τσιρίξει:

«Είσαι πρόστυχος...».

Ένα λιπόσαρκο, γεροντικό, πολύπειρο κεφάλι με όμματούαλια δγῆκε από τό παράθυρο:

«Μικρή...».

Ή «μικρή», άνω των σαράντα έτών, γύρισε δίπλα της, να δῇ σε ποιάν μιλούσαν.

«Σ' έμένα μιλήσατε;» έκανε συγκινημένη.

«Σε σένα... Δεν μπαίνει μέσα να φύγουμε;.. Καινούργιος χρόνος μπήκε. Με καυῶ θά τον αρχίσης; Παζάρια για ένα πενηνταράκι;».

Ή «μικρή» άναστενάξε και μπήκε.

«Χρόνια πολλά», έκανε δειλά στον σωφέρ.

Έκείνος έμεινε με την άπορία. Ο νέος χρόνος ήταν που την ήμερεψε ή το «μικρή»;

Πρωτοχρονιά με πόνους

«Πονάω...».

«Μήν κουνιέσαι, και πονάς περισσότερο...».

Ή μικρούλα μόρφασε κ' έσφιξε το χέρι του νοσοκόμου.

Κρατούσε στο ένα της χέρι σφιχτά ένα μικρό τρανζίστορ. Και δεν έπαυε να πονά. Το νοσοκομειακό έτρεχε με 40 χιλιόμετρα. Ήταν ένα σπασμένο πόδι, που σε λίγο θα έμπαινε στον γύφο. Και το τρανζίστορ, άσυγκλητο από τον πόνο, άρχισε να παίζη τα κάλαντα: «Άγιος Βασίλης έρχεται και δεν μάς καταδέχεται...».

Ή μικρούλα έσφιξε περισσότερο το χέρι του νοσοκόμου. «Καλή χρονιά», είπε.

«Περαστικά σου...».

Έκείνη τη στιγμή, το άσθενοφόρο έκανε στροφή στην Γ' Σεπτεμβρίου και μπήκε στον Σταθμό Πρώτων Βοηθειών.

«Πιάσε ένα ποτηράκι»

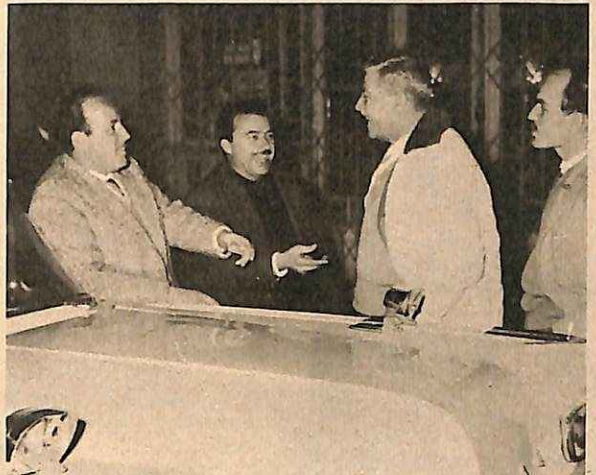
Αυτός έδώ ήταν μόνος του. Κ' έκανε λίγη ψύχρα, άνάωνμη ψύχρα, μία και δεν μπορούσε κανείς να την όνομαση δεκεμβριάτικη ή γενναριάτικη.

Κάπου, μέσα στη στοά, είδε μία σκιά να κουνιέται. Προχώρησε, άνάβοντας το κλεφτοφάναρο, και είδε ότι δεν ήταν παρά μία γάτα.

«Ποιάς σου είπε να είσαι τόσο εύσυνεidiητος;» μάλωσε τον εαυτό του.

Έκανε τον κύκλο του τετραγώνου, χτυπώντας στο

ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΟΙ ΛΕΠΤΟΔΕΙΚΤΕΣ ΕΣΗΜΑΙΝΑΝ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ, ΜΕΡΙΚΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ - Μ' ΕΝΑ ΧΙΟΥΜΟΡ ΛΙΓΟ ΠΙΚΡΟ

ΚΛΕΙΣΤΑ τα ρολλά των καταστημάτων, που μόλις πριν λίγο έσφυζαν από την κίνηση της παραμονής. Κι άπόμειναν οι ταξιτζῆδες, να κουβεντιάζουν για τίς περασμένες Πρωτοχρονιές, μέχρι να παρουσιασθῇ ή πρώτη «κούρσα» του '62

τσιμέντο τα πόδια του κι άκούγοντας μ' ευχαρίστηση την ήχώ, που έρχόταν πολλαπλασιασμένη.

«Σαν να έρχεται στρατεύμα», μουμούρισε. Κούρδισε το ρολόι του κ' έμεινε ξαφνικά άφωνος.

«Βρέ...», έκανε.

Σήκωσε το κεφάλι ψηλά και το ξανακατέβασε στο ρολόι του.

«Γιά δές, είπε έκτατικός. Ένας χρόνος που μάς τυράνησε 365 νύχτες, έφυγε μέσα σ' ένα λεπτό...».

Έσφιξε το ένα του χέρι με το άλλο κ' εύχῆθηκε στον εαυτό του: «Καλή χρονιά, Παντελή... Να ζήσης, νάσαι καλά...».

Ένα κινούμενο φώς φάνηκε στη γωνία. Καί, όπως ήταν φυσικό, μετά, άκούστηκε ο ήχος.

«Σαλέπιιι...».

Ο νυχτοφύλακας έπαιξε στα χέρια του ένα δίφραγκο και, όταν ο γέρος με τα μoustάκια έφθασε κοντά του, τον σταμάτησε:

«Πιάσε ένα ποτηράκι...».

Και εύχῆθηκε ξανά στον εαυτό του: «Χρόνια πολλά, Παντελή...».

Πρωτοχρονιάτικη εύχή

Όταν δώδεκα και είκοσι. Και δεν μπορούσαν να το άμφισβητήσουν, γιατί το έλεγε το ρολόι της Μητροπόλεως.

Ο κύριος φορούσε ένα τέως μαύρο κοστούμι. Τώρα ήταν γκρι, και σ' αυτό είχαν δοηθήσει ή σκόνη του πεζοδρόμιου και ή λάσπη ενός ελαστικού.

Ο κύριος τράβηξε λαχανιασμένος τον γρύλλο από το αυτοκίνητο και τον έριξε στο «πóρτ-μπαγκάζ».

«Τέλειωσας», είπε και σκούπισε το μέτωπό του, άφήνοντας μία μουντζούρα.

Ή κυρία τον κοίταξε με άγριες διαθέσεις:

«Όρα δεν ήταν;».

«Γιατί, άργησα;».

«Λιγάκι... Άπό τίς δώδεκα παρά δέκα αλλάξεις λάστιχο...».

Κοίταξε το ρολόι του και σφύριξε θαυμαστικά.

«Πώς πέρασε ή ώρα!.. Κάνανε Πρωτοχρονιά στο δρόμο...».

Θυμήθηκε κάτι, έντελως ξαφνικά:

«Καλή χρονιά, αγάπη μου...».

Την φίλησε:

«Κάνε μία εύχή...».

«Νά είναι ή πρώτη κ' ή τελευταία Πρωτοχρονιά που περνάμε στο δρόμο».

Την ξαναφίλησε, να σταματήση ή γκρίνια.

Και όλίγια άγγλικά...

Αυ μιλούσε άγγλικά; Και βέβαια μιλούσε... Τί ήθελε ο κύριος, Ένα πακέτο «Σάλεμ»; Ευχαρίστας. Και τί άλλο; Ένα «Τάιμ»; Μάλιστα... Πλήρωσε ο κύριος και κοντοστάθηκε.

(Φωτ. Β. Καραμανώλης — ΕΛΚΗΝ)

ΕΝΑ «ΤΑΪΜ» και ένα «χάππυ νιού γύαρ», για τον ξένο, ό οποίος δγῆκε να συναντήση τον καινούργιο χρόνο μέσα στους δρόμους μιάς άγνωστης Άθῆνας.

Αν έχη καλή ώρα: Δυστυχώς, ρολόι δεν του δρισκόταν, αλλά είχε τηλέφωνο.

Πῆρε τό 14... Ή μεταλλική φωνή τον πληροφόρησε: «Δώδεκα, τριανταπέντε και τρία δευτερόλεπτα».

Το το έγραψε σ' ένα χαρτί (δεν μιλούσε και τόσο καλά άγγλικά).

Έπειτα κάτι σκέφθηκε.

Προσπάθησε να θυμηθῇ, τον έπιασε από το μα-νίκι και το ξερούρισε.

«Χάππυ νιού γύαρ», είπε με άνακούφιση.

Ο ξένος χαμογέλασε.

«Σαίημ του γιού», άντευχῆθηκε.

Πῆρε τό «Τάιμ», τά «Σάλεμ» και την ώρα κι άπομακρύνθηκε.

Ο νέος χρόνος έφθασε...

Η πρώτη Ίανουαρίου είχε μητ για τα καλά. Τα φωτεινά σήματα είχαν σταματήσει κ' ένας τροχονόμος στην Όμόνοια άντικαθιστούσε όλους τους Σταμάτηδες και τους Γρηγόρηδες του κόμμου.

Έξω από το Έπιτελείο Ναυτικού, δυό ναύτες-σκοποί συζητούσαν τα δικά τους, Καινούργιους χρόνος. Τρείς μήνες άκόμη, κ' έπειτα πολίτες.

Στη στοά των λεωφορείων, οι εισπράκτορες συζητούσαν με τους οδηγούς. Καινούργιος χρόνος. Το τελευταίο δρομολόγιο, κ' έπειτα σπίτι... Άνυπομονούσαν να παίξουν κανένα χαρτάκι (και σκουράκι, έστο, με τα παιδιά).

Οί κινηματογράφοι σκολούσαν καθυστερημένοι. Πολὺς κόσμος, που δεν ήξερε πού να περάση την Πρωτοχρονιά του, είχε βρῇ την εύκολη λύση.

Μιά παρέα ταξιτζῆδες γελοῦσε... Ο νέος χρόνος είχε μητ ευχάριστα. Και κανένα μακρινό δρομολόγιο, για να πάη καλύτερα...

ΝΙΚΟΣ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ πτυχή στην ψυχασύνθεση του προέδρου της Ινδονησίας Σοεκάρνο απέκλυσε η ωραία Ρουκμίνη Σουκμαδάτι. Κόρη φτωχών και άφαντων γονέων, η Μίνι βρέθηκε, πριν από δεκαέξι χρόνια, στο δρόμο του προέδρου, που την υιοθέτησε και της χάρισε μια ζωή παραμυθένια. Από τότε που ήταν παιδί, μέχρι σήμερα που είναι μια όμορφη γυναίκα 23 ετών, η Μίνι απέτελεσε τη μοναδική αδυναμία του Ινδονήσιου ηγέτου. Άλλα η ίδια «προτίμησε την ελευθερία». Ξεσητεμένη τώρα στη Ρώμη, αρνείται να επιστρέψει στη χώρα της και να παντρευτεί τον άνδρα που εξέλεξε ο θετός πατέρας της

Η ΑΙΧΜΑΛΩΤΗ ΤΟΥ ΣΟΕΚΑΡΝΟ

ΣΤΗ ΡΩΜΗ, ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ: ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΥΝΑΜΙΚΩΤΕΡΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ: ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ ΣΟΕΚΑΡΝΟ

Άποκλειστικό της «Είκοσι» — Πρακτορείου «Νταλμάς»

Μια όμορφη, θλιμμένη γυναίκα ήλθε και με βρήκε σε μια σκοτεινή γωνία ενός έρημικου καφενείου της Βία Βένετο, του δρόμου με τα φώτα από «νέον», όπου η κοσμική Ρώμη συγκεντρώνεται κάθε νύχτα για να ικανοποιήσει τις όρεξεις της.

Με έντονη και βαθιά φωνή μου διηγήθηκε πώς είχε ζήσει δεκαέξι χρόνια αιχμάλωτη του Σοεκάρνο, του 60ετούς, αλλά κομψού προέδρου της Ινδονησίας.

«Έμενε σ' ένα μυθικό παλάτι, σε ελάχιστη απόσταση από το παλάτι του προέδρου, ως ότου — ύστερα από μια επίσκεψη στην Ιταλία για σπουδές τραγουδιού — κατάρθωσε να ξεφύγει, με τη βοήθεια φίλων, από τη χρυσή φυλακή της.

Η Ρουκμίνη Σουκμαουάτι είναι σήμερα 23 χρόνων. Είναι μια νεαρή γυναίκα γεμάτη ζωή και πάθος και δεν είναι ακόμη τελείως ελεύθερη από τον έλεγχο του Σοεκάρνο. Την «υιοθέτησε» και δεν θέλει να την χάσει τώρα.

«Με παρακολουθούν όπου κι αν πάω. Γίνεται αναφορά των κινήσεών μου στην πριονινη Ινδονησιακή πρεσβεία και, φυσικά, στον Σοεκάρνο».

Η Μίνι — το χαϊδευτικό με το οποίο την φωνάζουν οι νέοι φίλοι της στην Ιταλία — δέχεται συνεχώς βαρύτιμα δώρα και ένα γενναίο επίδομα από τον πρωθυπουργό.

Μια παράξενη ιστορία

Τώρα, μια καινούργια απειλή έχει υψωθεί κατά της ανεξαρτησίας της. Ο Σοεκάρνο την έχει διατάξει να επιστρέψει στην Ινδονησία την Πρωτοχρονιά, για να παντρευτεί τον σύζυγο που της έχει διαλέξει. Έναν σύζυγο που δεν γνωρίζει.

«Μα δεν θα γυρίσω, μου είπε άγρια, σφίγγοντας το μανίκι του πανωφοριού μου με τα λεπτά, περιποιημένα δάκτυλά της. Θέλω να παντρευτώ έναν άνθρωπο που θα διελύξει εγώ, έναν Δυτικό και όχι έναν άγνωστο από τον τόπο μου.

«Ο Σοεκάρνο άσφαλώς θα προσπαθήσει να με ξεγελάσει να γυρίσω πίσω, αλλά εγώ προτιμώ να πεθάνω, παρά να παντρευτώ έναν άνθρωπο που δεν γνωρίζω και δεν αγαπώ.

Σήμερα είναι η πρώτη φορά που τολμώ να μείνω έξω μετά τα μεσάνυχτα — η πρώτη φορά, ύστερα από πολλούς μήνες, που εμφανίζομαι μ' έναν άγνωστο σ' αυτά τα μέρη της Ρώμης. Μα είχα ανάγκη να διηγηθώ σε κάποιον την ιστορία μου.

Και άλλοι ξέρουν πώς ο Σοεκάρνο έχει ειδικό δεσμό μαζί μου, αλλά αυτή είναι η πρώτη φορά που λέω την ιστορία της παρεξήγησης και δυστυχισμένης παιδικής μου ηλικίας.

Σαν ανόητη, απέκλυσα σε έναν από τους φίλους μου πώς ήμουν η κόρη του Σοεκάρνο. Αυτό προκάλεσε ζήτημα και η πρεσβεία της Ρώμης με μάλωσε αυστηρά.

Δεν είμαι αληθινή κόρη του Σοεκάρνο. Είναι όμως έθιμο στην πατρίδα μου, όταν ένας άνθρωπος παίρνει ένα κορίτσι στο σπιτικό του και το μεγαλώνει σαν παιδί του, να τον φωνάζει πατέρα.

Οι αναμνήσεις μου από την παιδική μου ηλικία δεν είναι εύχισμέ-

ΣΟΕΚΑΡΝΟ. Ο άνθρωπος που επί τόσα χρόνια κυβερνάει μια χώρα 90 εκατομμυρίων, με σιδερένια πυγμή, τρέφει στην καρδιά του μια έντελώς ανεξήγητη αδυναμία — ένα πάθος: Τη θετή κόρη του.

νες. Είχα, δι,τι μπορεί να επιθυμήσει ένα παιδί — τα πάντα, δηλαδή, εκτός από την ελευθερία μου.

«Με πήρε από τους αληθινούς μου γονείς όταν ήμουν μαρό — ακόμη και τώρα δεν τολμώ να σάς πω το όνομά τους — και με εγκατέστησε σε δικό μου σπίτι.

Φαίνεται γελοίο, αλλά είχα πολλούς υπηρέτες, που δεν είχαν άλλη δουλειά από το να με περιποιούνται.

Σε ηλικία δέκα ετών είχα δωδεκάδες φορέματα — εκατοντάδες κουκλές — και η παραμικρή μου επιθυμία μπορούσε να ικανοποιηθεί αμέσως. Τί έκανε τον Σοεκάρνο, ο οποίος είχε τέσσερα αγόρια και τέσσερα κορίτσια δικά του, να με διαλέξει σαν ειδική προστατευόμενη του; Γιατί αυτός ο άνθρωπος με πήρε από τους γονείς μου και με εγκατέστησε σε δικό μου σπίτι — μου επέτρεψε να κάθωμαι στα δεξιά του σε επίσημα κρατικά γεύματα — και ξόδεψε ολόκληρη περιουσία για την ανατροφή μου;»

Η Μίνι μιλάει όκτω γλώσσες άριστα, και ιδιαίτερα κινέζικα, γερμανικά, αγγλικά. Ήδη είναι γνωστή στην Εύρωπη σαν τραγουδίστρια και το πρώτο της κοντσέρτο το έδωσε στην Ιταλία, όταν ήταν δεκαεπτά ετών. «Δεν θυμάμαι το σπίτι των γονέων μου. Έρχονταν που και πού να με επισκεφθούν στον πύργο μου και έδειχναν ευτυχισμένοι που με φρόντιζαν τόσο πολύ. Δεν καταλάβαιναν όταν τους μιλούσα για την μοναξιά μου.

Μου έλεγαν: «Αυτό που συνέβη είναι θαυμάσιο πράγμα. Είσαι άχαριστη που δεν αναγνωρίζεις τη μεγάλη τιμή που σου έκανε ο πρόεδρος Σοεκάρνο». Έγώ όμως δεν ένιωθα ευγνωμοσύνη.

«Ήθελα να βγω στην πόλη και να παίξω με τα άλλα παιδιά, αλλά πάντα ένα αυστηρό βλέμμα με παρακολουθούσε. Με έδειχναν όπου κι αν πήγαινα. «Είναι η κόρη του προέδρου», έλεγαν και μου φέρνονταν σαν να ήμουν πριγκίπισσα.

«Έγινα εγώιστρια και, όταν ήμουν δυστυχισμένη, ζητούσα να με οδηγήσουν στις φτωχογειτονιές. Εκεί γελοῦσα με τη φτώχεια και την άκαταστασία.

«Είναι φτωχοί άνθρωποι, έλεγα και γελοῦσα με το χάλι τους. Γιατί εγώ ήμουν η Ρουκμίνη Σουκμαουάτι, η ευνοούμενη του προέδρου.

Και τότε, για λίγο, ήμουν ευτυχισμένη, αλλά γρήγορα γύρισε η μοναξιά μου και ζητούσα από τον Σοεκάρνο να με αφήσει να φύγω και να ξαναγίνω ένα συνηθισμένο κορίτσι.

Μορφώθηκα για λίγον καιρό σ' ένα καθολικό σχολείο και ακολούθησα την καθολική θρησκεία. Όταν οι αληθινοί μου γονείς το έμαθαν, το δέχθηκαν. Τί άλλο μπορούσαν να κάνουν; Μα δεν νομίζω πώς ήταν ευτυχισμένοι.

Συχνά, τα δράδυα, ο Σοεκάρνο έρχοταν και με εύρισκε στον πύργο μου. Μιλούσαμε για το μέλλον μου και μου είπε τότε πώς μια μέρα θα μου διάλεγε σύζυγο. «Ήμουν ακόμη παιδί, ένδεκα χρόνων μόνον. Τρόμαξα με την ιδέα του γάμου και ήξερα από τότε πώς δεν θα έπαιρνα άνδρα αν δεν τον είχα διαλέξει εγώ».

«Φνιρευόμενους την ελευθερία!»

Καθώς περπατούσαμε στις φεγγαρόλουστες ταράτσες και στους κήπους κοντά στο Κολοσσαίο, η Μίνι σταμάτησε και έδειξε τον ούρανο. «Από το

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ έχει δική του οικογένεια. Άλλα ούτε στη γυναίκα του, ούτε στα παιδιά του έδειχνε τόση άφοσίωση όση στη Μίνι

«ΕΓΩ ΟΜΩΣ ΘΘΕΛΑ ΝΑ ΒΓΩ ΕΞΩ, ΝΑ ΠΑΙΞΩ ΜΕ ΤΑ ΑΛΛΑ ΠΑΙΔΙΑ»

**ΗΛΘΕ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΟΛΑ ΟΣΑ
ΤΗΣ ΧΑΡΙΣΣΕ ΜΕ ΑΠΛΟΧΕΡΙΑ Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ
ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΗΣ — ΧΡΗΜΑΤΑ, ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ,
ΤΑΞΙΔΙΑ, ΜΟΡΦΩΣΗ — ΔΕΝ ΕΚΑΝΑΝ
ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ ΠΑΡΑ ΝΑ ΣΤΕΝΕΥΟΥΝ ΤΟ ΚΛΟΥΒΙ:
Η ΜΙΝΙ ΕΣΠΑΞΕ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΖΗΤΕΙ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ
ΕΠΙΤΥΧΙΑ — ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ — ΜΑΚΡΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΟΠΟΥ Ο ΣΟΕΚΑΡΝΟ ΕΙΝΑΙ
Ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ.**

παράθυρο της κρεβατοκάμαράς μου έδλεπα αυτό το ίδιο φεγγάρι, είπε. Κι ώνειρευόμουν την ημέρα που θα ήμουν ελεύθερη.

»Ο Σοεκάρνο ήταν καλός, αλλά δεν ήταν νέος ούτε τότε.
»Τα βράδια, στα σκοτεινά άσπρη που τριγυρίζαν το παλάτι του προέδρου, περπατούσα με τόν Σοεκάρνο. Έπρεπε κανονικά να ήμουν με άλλα παιδιά. Κι όμως στηρίζομουν στον βραχίονα ενός ηλικιωμένου ανθρώπου.
»Μου έλεγε πώς ήμουν το αγαπημένο του παιδί. Θά έκανε ό,τι του ζητούσα.

»Κατά τα δεκαέξι χρόνια της αιχμαλωσίας μου ήμουν ο μόνος άνθρωπος που μπορούσε να πάη αντίθετα στις επιθυμίες του. Ακόμη και τα αληθινά του παιδιά δεν τολμούσαν να του αντιμιλήσουν, αλλά μαζί μου ήταν διαφορετικός άνθρωπος.

»Ακόμη και όταν ήταν θυμωμένος, μπορούσα να του όρνιέμαι ό,τι μου ζητούσε, και πάντα έκανε αυτό που ήθελα.
»Αυτό ό ό άνδρας, που κυβερνούσε την πατρίδα του με σιδηρένιο χέρι, πρόσεχε έμένα, την κόρη μιάς ταπεινής οικογένειας. Διοικούσα τόν πύργο του, διοικούσα όλους τούς υπηρέτες του.

»Τίς νύχτες που έδινε επίσημα δείπνα, διάλεγα προσεκτικά την πιό βαρύτιμη από τις πολλές τουαλέτες μου. Καμμιά φορά με ώδηγούσε στην αίθουσα στηριγμένη στο μπράτσο του, και καθόμουν κοντά του.

»Τότε ήμουν εύτυχισμένη. Οί πιό σημαντικοί άνθρωποι της χώρας ήταν εκεί, ντυμένοι με τα ώραιότερα φορέματά τους. Υπηρέτες με ζωηρόχρωμες στολές σερόβιζαν τα τραπέζια με τα άναμμένα κεριά.

»Αυτές οι περιστάσεις, όμως, δεν αποτελούσαν παρά σύντομες διακοπές της τρομερής μου μοναξιάς.

»Καμμιά φορά, μέρες ολόκληρες, δεν μιλούσα με άλλον παρά μόνον με τόν Σοεκάρνο και με τούς υπηρέτες μου. Δεν είχα παρά τις σπουδές μου και μελετούσα με πάθος.

»Υστερα άρχισα να τραγουδώ.

»Γύριζα στους όμορφους κήπους και στα δάση του κτήματος του Σοεκάρνο, τραγουδώντας δυνατά. Οί άνθρωποι νόμιζαν πώς είμαι τρελή, αλλά δεν μ' ένοιαζε.

»Καμμιά φορά τραγουδούσα του Σοεκάρνο. Μά δεν του άρέσει το τραγούδι.

»Υστερα του ήλθε μιά ιδέα.

»Θά μ' έστελνε στην Ίταλία να μελετήσω τραγούδι. Όχι γιατί αυτό θα του έδινε χαρά, αλλά γιατί είχε σκοπό να το χρησιμοποιήση για να διαφημίση την Ίνδονησία.

»Θά μάθαινα ίνδονησιακά τραγούδια. Υστερα θα γύριζα όλο τόν κόσμο και θα έδειχνα στους ανθρώπους κάτι από τόν πολιτισμό μας.

»Μά δεν ήθελα να τραγουδώ αυτού του είδους τα τραγούδια. Έγώ ήθελα να μελετήσω όπερα και να γίνω ποίμα τόννα. Ο Σοεκάρνο επέμενε, αλλά έγώ άρνιόμουν. Άν δεν μπορούσα να τραγουδήσω όπερα, τότε δεν θα τραγουδούσα καθόλου.

»Τελικά —γιατί δεν μπορούσε ποτέ να μου άρνηθώ κάτι για πολύ— ό Σοεκάρνο ύπεχώρησε. Μου έδωσαν μιά κρατική ύποτροφία και μ' έστειλαν στη Ρώμη.

»Ήμουν ένθουσιασμένη. Έπιτέλους είχα ξεφύγει από την κυριαρχία του. Μά δεν είχα δικιο. Ο πρόεδρος είχε στείλει μήνυμα στον εκεί πρεσβευτή του, στον Μωχάμετ Χάντι Θαγιέτ, να με παρακολουθή. Νά κοιτάξω να μην κάνω τίποτε τολμηρό. Άν έκανα κάτι έκτός από το κανονικό, άμέσως με καλούσε στην πρεσβεία και με μάλωνε.

»Άν δεν μάθαινα να συγκρατιέμαι, θα με έστειλαν πίσω στην πατρίδα μου.

»Πέντε μήνες έζησα σ' ένα φοιτητικό ξενοδοχείο, με έκατοντάδες άλλα κορίτσια. Δεν είχα γνωρίσει ποτέ μου τίποτε παρόμοιο.
»Τρόμαξα από το συνεχές κουβεντολόδι τους και το θόρος που έπαιρναν τόσο γρήγορα μαζί μου. Με συμβούλευαν ν' άποκτήσω ένα φλέρτ ή έναν έραστή. Δεν ύπήρχε τίποτε κακό σ' αυτό, έλεγαν, αλλά έγώ φοβόμουν. Τα χρόνια της μοναξιάς μου είχαν το άποτέλεσμά τους. Δεν ήμουν σέ θέση να ζώ με άλλους ανθρώπους.

»Ο πατέρας μου μου προμήθευσε ένα διαμέρισμα, που μοιραζόμουν με άλλα δυό κορίτσια. Δεν ήμουν εύτυχισμένη με άνδρική συντροφιά. Πάντοτε προσπαθούσαν να φλερτάρουν μαζί μου. Μά αντίσπεκόμουν. Ήξερα ποιά θα ήταν το άποτέλεσμα, άν προκαλούσα σκάνδαλο.

»Εννιά μήνες ύστερα από τόν έροχό μου στην Ίταλία, έδωσα το πρώτο μου κοντσέρτο. Μά ό Σοεκάρνο δεν ήταν εύτυχισμένος. Του έλειπα, έλεγε, και ήθελε να γυρίσω στο σπίτι.

»Του έστειλα παρακαλεστικά γράμματα, αλλά για πρώτη φορά αντίσάθηκε. Υστερα από ένάμισυ χρόνο έλευθερίας, γύρισα άεροπορικώς στην Ίνδονησία και στον πύργο μου κοντά στο παλάτι».

Κατάλληλη εύκαιρία

Επί δέκα λεπτά ή Μίνι στάθηκε σιωπηλή στο πιό ψηλό μπαλκόνι ενός κήπου, στην κορυφή ενός λόφου από όπου φαίνεται ολόκληρη ή Ρώμη. Ο δροσερός νυκτερινός άέρας ανακάτευσ τα μαύρα μαλλιά της και τα γλυκά άμυγδαλωτά μάτια της ήταν κλειστά.

»Τό μικρό μου διαμέρισμα στη Ρώμη ήταν πολύ γυμνό. Μά το προτιμούσα έκαστο φορές από την πολυτέλεια του σπιτιού μου στην Ίνδονησία.

»Στά δυό χρόνια που άκολούθησαν μου χάρισε πέντε σπιτία και ένα διαμέρισμα στην πόλη. Άν ήκαν στον Σοεκάρνο, αλλά μπορούσα να τα χρησιμοποιώ όποτε ήθελα.

»Πρόσεξε την άλλαγή που ή διαμονή μου στην Ίταλία είχε επιφέρει και μου είπε ότι γινόμουν μιά όμορφη και έξυπνη γυναίκα.

»Ήθελε να μείνω κοντά του και δεν μπορούσα να βρω τρόπο να ξεφύγω. Με ύποχρέωσε να μελετήσω τα ίνδονησιακά δημοτικά τραγούδια, ελπίζοντας ακόμη ότι θα μπορούσα να γίνω ό καλλιτεχνικός του πρεσβευτής στον έξω κόσμο.

»Δεν μου άρεσαν όμως αυτά τα τραγούδια και το μόνο που ήθελα ήταν να γυρίσω στη Ρώμη και στις σπουδές μου για την όπερα.

»Τότε βρήκα την κατάλληλη εύκαιρία. Είπα στον Σοεκάρνο πώς θα έκανα όπως έλεγε και θα ταξίδευα γύρω στον κόσμο τραγουδώντας τα έθνικά τραγούδια της πατρίδας μας. Άλλά δεν είχα σκοπό να κρατήσω την ύπόσχεσή μου.

»Ο Σοεκάρνο ήταν ένθουσιασμένος. Μου άγόρασε θαυμάσια δώρα και μου ύποσχέθηκε μεγάλη πολυτέλεια, όπου κι άν πήγαινα.

»Μιά μεγάλη άποκαιρητιστήριος έορτή διοργανώθηκε στο άεροδρόμιο — και ξαφνικά άλλαξε γνώμη.

»Μου είπε: “Άπεφάσισα να μη σέ στείλω τελικά. Δεν θέλω να φύγης άπ' έδώ. Θέλω να σ' έχω κοντά μου”.

»Ή καρδιά μου ράγισε. Άλλά είχα πεί σέ φίλους μου για την επιθυμία μου να φύγω από την Ίνδονησία και να γυρίσω στην Εύρώπη. Με δόθησαν μεταφέροντάς με κρυφά στο άεροδρόμιο, έμένα και τις άποσκευές μου, και μ' έβαλαν λαθραία στο άεροπλάνο, που περίμενε να με πάη σέ όλο τόν κόσμο.

»Είπαν στον πιλότο ν' άπογειωθώ, και αυτός, χωρίς να παραξενευθώ που ό Σοεκάρνο δεν ήταν εκεί να με άποκαιρητήση, άπογειώθηκε.

»Πήγα στο Χόγκ-Κόγκ και στην Ίαπωνία και τραγούδησα σέ κοντσέρτα. Υστερα επέστρεψα στην Εύρώπη.

»Περισσότερο από ένας χρόνος πέρασε, χωρίς να έχω είδηση από τόν Σοεκάρνο. Βαθμιαία ή ένταση μέσα μου έφυγε και δεν φοβόμουν πιά ότι θα με γύριζαν πίσω στην Ίνδονησία.

»Τώρα όμως βρήκα την εύτυχία στον σύνδεσμο ενός ελίκρινους, έμπιστου φίλου. Άλλά έπρεπε να το προβλέψω. Μου ζήτησε να έγκαταλείψω την καριέρα μου, μιά καριέρα που ήδη με είχε φέρει σέ τόσες πολλές πόλεις της Εύρώπης.

»Δεν μπορούσα να το κάνω αυτό. Ζώ για τη δουλεία μου. Είμαι το μόνο πράγμα που έχει άξία για μένα στο μοναχικό παράξενο κόσμο που έχω μάθει να άπολαμβάνω.

»Χωρίσαμε, εκείνος με όρκους αγάπης, κ' έγώ με ψυχρό και σκληρό πρόσωπο. Έκλαμα όταν έφυγε, αλλά ήξερα πώς ήταν καλύτερα έτσι.

»Είμαι παράξενο που ή μοναξιά, ή όποία μου προκαλούσε κάποτε τόση δυστυχία, με τραβούσε τώρα τόσο πολύ. Έχω φθάσει να στενοχωριέμαι με τη συντροφιά τών άλλων και να σιχαίνουμαι το πλήθος.

»Εκείνο το χρόνο έμαθα πολλά για τόν έρωτα και για το ν' αγαπάς. Έμαθα να μην έμπιστεύομαι ποτέ στις ύποσχέσεις τών άνδρών. Είχα γίνει διανοουμένη και, κατά κανόνα, εύρισα θραετή τη συζήτηση και τις ιδέες τών άνδρών που με πλησίαζαν.

«Δέν μου είπαν για την αγάπη»...

Της Μίνι τα γλυκά μαύρα μάτια έγιναν σκληρά καθώς μιλούσε. Όλόκληρο το σώμα της σκλήρυνε και είδα τούς κόμπους τών δακτύλων της να άσπρίζουν, καθώς έσφιγγε τις μικρές της γραβίες.

«Αυτό ήταν κάτι που δεν μου είχαν διδάξει στην Ίνδονησία. Μου είχαν δώσει μιά θαυμάσια άνατροφή και περισσότερα φορέματα από όσα θα μπορούσα να φορέσω ποτέ, αλλά δεν μου είχαν πεί για την αγάπη.

»Κανείς δεν μου είχε πεί πώς να φέρνωμαι με τούς άνδρες. Διανοητικά ήμουν άνυπεράσπιστη μπροστά στην έπιμονη και πειστική τους κουβέντα.

»Παρά τη διαταγή του πατέρα μου να παντρευθώ τόν άγνωστο από την Ίνδονησία, έχω άποφασίσει να μην παντρευθώ πριν γίνω είκοσιεννιά χρόνια τουλάχιστον.

»Υστερα, άκριβώς πριν ένα χρόνο, ό Σοεκάρνο με βρήκε. Μου ζήτησε να έπιστρέψω στην πατρίδα μου, αλλά δεν του άπήντησα. Όρκισθήκα ότι δεν θα γύριζα ποτέ εκεί να ζήσω.

»Εαν τα ώραία δώρα άρχισαν να καταφθάνουν και ένα μεγάλο έπίδομα να φθάνη στο λογαριασμό μου στην τράπεζα κάθε μήνα; Χωριστά όμως από αυτές τις ύλικές προσφορές, ό Σοεκάρνο έκανε αίσθητή την έπιρρόή του με πολύ λεπτότερο τρόπο.

»Έγώ μελετούσα με τόν ποιητή Βιτσέντσο Ρεάλε στη Ρώμη και με μιά δασκάλα, την Μαρία Τερέζα Πεντικόνι. Στη Βενετία είχα μεγάλη έπιτυχία — μιά έπιτυχία που ήλθε από τη μιά νύχτα στην άλλη. Έπαίνεσαν τη φωνή μου και άρχισα να τραγουδώ πρώτους ρόλους.

Της Μίνι τα μάτια έλαμψαν καθώς γέλασε και μου είπε: «Είχα γίνει άρκετά γνωστή στη Βενετία».

»Ξαφνικά όμως βρήκα πολλά σημαντικά άτομα να παρουσιάζονται στα θέατρα όπου έμφανίζομουν. Ξένοι δικλωμάτες και σχεδόν πάντοτε ό πρεσβευτής της Ίνδονησίας — άν ζούσε εκεί κοντά.

»Αυτή ήταν ή έπιρροή του πατέρα μου. Πρέπει να είχε έλθει σέ έπαφή

με τούς διάφορους πρεσβευτάς του και να τούς είχε ζητήσει να είναι παρόντες στους πρεμιέρες μου.

»Κάποτε παρουσιάσθηκα στο «Έθνικό Θέατρο» στο Βελιγράδι. Φαντασθήτε την έκπληξή μου όταν ό ύπουργός τών Έξωτερικών έμφανίσθηκε στην πρεμιέρα. Έφερνε μαζί του ένα τεράστιο μπουκέτο λουλούδια και τη συγγνώμη του στρατάρχη Τίτο.

»Ο Τίτο μου έστειλε ένα τηλεγράφημα, στο όποίο έλεγε ότι δεν μπορούσε να είναι παρών, λόγω σημαντικής άνειλημμένης ύποχρέωσης, αλλά με είχε θυμηθώ!

»Ποτέ δεν είχα ένδιαφερόθ ή για τα πολιτικά, όσο ήμουν μικρή στην Ίνδονησία. Άλλά είχα δει πολλούς άρχηγούς κρατών και σημαντικούς πρεσβευτάς στο παλάτι.

»Ο Τίτο και ό Σοεκάρνο είναι πολύ φίλοι. Άλλά δεν ξέρω τίποτε για τις πολιτικές τους σχέσεις.

»Και ό Σοεκάρνο ποτέ δεν συζητούσε πολιτικά μαζί μου. Είναι σπουδαίος πολιτικός —αυτό πρέπει να το όμολογήσω— και έχει κατορθώσει να μείνη πρόεδρος της Ίνδονησίας δεκαέξι χρόνια.

»Κυβερνά τη χώρα αύστηρα, αλλά δίκαια. Ποτέ δεν άκουσα κανένα να μιλήση έναντιον του εκεί».

«Είμαι άνδρας!»)

Τό μόνο θέμα για το όποίο άρνήθηκε ή Μίνι να μιλήση είναι ή μεγάλη άδυναμία του Σοεκάρνο για τις ώραιές γυναίκες. Έχει φήμη ότι μαζεύει όμορφες γυναίκες γύρω του, όπου κι άν πηγαίνει. Και έχει παντρευθώ τρείς φορές.

»Είμαι άνδρας, ήταν ή μόνη κουβέντα της.

»Τά αίσθήματά μου για τόν Σοεκάρνο είναι πολύ μπερδεμένα. Φυσικά νοιώθω εύγνωμοσύνη για τη μόρφωση που κανόνισε να μου δοθώ και για το πόσο δόησε την καριέρα μου. Τόν αγαπώ σαν άληθινό μου πατέρα, αλλά συγχρόνως του κρατώ κακία για τόν άποκλεισμό μου τόσα χρόνια.

»Έχει ξοδέψει περισσότερο χρόνο και χρήμα για μένα, παρά για τα αληθινά παιδιά του. Πάντα ήμουν κάτι ξεχωριστό για κείνον και είναι περισσότερο γενναιοδωρος από ό,τι πρέπει για μένα. Μου έχει άγοράσει αυτοκίνητο και μου έχει δώσει τη δυνατότητα να ζώ στο καινούργιο μου διαμέρισμα.

»Συχνά όμως αναλογίζομαι τί θα μπορούσε να έχη συμβή άν είχα μείνει στους άληθινούς γονείς μου και άν με είχαν αναθρέψει εκείνοι. Δεν πιστεύω ότι θα ήμουν αυτό που είμαι σήμερα. Ίσως, όμως, να ήμουν πιό εύτυχισμένη.

»Έχω γίνει έγώιστρια. Ζητώ μεγάλες άνέσεις και είμαι λίγο σκληρή. Αυτή τη στιγμή ή Μίνι βρίσκεται στη Ρώμη, όπου έχει έτοιμάσει δυό σκέτες για την τηλεόραση.

»Ενα από αυτά, μάλιστα, προσδέτει ύπερήφανα, θα γυρισθώ σέ ταινία και θα προβληθώ σ' όλη την ύφήλιο».

»Όταν ταξίδευη στις διάφορες χώρες της Εύρώπης, ή Μίνι μένει πάντα σέ ξενοδοχείο: μόνο στη Ρώμη διατηρεί δικό της διαμέρισμα. Δεν είναι πολύ μεγάλο, αλλά, όπως λέει ή ίδια: «Είμαι ό,τι πρέπει για μένα. Έξ άλλου έχει δωμάτιο για την καμινάδα μου. Συνήθισα τόσο πολύ στο να έχω γύρω μου υπηρέτες στην Ίνδονησία, ώστε τώρα δεν μπορώ χωρίς τουλάχιστον έναν».

Τό σαλονάκι της Μίνι είναι ένα κράμα χρωμάτων και παράξενων αντικειμένων. Ο ένας τοίχος είναι χρωματισμένος ρέζ και τοπους - τόπους κόκκινο της πορφύρας. Στους άλλους τοίχους κρέμονται ταπέτα και ένα πελώριο γαλάζιο ντιβάνι — «Κανένας δεν κάθεται ποτέ σ' αυτό: μόνον έγώ», που έχει τα πόδια του θαμμένα σ' ένα παχύτατο χαλί.

Παντού βλέπεις κούκλες. Πάνω από έκατό. Άλλες έχουν το μπόι ενός μικρού παιδιού κι άλλες πάλι είναι μικροσκοπικές σαν ποντίκια.

»Από πάντα τρελαινόμουνα για τις κούκλες. Όπως σάς έχω ξαναπεί, όταν ήμουν ακόμη πολύ μικρή, ό Σοεκάρνο μου χάριζε ντουζίνες.

»Είμαι ή συντροφιά μου τόν καιρό αυτό. Πολύ σπάνια καλώ κόσμο στο σπίτι μου. Δεν μου άρέσει να χώνη κανείς τη μύτη του στην ιδιωτική μου ζωή.

»Καμμιά φορά, και ίδιος μόλις σκοτεινιάση, ή μοναξιά μου μεγαλώνει. Τότε παίονω το αυτοκίνητό μου και κάνω μακρινές βόλτες στην έξοχή. Φοβάμαι το σκοτάδι, αλλά την ίδια στιγμή σαγηνεύομαι από αυτό.

»Έχω μεγάλες φιλοδοξίες. Θέλω να γίνω διάσημη στην όπερα. Και σ' αυτούς τούς νυκτερινούς πεισιπάτους είναι που κάνω όνειρα για το μέλλον. Τώρα που είμαι σχεδόν ελεύθερη σκοπεύω να πολεμήσω ακόμη πιό σκληρά για την πλήρη άνεξαρτησία μου.

»Όταν με βρήκε ό Σοεκάρνο, νόμισα πώς θα του άκούσε να με προστατεύη. Άλλά τώρα βλέπω ότι παρακολουθείται και ή παραμικρή μου κίνηση. Πας όλης τις χιλιάδες μίλια που μάς χωρίζουν, μπορεί να με έπιπράξω, χωρίς στους πρεσβευτάς και στους ύπουργούς του.

»Τώρα μου είπε ότι ποέπει να γυρίσω ξανά στην Ίνδονησία.

»Άλλά, όπως σάς έξηγησα ήδη, αυτά άνήκουν στο παρελθόν. Τώρα πιά είμαι γυναίκα κι όχι παιδί. Έχω κάθε δικαίωμα να παίονω μόνη μου άποφάσεις. Γι' αυτό άπεφάσισα να τόν παρακούσω και έλπίζω στο μέλλον να είμαι έγώ κυρία της ζωής μου και ό Σοεκάρνο να μην έχη το δικαίωμα να με έλέγχει».

Μιά ώρα πριν από την αύγή, άποκαιρητήθηκα.

»Ίσως νομίζετε ότι πρέπει να είμαι εύγνώμων για πολλά πράγματα, είπε. Και πολλοί άλλοι επίσης το νομίζουν. Μά αυτοί δεν πέρασαν δεκαέξι χρόνια αιχμαλωσίας».

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΑΘΑΝΑΤΟΣ;

Είναι ακόμη άγνωστο τί προοπτικές θα ανοίξει στην μελλοντική επιστήμη οι τομείς του ψυχούς, που η έρευνά του άρχισε να συστηματοποιείται τα τελευταία χρόνια. Ο διάσημος βιολόγος Ζαν Ροστάν προβλέπει ότι η κατάψυξη θα επιτρέψει την «άναστολή της ζωής», πράγμα που σχετίζεται άμεσα με τα μακρινά ταξίδια του μέλλοντος στο διάστημα. Στα πλαίσια των ερευνών του Διαστήματος, έμεινε και ο 'Αμερικανός «έθελοντής» «θαμμένος» επί δέκα ολόκληρες ώρες μέσα σε κολώνες πάγου, σε θερμοκρασία 60° υπό το μηδέν

ΜΙΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ ΑΛΛΑ ΕΓΚΥΡΗ
ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΟΥ
ΓΑΛΛΟΥ ΒΙΟΛΟΓΟΥ -ΤΟΥ ΖΑΝ ΡΟΣΤΑΝ

Τελευταία, ο διάσημος Γάλλος βιολόγος Ζαν Ροστάν μίλησε στο ετήσιο συνέδριο του Γαλλικού 'Ινστιτούτου, του ανώτατου πνευματικού ιδρύματος της Γαλλίας, στο οποίο μετέχουν όλες οι 'Ακαδημίες. Σ' αυτό το συνέδριο, ένα μέλος κάθε 'Ακαδημίας μιλάει πάνω σε ένα επιστημονικό θέμα, κι ο Ζαν Ροστάν, που είναι μέλος της Γαλλικής 'Ακαδημίας, ανέπτυξε το εξαιρετικά ενδιαφέρον θέμα: «Μπορεί ο άνθρωπος να γίνει αθάνατος;». Δημοσιεύουμε εδώ τα κυριότερα σημεία της συναρπαστικής ομιλίας του Γάλλου βιολόγου.

Το ανθρώπινο πνεύμα διψάει πάντα για το θαύμα κ' επιχειρεί το ακατόρθωτο. 'Η ανανέωση του οργανισμού, ή δημιουργία γιγάντων και νάνων, ή εκμάθηση ομιλίας στα ζώα, ή κατασκευή μιάς ουσίας που θα κάνει τον άνθρωπο άσφατο, είναι μερικά από αυτά τα θαύματα. Κι ανάμεσά τους συγκαταλέγεται επίσης το ταξίδι στο παρελθόν ή στο μέλλον.

Για να συλλάβει τη δυνατότητα ενός ταξιδιού στο μέλλον, ή ανθρώπινη σκέψη καταφεύγει πάντα στην ίδια διαδικασία: "Ενα άτομο πέφτει σε βαθύ ύπνο, οι ζωτικές του λειτουργίες σταματούν κι όταν, έπειτα από πολύ καιρό, συνέρχεται από τον λήθαργο, βρίσκειται στην ίδια σωματική κατάσταση που ήταν όταν αποκοιμήθηκε, αλλά σ' έναν κόσμο διαφορετικό. Αυτό το «άκίνητο» ταξίδι στο χρόνο δεν διαφέρει πολύ από το ταξίδι στο Διάστημα, που είχε φαντασθή ο Φοντενέλ, με τον άνθρωπο μετέωρο στον «αίθέρα» και τη Γη να γυρίζει από κάτω του.

'Η σημειωτή επιστήμη είναι, άραγε, ικανή να δώσει σάρκα και όστα σε τέτοια θαύματα; 'Ισως. Πάντως, το θέμα της αναστολής της ζωής την έχει απασχολήσει, και μάλιστα από πολύ καιρό. Μιά σεπτέμβριανή ημέρα του 1701, ο 'Αντόνιο φόν Λέβενχεκ κοίταξε μ' έναν από τους περιήρους φακούς του ένα κοκκινωπό μανιτάρι, που είχε μάζεψει σ' ένα χωράφι. 'Ενα πλήθος από ζωάκια, που τα περισσότερα του ήταν άγνωστα, προσφέρθηκε ξαφνικά στα μάτια του. Και τότε, χωρίς να ξέρη καλά-καλά γιατί, αποφάσισε ν' αποξηράνη λίγο απ' αυτό το πυκνοκατοικημένο μανιτάρι. Πέντε μήνες αργότερα το έβρεξε πάλι και το κοίταξε με τον φακό. Προς μεγάλη του έκπληξη, τα παράσιτα βρίσκονταν ακόμη εκεί και δεν είχαν χάσει τίποτε από τη ζωτικότητά τους. 'Ηταν μιά σκόνη που ξαναζωντάνευε. 'Η επιστήμη δρισκόταν μπροστά σ' ένα φαινόμενο που δεν θα την άφηνε πιά να ήσυχάσει.

Ο άββας Σπαλλαντσίνι, γύρω στα 1770, ήταν ο πρώτος που έκανε βαθύτερες έρευνες σχετικά με τους κατώτερους αυτούς οργανισμούς, που ξάφνιαζαν τους φυσιοδίφες με την άνοχή τους. 'Ο Σπαλλαντσίνι βεβαίωσε πως μπορούσαν να περάσουν, χωρίς να πεθάνουν, μιά κατάσταση που πλησίαζε πολύ τον πραγματικό θάνατο. Το ανθρώπινο πνεύμα δεν μπορούσε να παραδεχθεί αυτό το φαινόμενο, που γκρέμιζε μιά από τις βασικότερες αρχές του.

Η Σπαλλαντσίνι πίστευε πως τα ζώα, όσο ταπεινά κι αν είναι, έχουν ψυχή. Τί γινόταν λοιπόν η ψυχή των ζωύφιων του κατά τη διάρκεια της νεκραναστάσεως; 'Ο σοφός συμβουλευθηκε τον Βολταίρο, κ' εκείνος του απήντησε πως δεν έπρεπε να κοιτάξει να μάθει πως ή φύση επέστρεψε την ψυχή στα μικρά ζώα, αφού δεν ήξερε καλά-καλά πως την είχε δώσει.

'Αφού μπορούσαν να νεκραναστηθούν, όλα αυτά τα μικροσκοπικά πλάσματα χαρακτηρίστηκαν ως «άθανατα» και, χάρις σ' αυτά, μπήκε στη βιολογία ή μεγάλη λέξη «άθανασία», που περιωριζόταν ως τότε στη θεολογία και στη μεταφυσική. Μά ή άθανασία των παρασίτων δεν είχε τίποτε το κοινό μ' εκείνη που αναγνωρίζεται σήμερα στα κύτταρα και που συνίσταται στην άπριόριστη αναπαραγωγή τους. 'Ηταν ή ικανότης περιφροσώσεως του θανάτου, απώλειας της ζωής χωρίς να πεθαίνουν, άθανασία άσυνεχης και όχι συνεχής, παθητική και όχι ενεργητική, άθανασία διά της αδρανείας.

'Αραγε, όμως, ήταν δέβαιο πως αυτοί οι μικροοργανισμοί έπαυαν πραγματικά να ζούν κατά την περίοδο του φαινομενικού θανάτου τους; «'Όσο μικρή, όσο έλλιπής κι αν είναι μιά ζωή, είναι πάντα ζωή, έλεγε ο Σπαλλαντσίνι, κι ανάμεσα σ' αυτήν και στο θάνατο ή απόσταση είναι τεράστια, όπως ανάμεσα στην ύπαρξη και στην άνυπαρξία».

Το επίμαχο σημείο ήταν λοιπόν να διαπιστωθή αν ή άναστολή της ζωής ήταν πλήρης, τέλεια. Και φαντάζεται κανείς πόσο δύσκολο ήταν να γίνει μιά διάκριση ανάμεσα στην άπειροελάχιστη ζωή, την περιωρισμένη στο μηδέν, και στην πλήρη έλλειψή της.

'Η διαμάχη κράτησε αρκετό καιρό κ' ήταν συχνά συγκεχυμένη, γιατί επενέβαιναν και διάφορες προκαταλήψεις, όπως συμβαίνει πάντα σ' αυτού του είδους τις αντιγνωμίες. 'Ενας από τους διαιότερους αντιπάλους της θεωρίας των παρασίτων ήταν ο φυσιοδίφης Πουσέ. «Ποιός λογικός άνθρωπος, έλεγε, μπορεί να πιστέψει ότι ή ζωτική δύναμη μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατά βούληση από τα εργαστήρια;».

Αυτή ή λυσσώδης διαμάχη θόρηκε μιά λύση στις ημέρες μας, χάρις στη χρησιμοποίηση της κατάψυξης. 'Η φυσική δεν θέτει δριο στην ύψωση των θερμοκρασιών, αλλά θέτει ένα στην πτώση της. Αυτό το σημείο του υπέρτατου ψυχούς βρίσκεται κοντά στους 273 βαθμούς υπό το μηδέν. 'Αν λοιπόν κανείς υποβάλει τα περίφημα αυτά παράσιτα σε μιά θερμοκρασία γειτονική προς το «άπόλυτο μηδέν», βλέπει ότι πραγματικά δεν πεθαίνουν. Στα κύτταρά τους, το πρωτόπλασμα εμφανίζεται κατεψυγμένο, στεγνό, πετρωμένο. Κάθε ίχνος ύγρασίας χάνεται και οι λειτουργίες των στοιχείων

ΖΑΝ ΡΟΣΤΑΝ — «ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΗ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΝΑ ΓΙΝΗ ΑΘΑΝΑΤΟΣ;»

της ύλης σταματούν. Αυτές οι συνθήκες φαίνονται άσυμβίβαστες μ' αυτό που ονομάζουμε «ζωή».

Το πιο παράξενο είναι πως ή διακοπή της ζωής δεν παρατηρείται μόνο σ' αυτούς τους μικροοργανισμούς. 'Αν συντρέξουν οι ίδιες συνθήκες, μπορεί κανείς να την επιτύχει σε όλα τα κυτταρικά στοιχεία όλων των ζωντανών οργανισμών, περιλαμβανομένου και του ανθρώπου.

Αίμοσφαίρια, κύτταρα των αδένων ή του δέρματος, κύτταρα των μυών και διαφόρων οργάνων — όλα αυτά μπορούν να τεθούν σε κατάσταση «άναστολής της ζωής». 'Η κατάσταση των ζωικών λειτουργιών μπορεί, όμως, άραγε, να παραταθή επ' άπειρον χωρίς θλάση; Σ' αυτό το ερώτημα δεν μπορεί να δοθ ή αυτή τη στιγμή καταφατική απάντηση. 'Αλλά, πάντως, πιστεύεται ότι ή πλήρης κατάψυξη και ή πραγματική άναστολή όλων των ζωικών λειτουργιών δεν πρέπει να περιορίζη τη διάρκεια του «ψεύτικου θανάτου». 'Ο χρόνος αυτός της αναστολής είναι χρόνος αδρανείας, ανώδυνος (ένας χρόνος χωρίς διάρκεια, όπως θα έλεγε ο Μπερόζον).

Αν τελειοποιηθούν, λοιπόν, οι σχετικές μέθοδοι, θα μπορούμε να διαφυλάξουμε τη ζωτική φλόγα και να την ξαναζωντανεύουμε κατά βούληση. Φυσικά, αυτό δεν θα μäs διαφωτίση για τη διατήρηση έννοιας της ζωής, δεν θα μäs δώσει το μυστικό της ζωής. 'Αλλά θα μäs επιτρέψει να παρατείνουμε την ύπαρξή μας ως μιά άλλη εποχή, κατά την οποία ή επιστήμη θα έχη προσδεύσει σε πολλούς τομείς που μäs ενδιαφέρουν. Λόγου χάριν ένας καρκινοπαθής θα μporή να «άναστéλλη» τη ζωή του, ώσπου να βρεθή ή θεραπεία του καρκίνου. Καί, θεωρητικά, όλοι οι μεσήλικες ή ηλικιωμένοι θα μπορούσαν να άναστéλλουν τη ζωή τους, ώσπου οι νέοι επιστήμονες να βρουν το μυστικό της ζωής — δηλαδή την «έκσυμνείδητη» άθανασία.

Αs τώρα έχουμε συνηθίσει να κάνουμε διάρκεια μόνο ανάμεσα στη ζωή στο θάνατο. 'Αλλά στο μέλλον θα πρέπει να προσθέσουμε και τον όρο «μη ζωή», σαν μιά τρίτη, διαφορετική κατάσταση.

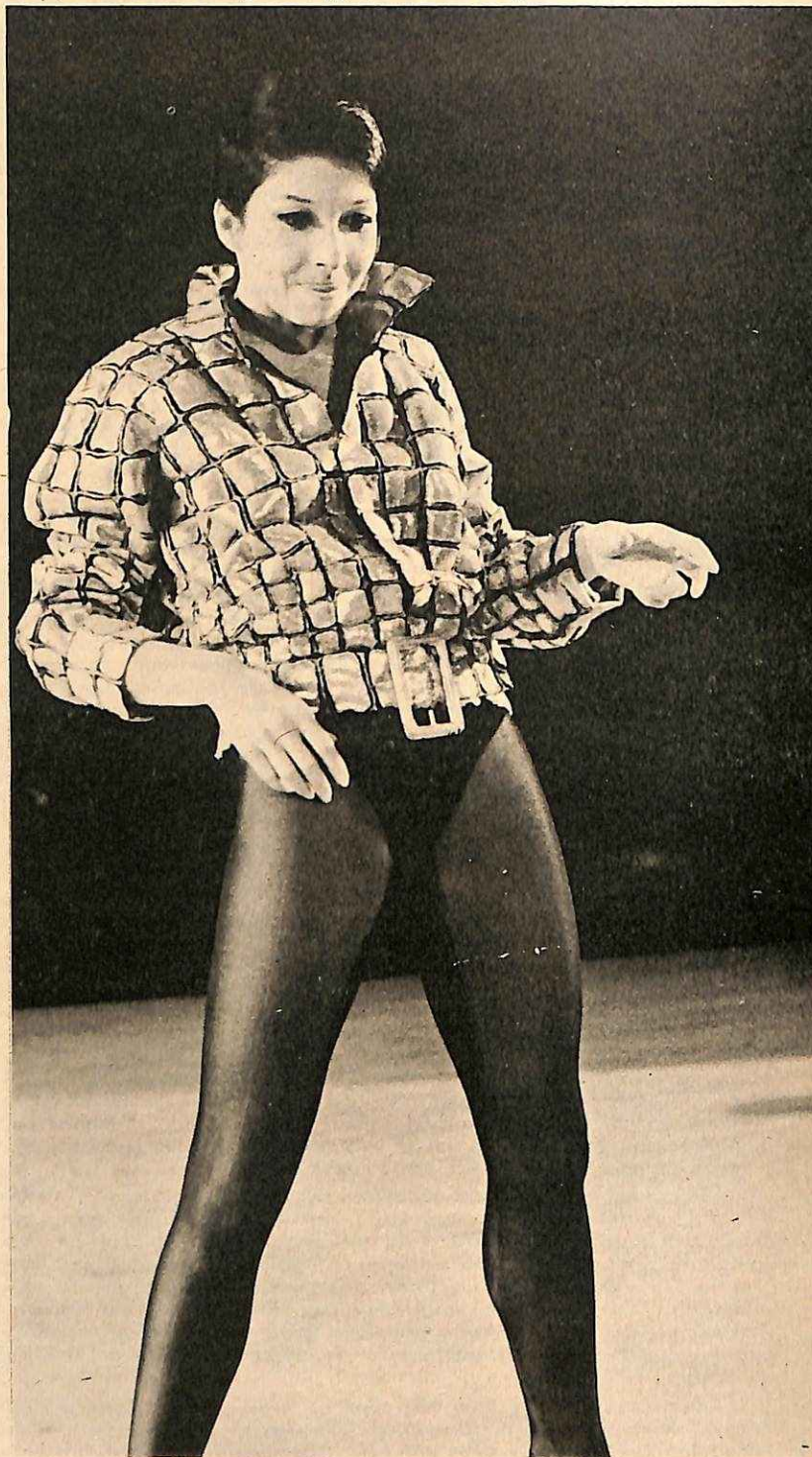
Μέχρις ότου τελειοποιηθή ή διαδικασία της αναστολής της ζωής, ή επιστήμη χρησιμοποιεί ήδη την κατάψυξη για τη διατήρηση μερικών οργάνων κατά τη διάρκεια έγχυρήσεων ή και για μόνιμότερη χρήση, όπως συμβαίνει λ.χ. με τις Τράπεζες Αίματος. Στο μέλλον έλπίζεται να δημιουργηθούν Τράπεζες με ανταλλακτικά όλων των οργάνων του ανθρώπινου σώματος, που θα αντικαθιστούν κάθε χαλασμένο ή φθαρμένο όργανο, από την καρδιά, ως τα νεφρά και το συκώτι.

'Η επιστήμη μπορεί σήμερα να άναστéλλη τη ζωή ώρισμένων τμημάτων του ανθρώπινου σώματος. 'Αλλά μιά μέρα θα μporέση άσφαλώς να διατηρήση «σε κονσερβες» ολόκληρο τον άνθρωπο. Σημαινόντες βιολόγοι δεκαετιώνων πως το πράγμα δεν είναι αδύνατο.

Το ταξίδι στο μέλλον θα πώση να άποτελή τότε φαντασία. Καθένας θα μporή να μοιράσει τη ζωή του σε πολλές εποχές, να ιδή πολλές γενεές, πολλούς πολιτισμούς, πολλές τέχνες, μόδες και επιστήμες. Οι άνιата άσθενείς θα γλυτώσουν από τον εφιάλτη του θανάτου. ■■■■

Τυλιγμένη μέσα σε πούπουλα και φορτωμένη αστραφτερά πετράδια ή ντυμένη σαν χαμίνι, με ένα κασκέτο και ατημέλητα παντελόνια, χορεύοντας στις μύτες ή σε ψηλά τακούνια ή τραγουδώντας με θαυσιμαστή φωνή θάμπ, είναι πάντοτε η ίδια: Η Ζιζί Ζανμαίρ, απολαυστική, κεφάτη και αναλλοίωτη από τα χρόνια. Η επάνοδός της στην σκηνή — στο θέατρο «Αλάμπρα» — ήταν μια ακόμη επιτυχία, και το κοινό της, το πιστό κοινό του γνήσιου μιούζικ-χώλ, την υποδέχτηκε σαν μια πραγματική βασίλισσα: Την μοναδική άξια διάδοχο της άξεχαστης Μιστεγκέτ. (Ζοζεφίνας).

Χαμίνι — το πιο αγαθοληρωμένο του Παρισιού

Βασίλισσα του μιούζικ-χώλ — στη θέση της Μιστεγκέτ

Νεράιδα — σ' ένα μοντέρνο παραμύθι

Η ΖΙΖΙ

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΜΙΣΤΕΓΚΕΤ

ΡΙΧΝΟΝΤΑΣ 20 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΦΡΑΓΚΑ ΕΠΑΙΞΕ ΜΟΝΟΜΙΑΣ ΟΛΑ ΤΗΣ ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ Σ' ΕΝΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΑΚΟ «ΥΠΕΡΘΕΑΜΑ», ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΣΕ...

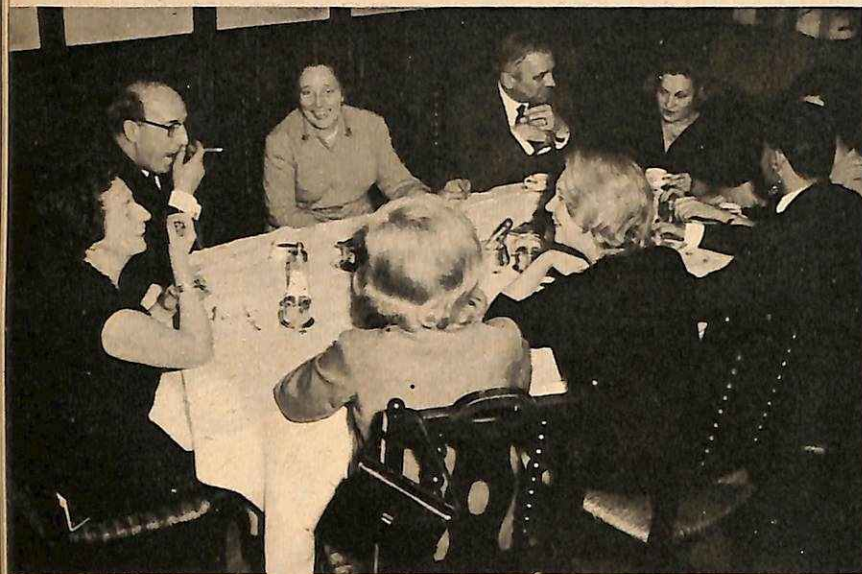
Μετά από μια αρκετά μακρά απουσία από το θέατρο, οι Παριζιάνοι είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν και πάλι την αγαπημένη τους Ζιζί Ζανμαίρ, την πιο «συμπαθητική άσχημη» της γαλλικής σκηνής και όθνης, που με το μπρίο, το κέφι και το πολυπλεuro ταλέντο της θυμίζει στους συμπατριώτες της την άξεχαστη Μιστεγκέτ.

Τρυφερή μητέρα και υποδειγματική σύζυγος, η Ζιζί δεν ξεχνά ωστόσο και τις υποχρεώσεις της στο κοινό. Γι' αυτό η επάνοδός της στην «Αλάμπρα» θεωρήθηκε από τα σημαντικώτερα μουσικά γεγονότα της σεζόν. Το αξιοπερίεργο μάλιστα είναι ότι στο νέο πρόγραμμά της, η Ζιζί τραγουδά πολύ, και χορεύει πολύ λίγο. Τυλιγμένη σε

φантахтерές τουαλέτες που δημιούργησε για χαρη της ο πρώην διάδοχος του Ντιόρ "Υ6 - Σαιν Λωράν, απαστράπτοντας από κοσμήματα, αλλά διατηρώντας πάντοτε τον γοητευτικό τύπο του Γαβριά, η Ζιζί εμφανίζεται στο πρώτο μέρος επί κεφαλής ενός μεγάλου μπαλλέτου που σκηνοθέτησε και χορογράφησε ο άνδρας της Ρολάν Πετί. Αντίθετα, στο δεύτερο μέρος είναι αφιερωμένο στο τραγούδι, όπου η Ζιζί παρουσιάζει 12 νέα μεμνάτια, πλαισιωμένη από το μπαλλέτο. Στο πρόγραμμά της έχει συμπεριλάβει τραγούδια για όλα τα γούστα, καθώς και μια παρωδία ροκ-έντ ρόλ, με τον τίτλο «Θά σκοτώσω από αγάπη», που έγραψε γι' αυτήν ο ακαδημαϊκός και πατέρας

της «Ζαζί στο μετρό» Ραυμόν Καινώ και συνέθεσε ο τραγουδιστής της μόδας Τζώνη Χόλλινταϊν.

Την ιδέα του υπερθέαματος της «Αλάμπρας» συνέλαβε ο Ρολάν Πετί μαζί με την Ζιζί, κατά την διάρκεια της καλοκαιρινής περιόδους τους στην Ιταλία, όπου ο θίασός τους γνώρισε πρωτοφανή επιτυχία. Άλλα και στο Παρίσι έρεσε ιδιαίτερα και θύμισε στους παλαιότερους τις παλιές δόξες του μιούζικ-χώλ. Το μόνο άσχημο ήταν, όπως είπε η ίδια, ότι οι υποχρεώσεις της στο θέατρο την εμπόδισαν να γιορτάσει τα Χριστούγεννα έξω από την πρωτεύουσα, μαζί με τον άνδρα της και την μικρή κόρη της, όπως έκαναν κάθε χρόνο.

ΕΠΙΝΙΚΙΑ. Πρίν φύγη από τὸ Μπορντώ, ἡ Μαρί Μπενάρ, ἀθώα πιά, γευμάτισε με τοὺς συνηγόρους καὶ φίλους. "Ἦτιαν μαζί της καὶ κρασί...

Ἡ ΔΙΑΒΟΗΤΗ «ΔΙΑΒΟΛΟΓΥΝΑΙΚΑ» ΓΥΡΙΣΕ ΜΕ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΣΤΙΣ ΠΑΛΙΕΣ ΤΗΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ· ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ Ν' ΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΜΕΓΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟ: ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΞΑΚΡΙΒΩΝΕΤΑΙ ΜΕΤΑ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΟΣ Ἡ ΥΠΑΡΞΗ ΑΡΣΕΝΙΚΟΥ

ΕΝΑ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ἱκανοποιήσεως. Ἡ συνήγορος Κα Ζακελὶν Φαβρὼ Κολομπιέ, μ' ἓνα ἀπὸ τοὺς δοηδούς της, μετὰ τὴν νικηφόρο ἔκβαση τῆς μάχης

ΑΓΩΝΙΑ. Λίγο πρίν ἀπὸ τὴν ἀθώωση, ἡ κατηγορουμένη, ἐν μέσω τῶν συνηγόρων της: Ντυκλεζώ, Ρενέ Ἀγιό, Φαβρὼ Κολομπιέ καὶ Ἀλμπέρ Γκωτρά.

ΜΠΕΝΑΡ: ΜΕΤΑ 12 ΕΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΗ!

Εἶχαν βρεθῇ ἀντιμέτωποι, κατὰ τὴ διάρκεια εἰκοσιτεσσάρων μακρῶν δικαστικῶν συνεδριάσεων. Δὲν τοὺς χώριζαν παρὰ λίγα μέτρα, κι ὁμως ὑπῆρχε ἀνάμεσά τους μιά τάφος ἀπὸ τεράστιες ἀδεβαιότητες. Αὐτὴ, ἦταν ἡ κατηγορουμένη Μαρία Μπενάρ.

Εἰκόνι, ἦταν οἱ ἔνορκοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἐξηρτάτο τελικὰ τὸ πεπρωμένο πὺν περίμενε ἐδῶ καὶ δεκατέσσερα χρόνια. Ζωὴ ἢ θάνατος. Ταπείνωση ἢ ἐπανόρθωση...

Καθισμένοι σὲ δυὸ σειρές, στὶς πράσινες δερμάτινες πολυθρόνες τους, οἱ ἑννέα ἔνορκοι καὶ οἱ τρεῖς ἀναπληρωταὶ τους θύμιζαν τὴ Σφίγγα, μετὴν αἰνιγματικὴ ἔκφραση πὺν εἶχαν τὰ πρόσωπά τους.

Πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν ἑνὸς ἢ τριῶν πραγματοποιημένων, πέρα ἀπὸ τὴν χάρτινη μακέττα πὺν παρουσίαζε τὸ νεκροταφεῖο τοῦ Λουντέν καὶ πίσω ἀπὸ τὴ σειρά τῶν ἑξὶ δικηγόρων τῆς ὑπερασπίσεως, τὰ δλέμματά τους κοιτοῦσαν πότε - πότε ἐρωτηματικὰ τὸ πρόσωπο αὐτῆς τῆς ἡλικιωμένης γυναίκας πὺν δίκαιαν.

Εἴτε ἦταν μιά ἀπαίσια δολοφόνος, εἴτε ἀθῶο θῦμα τῶν φριχτῶν ἐπαρχικῶν κουτομιοποιῶν, ἡ Μαρία Μπενάρ φαίνονταν ἀφάνταστα κουρασμένη. Ἀπέραντα μόνι καὶ ἀξιοθρήνητη.

Κάτω ἀπὸ τὰ κόκκινα θαμμένα μαλλιά της, πὺν ἦταν τώρα κομμένα, ἀλλὰ καλοκτενισμένα, τὸ πρόσωπό της μετὰ τὰ τραγημένα χαρακτηριστικὰ ξεπρόβαλλε πολὺ μικρὸ καὶ χλωμὸ ἀπὸ τὸν μεγάλο γιάκα τοῦ σκούρου παλτοῦ της.

Τὰ ἀδυνατισμένα χεῖρά της ἦταν ἐνωμένα, σὰν νὰ ἔκανε μιά συνεχῆ προσευχή, πὺν θὰ τὴν ψιθύριζαν ἀσφαλῶς τὰ λεπτὰ χεῖλιά της.

Εἶχε κλάψει πολλὰς φορὲς σιωπηλὰ καὶ εἶχε σκουπίσει μετὰ μαντήλι τῆς τὰ δακρυσμένα μάτια της.

Αὐτὸς ἦταν ὁ λόγος πὺν ἔβαζε κάθε τόσο μέσα στὴ μεγάλη μούρη τσάντα της τὰ γυαλιά της, πὺν οἱ θολοὶ φακοὶ τους τὴν ἐμπόδιζαν νὰ κοιτάξῃ αὐτοὺς τοὺς δώδεκα σιωπηλοὺς δικαστάς.

Ἐναπέθετε ὅλη τὴν ἐμπιστοσύνη της στὴ λογικὴ τῶν ἐνόρκων.

Ἡ ὥρα τους δὲν ἔ' ἀργούσε νὰ σημάνῃ.

Ἡ ὥρα τῆς Δικαιοσύνης πὺν, στὸ ρολοῖ αὐτῆς τῆς αἰθούσης τοῦ κακουργιοδικείου τοῦ Μπορντώ, καθυστεροῦσε παράξενα κατὰ εἴκοσι λεπτά...

— Ἡ Μαρί Μπενάρ ἔχει πλήρη ἐμπιστοσύνη σὲ σὰς, εἶχε πει ὁ κύριος Γκωτρά, ὁ δικηγόρος της, ἀπευθυνόμενος στοὺς ἐνόρκους, στὴν ἀγόρευσὴ του. Εἰσθε ἄνθρωποι ἐλεύθεροι, ἀνεξάρτητοι. Ἄν ἔχη κανεὶς προσπάθειαν νὰ σὰς δημιουργήσῃ ἐντυπώσεις, ἀκόμη καὶ ἂν ἀσκήσῃ πιέσεις ἐπάνω σὰς.

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ! Περιχαρὴς ἡ Μαρί Μπενάρ ἐγκαταλείπει τὸ δικαστήριον, ἀνοίγοντας τὴν ἀγκαλιά της στοὺς φίλους, πὺν τὴν περίμεναν ἀπ' ἔξω μετὰ ἓνα αὐτοκίνητο. Μιά περιπέτεια 12 ἐτῶν ἐτελείωσε

Μιά συνταρακτική δίκη — πού έδεωρήθη ή «δίκη του αιώνος» — ύπῃρξε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ κουτσομπολιοῦ μιάς φαντασιοκόπου γειτόνισσας :

ακεφθίτε ὅτι, πρὶν δικάσετε τὸν ἄλλον, ἔχετε τὸ καθήκον νὰ κρίνετε τοὺς ἑαυτοὺς σας πρῶτα καὶ ν' ἀποφασίζετε ἐλεύθερα... Εὐχομαι νὰ μὴν ἀκού-σετε παρὰ μόνον τὴν συνείδησή σας...

—Κατηγορουμένη, μήπως ἔχετε νὰ προσθέσετε τίποτε; Εἶχε ρωτήσει τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς ἄνδρες πού ἦταν ντυμένοι μὲ πορφύρα καὶ ἐρμίνα καὶ κάθονταν στὸ κέντρο τοῦ δικαστηρίου, αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ τῆς Δικαιοσύνης, πού ἦταν γεμάτος θρησκευτική σιωπή.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦταν ὁ πρόεδρος Νασσύ Σαῖν - Σάν, μικροανηψιὸς τοῦ μεγάλου μουσικοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε διευθύνει αὐτὲς τὶς διαδικασίες μὲ ἀξιέπαινη ἱκανότητα καὶ μαεστρία.

Ἐκείνη, πρὸς τὴν ὁποία ἦταν γυρισμένα τὰ βλέμματα ὄλων τῶν παρι-σταμένων, ἀποκρίθηκε τότε, μὲ μιὰ γλυκεῖα φωνή, πού μόλις ἀκουγόταν:

—Κύριε ποέδρε, σὰς ἐπαναλαμβάνω αὐτὸ πού σὰς εἶπα καὶ στὴν ἀρ-χή: "Ἄν δὲν ἦμουν ἀθά, οἱ τύψεις θὰ μὲ εἶχαν σκοτώσει ἀπὸ καιρὸ. Κατὰ τὴ διάρκεια ὄλων αὐτῶν τῶν ἀτελείωτων διαδικασιῶν, εἶχα τὴν ὑποστήρι-ξη τῶν νεκρῶν μου, ἰδίως τῆς ἀγαπημένης μου μητέρας, καὶ πιστεύω στὴ δικαιοσύνη τῶν ἀνθρώπων, ὅπως καὶ στὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ.

Ὁ πρόεδρος ὑπενθύμιζε τότε τὰ δέκα ὑποτιθέμενα ἐγκλήματα, γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἐννέα ἑνορκοὶ θὰ συζητοῦσαν μαζί του καὶ μὲ τοὺς δυὸ παρόδρους του, γιὰ νὰ θυάλουν μιὰ ἀπόφαση.

—Χωροφύλακες, ἀποσύρετε τὴν κατηγορουμένη, φώναξε ὁ πρόεδρος. Ἡ συνεδρίαση διακόπτεται!

Τὸ ρολοῖ, πού πῆγαινε πίσω, ἔδειχνε 3 καὶ 5'. ᾽Ήταν, λοιπόν, 3 καὶ 25'.

Ὁ ἓνας μετὰ τὸν ἄλλον, οἱ ἑνορκοὶ, πηγαίνοντας στὴν αἴθουσα τῶν συσκέψεων, πέρασαν μπροστὰ στὴν Μαρία Μπενάρ, πού δὲν εἶχε ἀκόμη ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴν μικρὴ πορτίτσα πού ἦταν κρυμμένη στὸν τοῖχο, πί-σω τῆς.

Εἰς τὸ κεφάλι σκυμμένο, σὰν νὰ ἦταν θυσιασμένη στὶς σκέψεις της, καὶ δὲν ἔριξε οὔτε ἓνα βλέμμα πρὸς τὸ μέρος τους — πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἄν-θρώπους πού ἐπρόκειτο νὰ ἀποφασίσουν τὸ πεπρωμένο της.

Τρεῖς ὥρες ἀναμονῆς

Τὶ συνέβη, ἄραγε, μέσα στὴν αἴθουσα τῶν συσκέψεων, στὸ διάστημα τῶν τριῶν ὥρῶν τῆς ἔντονης ἀναμονῆς;

Κανεὶς δὲν μπορούσε νὰ τὸ ξέρη ἀνάμεσα σ' ὅλους ἐκείνους πού, μέσα στὸ συμπαγὲς πλήθος, περίμεναν στὸ ἑσωτερικὸ τοῦ δικαστηρίου.

Αὐστηρὴ μουσικότης βασιλεῦει σὲ τέτοιες περιπτώσεις.

Κανεὶς δὲν μπορούσε νὰ γνωρίζῃ τὴν ψῆφο καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν δώ-δεκα ἀνδρῶν, πού ἦταν κλεισμένοι γιὰ νὰ συσκεφθοῦν.

Τοὺς εἶχαν δεῖ τόσο συχνὰ νὰ φαίνονται ἀδιόφοροι ἡ σαρκαστικοί, ἀ-κόμη καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συγκινητικῆς ἀγορεύσεως τῶν συνηθῶν. ὥστε πολὺ λίγοι ἄνθρωποι πίστευαν ὅτι θὰ μπορούσαν νὰ ἀθωώσουν τὴν κατηγορουμένη.

—Ὁ πέμπτος ἑνορκος, ἐκείνος πού φοροῦσε χθὲς μαῦρα γυαλιά, δὲν φαίνεται νὰ εἶναι ἐνοικὸς γιὰ τὴν κατηγορουμένη. Οἱ ἄλλοι φαίνονται νὰ τὸν ἀκούνε πολὺ...

—Ξέρετε ὅτι εἶδαν τὸν πραγματογνώμονα Τρυῶ νὰ γλιστρᾷ ἓνα ση-μείωμα σ' ἓναν ἀπὸ τοὺς ἑνόρκους;

—Οἱ ἑνορκοὶ τρῶνε πολλὰς φορὲς μαζί. Φαίνεται μάλιστα ὅτι γευμα-τίζουν κάθε Τετάρτῃ μὲ τοὺς δικαστὰς. Ἔχουν πάρει τὴν ἀπόφασή τους ἐδῶ καὶ πολὺ καιρὸ. Κι αὐτὴ ἡ ἀπόφαση εἶναι ἡ καταδίκη...

Ἴδου τὶ μπορούσε νὰ ἀκούσῃ κανεὶς μέσα στὸ πλήθος πού πλημμύρι-ζε τὴν αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων καὶ τὰ γύρω μέρη. Ἐκείνη τὴ στιγμή δὲν ἔδιανεν πιά μεγάλες πιθανότητες στὴ σωτηρία τῆς Μαρίας Μπενάρ καὶ ἔκριναν γενικὰ ὅτι ὁ κύριος Γκωτρά, ὁ συνήγορός της, εἶχε πολὺ ἄδικο νὰ κάνῃ μιὰ τόσο μεγάλη ἀγόρευση καὶ νὰ ξαναμίσῃ γιὰ πραγματογνω-μοσύνης πού κούραζαν ὄλο τὸν κόσμο. Δὲν θὰ ἔκανε, ἄραγε, καλύτερα ἂν εἶχε ἀφήσει τοὺς ἐνόρκους μὲ τὶς καλὲς ἐντυπώσεις τῶν σαφῶν ἐξηγήσεων τοῦ κυρίου Ντυκλιζονῦ καὶ τῆς συγκινητικῆς ἀναδρομῆς στὸ παρελθὸν τῆς κυρίας Ζακελὶν Φαβρῶ - Κολομπιέ;

Πόσες γυναῖκες δὲν εἶχαν ἐξοπάζει σὲ λυγμούς, ὅταν ἐκείνη εἶχε ρι-χθῇ στὴν ἀγκαλιά τῆς κατηγορουμένης, κλαίγοντας μαζί της!

Τὸ «Όχι» τῶν ἐνόρκων

Ὅταν ὁ πρόεδρος εἶχε ἀναγγεῖλει, μὲ τὴν ἐπανάληψη τῆς συνεδριάσεως, ὅτι δὲν θὰ ἐπέτρεπε τὴν παραμικρὴ ἐκδήλωσι καὶ ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴ φυλακίσσεως δυὸ ἐτῶν σὲ κάθε ταραξία, ἡ αἴθουσα, σιωπη-λή, ἦταν πεπεισμένη ὅτι ἡ Μαρία Μπενάρ εἶχε καταδικασθῇ.

Ἀλλὰ ἐκείνη ἀκούε ἀκίνητη, σὰν νὰ μὴν ἀφοροῦσαν τὴν τύχη της τὰ «ὀχι» τῶν ἐνόρκων.

Μέσα ἀπὸ τὰ μικρόφωνα, τὰ «ὀχι» ἀντήχησαν μέσα στὴν αἴθουσα καὶ χτύπησαν τὴν καρδιά της σὰν κανονιοβολισμοί.

Ὅταν ἀκούσθηκε «ὀχι» στὴν ἐρώτηση πού ἔγινε σχετικὰ μὲ τὸν θάνα-το τοῦ Λεὼν Μπενάρ καὶ διακηρύχθηκε ἔτσι ἡ ἀθωότητά της, ἡ Μαρία ἀρ-κέσθηκε νὰ ἀνοίξῃ διάπλυτο τὸ στόμα της, σὰν νὰ ἤθελε νὰ θυάλῃ μιὰ κραυγὴ ἀγαλλιάσεως. Καὶ σήκωσε τὰ μάτια πρὸς τὴν ὀροφὴ, πού οἱ τοι-χογραφίες τῆς συμβόλιζαν τὴ νίκη τοῦ Καλοῦ ἐναντίον τοῦ Κακοῦ.

Τέλος, ὅταν ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλε: «Ἡ κατηγορουμένη δὲν εἶναι ἑνο-χος τῶν ἐγκλημάτων πού τῆς εἶχαν ἀποδοθῇ», ἡ Μαρία Μπενάρ δὲν μπόρσε νὰ μὴ φωνάξῃ: «Κύριοι, σὰς εὐχαριστῶ!».

Ἡ δίκη τῆς Μαρίας Μπενάρ, ἡ πιὸ καταπληκτικὴ δικαστικὴ ὑπόθεση τοῦ

αἰῶνος, ὅπως τὴν χαρακτήρισε ὁ γαλλικὸς τύπος, τελείωσε μὲ τὴν ἀθώω-σή της. Ἡ «Μαῦρη Χήρα», ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε κατηγορία καὶ μὲ τὸ μέτωπο ψηλά, πορεύεται νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ κτήμα της στὸ Λουντέν, στὴν ἐπαρχιακὴ αὐτὴ πόλῃ ὅπου γεννήθηκε κι ἀπὸ ὅπου ξεκίνησε ἡ δραματικὴ ἱστορία της.

Εἶχαν περάσει πάνω ἀπὸ 12 χρόνια ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού εἶχε συλληφθῇ μὲ τὴν κατηγορία ὅτι εἶχε δηλητηριάσει μὲ ἄρσενικὸ 13 άτομα: Τοὺς γο-νεῖς της, τοὺς δυὸ συζύγους της, τὰ τέσσερα πεθερικά της καὶ πέντε ἄλ-λα συγγενικά πρόσωπα.

Ἡ Μαρία Μπενάρ ἔμεινε συνολικὰ 55 μῆνες στὴ φυλακίῃ, καὶ τὴν ἐ-λευθέρωσαν ἐπὶ ἐγγυήσει στὰ 1954, ὅταν τελείωσε καὶ ἡ δεῦτερη δίκη της, χωρὶς νὰ καταλήξῃ σὲ κανένα ἀποτέλεσμα. Ἡ πρώτη δίκη της εἶχε γίνει στὰ 1949, καὶ κατηγορεῖτο γιὰ 13 δηλητηριάσεις. Στὴ δεῦτερη δί-κη, στὰ 1954, τὰ «θύματά» της εἶχαν μειωθῇ στὰ 11, καὶ στὴν τρίτῃ, πού ἄρχισε στὶς 21 Νοεμβρίου, δὲν εἶχαν μείνει παρὰ μόνον 6. Κι ὅταν τελείω-σε κι αὐτὴ, δὲν εἶχε πιά ἀπομείνει οὔτε ἓνα!

Ἡ «Μάγισσα», ἡ «Ἀπεχθὴς Δηλητηριάστρια», ἡ «Μαῦρη Χήρα τοῦ Λουντέν», ὅχι μόνον ἀποδείχθηκε ἀθά γιατὰ ἐγκλήματα πού τὴν εἶχαν κατηγορήσει, ἀλλὰ καὶ θύμα τῆς κακογλωσσίας καὶ τῆς προκαταλήψεως.

Πράγματι, ἡ κατηγορία εἶχε στηριχθῇ κυρίως στὰ κουτσομπολιά τῶν κατοίκων τοῦ Λουντέν, τῆς μικρῆς αὐτῆς ἐπαρχιακῆς πόλεως τῆς Γαλλίας. Καὶ ἡ αἰτία τῶν κουτσομπολιῶν ἦταν ὁ φθὸνος γιὰ τὶς κληρονομίες πού εἰσέπραττε ἡ Μαρία Μπενάρ, μετὰ τοὺς θανάτους τῶν συγγενῶν της. Κα-τὰ δεῦτερό λόγο, οἱ τालαιπωρίες της εἶχαν παραταθῇ ὅς τώρα ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιμονῆς τῶν προκατειλημμένων εἰδικῶν, πού θεδαίνωναν πὼς τὰ θύμα-τά της εἶχαν δηλητηριασθῇ μὲ ἄρσενικὸ.

Τὴ σωτηρία της ἡ Μαρία Μπενάρ τὴν ὀφείλει στὸ γεγονός ὅτι εἶχε ἀνα-λάβει τὴν υπεράσπισή της ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ καλοὺς Παρισινοὺς δικηγό-ρους, ὁ Γκωτρά. Αὐτὸς κατετρώπισε τοὺς πιὸ διακεκριμένους Παρισινούς εἰδικούς. Ὁ Γκωτρά ἐπέμεινε ἰδιαίτερα στὸ ἐνδεχόμενο νὰ εἶχαν διαποτι-σθῇ τὰ πτώματα μὲ τὸ ἄρσενικὸ πού ὑπῆρχε στὸ χῶμα, ἀπὸ τὰ χημικὰ λιπάσματα, καὶ κατάρθωσε νὰ δημιουργήσῃ ἀμφιβολίες ὡς πρὸς τὸν τρόπο ἀναλύσεως. Στὴν τρίτῃ δίκη, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς εἰδικούς παραδέχθηκαν ὅτι δὲν ἦταν δυνατόν νὰ δηλώσουν κατηγορηματικὰ ἂν ἐπρόκειτο περὶ δηλη-τηριάσεως ἢ περὶ διαποτισμοῦ. Στὸ τέλος, οἱ ἀπόψεις τῶν εἰδικῶν εἶχαν γίνει τόσο ἀντιφατικές, ὥστε ὁ εἰσαγγελεὺς δήλωσε ὅτι ἀμφέβαλλε πιά γιὰ τὶς ἐπιστημονικὲς μαρτυρίες κι ὅτι στήριξε τὴν κατηγορία του σὲ ψυ-χολογικὰ κυρίως ἔρεϊσματα.

Ἀλλὰ ἂς δοῦμε λεπτομερέστερα πὼς ἀντικρούσθηκαν οἱ καταθέσεις τῶν πραγματογνομῶν, πού ἔπαιξαν τόσο σημαντικὸ ρόλο στὴ δίκη τῆς Μα-ρίας Μπενάρ καὶ πού ἦταν ἡ κυριώτερη αἰτία τῶν ταιλαιπωριῶν της.

Καταθέσεις ἐμπειρογνωμῶν

Ἡ υπεράσπιση ἔφερε στὸ δικαστῆριο δικούς της ἐμπειρογνώμονες γιὰ νὰ καταθέσουν: Τὸν δρᾶ Ὀλιδιέ καὶ τὸν γεωπῶνο Λεπαινίτρ. Οἱ ἐμπειρο-γνώμονες αὐτοὶ ὑπεστήριξαν ὅτι τὸ διαλυτὸ ἄρσενικὸ τοῦ ἔδαφους μπορεῖ νὰ διαποτίσῃ τὰ πτώματα. Αὐτὸ εἶχε ἦδη ἀναγνωρισθῇ, ἀλλὰ ὄχι στὶς ἀναλογίες πού δρέθηκαν στὰ πτώματα τῶν ὑποτιθεμένων θυμάτων τῆς Μα-ρίας Μπενάρ.

Ὁ δρ Ὀλιδιέ ἐξέθεσε πὼς πέτυχε στὸ εργαστῆριο φαινόμενα ἀπορρο-φῆσεως τοῦ ἄρσενικοῦ ἀπὸ ἀνθρώπινες σάρκες. Στὸ σημεῖο αὐτὸ, ὁ καθη-γητῆς Λεμουάν παρητήρησε ὅτι στὰ ἐργαστηριακὰ πειράματα τοῦ δρος Ὀλιδιέ δὲν ἔγινε ὅ,τι ἀκριβῶς συμβαίνει στὸ ἔδαφος.

—Καὶ βέβαια, ἀπάντησε ὁ δρ Ὀλιδιέ. Δὲν μπορούμε νὰ δημιουργή-σουμε τεχνητὲς καταιγίδες στὸ εργαστῆριο. Ἀλλὰ προσπαθοῦμε νὰ πλη-σιάσουμε τὶς πραγματικὲς συνθῆκες, ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο...

Ὅσο γιὰ τὸν Λεπαινίτρ, ἦταν τῆς γνώμης ὅτι ἡ ἐπιστῆμὴ δὲν γνωρί-ζει ἀκόμη πολλὰ ἀπὸ ὅσα συμβαίνουν μέσα στὸ ἔδαφος κι ὅτι συνεπῶς χρειάζεται μεγάλη ἐπιφυλακτικότης. Δήλωσε ἐπίσης ὅτι ὁ πρῶτος πρα-γματογνώμων εἶχε μεγάλη εὐθύνη γιατί, καθὼς εἶχε μεγάλη αὐτοπεποίθη-ση, δὲν ἄφησε «παρασκευάσματα» γιὰ μιὰ δεῦτερη πραγματογνωμοσύνη. "Ἄν εἶχε γίνῃ καὶ δεῦτερη ἐξέταση, εἶπε, θὰ ὑπῆρχαν στοιχεῖα συγκρίσεως.

Ὁ Λεπαινίτρ κατέκρινε ἐπίσης ἄλλες δὺ ἐρευνες, πού ἦταν δυσμενεῖς γιὰ τὴν κυρία Μπενάρ: Τὸ πείραμα τῶν σκυλιῶν πού θανατώθηκαν μὲ ἄρ-σενικὸ καὶ θάφτηκαν, καὶ τὴν ἐκταφῇ τῶν πτωμάτων ξένων πρὸς τὴν ὑπό-θεση Μπενάρ ἀπὸ τὰ νεκροταφεῖα, στὰ ὁποῖα εἶχαν ταφῇ τὰ «θύματα» τῆς κατηγορουμένης.

—Τὸ πείραμα τῶν σκυλιῶν, εἶπε ὁ κ. Λεπαινίτρ, θὰ μοῦ ἔκανε κάποια ἐντύπωση ἂν μοῦ ἔλεγαν τί ἀπέγινε τὸ ἄρσενικὸ. Παραγέμισαν ἓνα σκύλο μὲ ἄρσενικὸ κι ὅταν τὸν ξέβαψαν βρῆκαν λίγο μόνο μέσα στὸ πτόμα. Τί εἶχε γίνῃ τὸ ὑπόλοιπο; Δὲν παραδέχομαι ἐπίσης τὴν «μαρτυρία» τῶν πτω-μάτων πού ἐξετάφησαν ἀπὸ τὰ νεκροταφεῖα, ὅπου εἶχαν ταφῇ τὰ θεωρού-μενα θύματα τῆς Μαρίας Μπενάρ. Ὁ κ. Τρυῶς χρησιμοποίησε μιὰ μόνο μέθοδο. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπάρχῃ βεβαιότης, πρέπει νὰ γίνουνται δυὸ πειρά-ματα πάντα καὶ ἡ μιὰ μέθοδος νὰ ἐλέγχεται ἀπὸ τὴν ἄλλη...

Κατὰ τὴ συνέχεια τῆς δίκης, ἔγινε τρομερὴ ἐπίθεση ἐναντίον τῆς ἐκ-θέσεως τοῦ καθηγητοῦ Γκριφφόν. Τὴν ἐπίθεση τὴν ἄρχισε ὁ συνήγορος Γκωτρά καὶ τὴν συνέχισε ἐν μέρει ὁ πρόεδρος.

Ὁ καθηγητῆς Γκριφφόν περιέγραψε τὸν τρόπο πού λειτουργοῦσε τὸ εργαστῆριό τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ δήλωσε ὅτι τὸ τεχνικὸ προ-σωπικὸ του εἶναι πολὺ καλὸ.

Ὁ πρόεδρος ἐπενέβη σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, λέγοντας:

—Ἴδου ἓνα ἀκόμη ἀπὸ τὰ τρωτὰ τῆς σύγχρονης ζωῆς: Ἡ πραγμα-τογνωμοσύνη δὲν ἀνετέθη σὲ μιὰ ομάδα ἀνθρώπων, ἀλλὰ προσωπικὰ στὸν

κύριο Γκριφφόν. Στὴν πραγματικότητά, ὅμως, γιὰ τὴν ὑπόθεση αὐτὴ ἐρ-γάσθηκε τὸ προσωπικὸ καὶ ὄχι ὁ καθηγητῆς Γκριφφόν.

—Ὅχι, ἀπάντησε ὁ κ. Γριφφόν. Ἐχω βοηθούς. Κι αὐτὸ εἶναι ἀπολύ-τως κανονικὸ. Δὲν θὰ ἦταν δυνατόν νὰ γίνῃ διαφορετικά. Τὸ ἰδεῶδες, ἀ-σφαλὸς, θὰ ἦταν νὰ ὑπάρχῃ ἓνα εἰδικὸ εργαστῆριο γιὰ τὴν ὑπόθεση Μπενάρ.

—Μάλιστα! ἐπεδοκίμασε ὁ πρόεδρος.

Μιλώντας γιὰ τὴ βοηθὸ του, ὁ κύριος Γκριφφόν εἶπε ὅτι γιὰ τὶς ἐρ-γασίες πού χρειάζονται λεπτομερεῖς ἐρευνες χρησιμοποιοῦνται γυναῖκες, πού πετυχαίνουν πολὺ περισσότερα ἀπὸ τοὺς ἄνδρες.

—Ἀλλὰ, ἐξακολούθησε, σὲ ὄλο τὸ διάστημα πού εργαζόταν ἡ βοηθὸς μου, ἦμουν κ' ἐγὼ ἐκεῖ. Ἐργαζόμενον κοντὰ της, ἔκανα τὸν ἐλεγχὸ τῶν ἐξετάσεών της. Ἀλλωστε, ἐργάζεται στὸ εργαστῆριο δέκα χρόνια τώρα καὶ πάντοτε πολὺ ἱκανοποιητικά.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἔγινε μιὰ ζωερὴ συζήτηση γιὰ τὴν ἐκτελεσθεῖσα ἐρ-γασία καὶ τὴν ἔκθεσή κι ὁ κύριος Γκριφφόν εἶπε:

—Ἀμφισβητοῦν τὴν ὑπαρξὴ τῶν μαλλιῶν τοῦ Λεὼν Μπενάρ. Ἀμφισβη-τοῦν τὴν ἀξία τῶν ἐργασιῶν πού ἔκανα στὸ εργαστῆριο. Ἀλλὰ, ὅταν ἓνας πραγματογνώμων ἔρχεται νὰ καταθέσῃ εὐσυνείδητα, μοῦ φαίνεται ὅτι πρέ-πει νὰ τοῦ κάνουν τὴν τιμὴ νὰ τὸν πιστεύουν!

—Δίνετε τὴν ἴδια ἀπάντηση πού ἔδωσε κι ὁ δρ Μπερού, ἀπάντησε ὁ συνήγορος Γκωτρά. Κι αὐτὸς ἐπίσης ἔλεγε ὅτι μιὰ ὅπως τοῦ ἐλαγχόρε! ἡ συνείδησή του κ' ἡ ἐπαγγελματικὴ του τιμὴ, κι ὅμως διαφευῖσθηκε δεκαο-κτὼ φορὲς καὶ εἶπε ὅτι σὲ ὁλόκληρο τὸ ἔδαφος τοῦ Λουντέν καὶ τοῦ Σαῖν Πιερ ντὲ Μαγιέ περιέχεται ἄρσενικὸ. Κι ὅμως δὲν περιέχεται παρὰ μόνο στὴν περιοχὴ τοῦ νεκροταφεῖου...

—Αὐτὸ δὲν μὲ ἀφορᾷ.

—Μάλιστα, ἀλλὰ ἀφορᾷ τὴν ὑπόθεση Μπενάρ.

Ὁ πρόεδρος ἐπενέβη, λέγοντας:

—Κύριε καθηγητᾶ, δὲν ἀμφισβητεῖται οὔτε ἡ προσωπικότης σας, οὔτε ἡ ἀρμοδιότης σας. Ἀλλὰ ἡ ἔκθεσή σας ἀφήνει μιὰ δυσάρεστη ἐντύπωση. Εἶναι γεμάτῃ λάθῃ γραφομηχανῆς. Ἐπρεπε νὰ τὰ ἔχη; Ὅχι, ὄχι, πιστέψτε με, ὅλα αὐτὰ εἶναι συμπτώματα τῆς ἐποχῆς μας — ἐποχῆς τοῦ ὁμαδικοῦ «δὲν βαρύνεσαι». Ὅταν κανεὶς εἶναι σοβαρὸς καὶ ἐργάζεται καλὰ, θεωρεῖ-ται ἡλίθιος!

«Μαρία Μπενάρ, μπορεῖτε νὰ φύγετε!»

Τὴν ἐπομένη, ὁ συνήγορος Γκωτρά εἶπε, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν εἰσαγ-γελέα:

—Κύριε εἰσαγγελεῦ, πρέπει νὰ ἐγκαταλείψετε τὴν κατηγορία καὶ νὰ πῆτε στὴν κατηγορουμένη: «Μαρία Μπενάρ, μπορεῖτε νὰ φύγετε!». Ἀ-κούσατε τοὺς ἐπιστήμονες, τόσο τοὺς δικούς μας, ὅσο καὶ τοὺς δικούς σας. Ὅλοι βεβαιώνουν πὼς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτη βεβαιό-της. Βγάλτε, λοιπόν, συμπεράσματα...

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἀπάντησε γιὰ πρώτη φορὰ καὶ εἶπε, μέσα σὲ γενικὴ σιωπή:

—Δὲν πρόκειται νὰ βασίσω τὴν πρότασή μου πάνω σ' αὐτὴ τὴν ἀπο-ψη τοῦ προβλήματος. Παραδέχομαι ὅτι ὑπάρχει κάποια ἀμφιβολία. Ἀλ-λὰ παραμένει ἡ ψυχολογικὴ ἀποψη. Στὴ δικογραφία ἔχω βρῇ ἀνησυχητι-κὰ στοιχεῖα ἐναντίον τῆς κυρίας Μπενάρ. Περιμένω νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα μου.

Τὴ στιγμή ἐκείνη σχηματίσθηκε ἡ ἀντίληψη ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς στρε-φόταν πρὸς τὴν ἐγκατάλειψη, πλήρῃ ἢ μὴ, τῶν ἐπιστημονικῶν ἐκθέσεων, πού φαίνονταν νὰ περιορίζονται στὸ ρόλο πληροφοριακοῦ ἀπλῶς στοιχείου. Ἀλλὰ ὁ συνήγορος Γκωτρά παρητήρησε:

—Ὅταν, στὰ 1952, εἶχαμε πάει στὸ Πουατιέ, οἱ δικασταὶ κ' ἡ εἰσαγ-γελία εἶχαν πεί στοὺς ἐνόρκους: «Πρὶν ἐξετάσετε τὴν ἀξία τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, ὑπάρχει ἓνα οὐσιώδες πρόβλημα. Πρέπει νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ὑπάρχῃ ἄρσενικόν». Ἀλλωστε, στὰ 1954, ἐξετάσθηκαν πρῶτοι οἱ μάρτυ-ρες, πράγμα πού σημαίνει ὅτι προβλεβῆθ ἡ ψυχολογικὴ πλευρά.

Στὸ ἀναμεταξύ, ὁ γεωλόγος ἐμπειρογνώμων Μπατίς, πού εἶχε προσ-έλθει ἀυθόρμητα, παρακινηθεὶς ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ἀποδείξεως τοῦ δικαίου, εἶχε σηκωθῇ γιὰ νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὴ συζήτηση τῶν εἰδικῶν.

—Ποῦ πηγαίνετε; τὸν ρώτησε ὁ πρόεδρος.

—Φεύγω. Δὲν καταλαβαίνουν τίποτε! Ἐχασα ἀδίκως τὸν καιρὸ μου.

Ὁ πρόεδρος παρητήρησε, χαμογελώντας:

—Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφράζεσθε κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο!

—Ἐπιτρέπεται. Ἐχασα τὸν καιρὸ μου. Ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶναι ἀθά.

Καὶ ἔφυγε.

ἐμπειρογνώμων Τρυφέ, ἀφοῦ κατέκρινε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὶς με-θόδους πού εἶχαν χρησιμοποιήσει γιὰ τὴν ἀνέυρεση τοῦ ἄρσενικοῦ, πρόσ-θεσε:

—Κατηγοροῦν τὴν Μαρία Μπενάρ ὅτι ἔδωσε στὴ μητέρα της νὰ πιῇ μεγάλη ποσότητα ἄρσενικοῦ. Στὴν περίπτωση ὅμως αὐτὴ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν βρῇ στὰ μαλλιά τῆς νεκρῆς μεγάλη ποσότητα τοῦ δηλητηρίου αὐτοῦ, γιατί αὐτὸ εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς δηλητηριάσεως. Ἐν τούτοις, δὲν βρέθηκε οὔτε ἶχνος!

Ἐπειτα ἐξετάσθηκαν οἱ νεκροθάφτες, πού εἶχαν ἐργασθῇ γιὰ τὴν ἐκ-ταφῇ τῶν πτωμάτων πολλὰς φορὲς καὶ σὲ διάφορες ἐποχές. Πρὸς γενικὴ κατὰληξη, οἱ νεκροθάφτες εἶπαν ὅτι κάποτε εἶχε χαθῇ ἓνα πτώμα. Ἡ παράδοξη αὐτὴ μαρτυρία προκάλεσε ἀναστατάωσι...

«Λὲς ψέματα...»

Μιὰ ἀπὸ τὶς ἐπιθετικότερες μάρτυρες κατηγορίας ἦταν ἡ κυρία Πιντοῦ, ἡ ὁποία, ὅπως λέγεται, εἶχε ἰδιαίτερες σχέσεις μὲ τὸν σύζυγο τῆς κατηγο-ρουμένης. Εἶναι ἥδη 74 ἐτῶν καὶ συνταξιούχος, ἀπσηχόλησε δὲ τὸ δικα-

στήριο ἐπὶ τέσσερις ὥρες μὲ τὴν κατάθεσή της καὶ τὶς ἀπαντήσεις της στὶς ἀπείρες ἐρωτήσεις πού τῆς εἶχαν ὑποβληθῇ. Τὸ ἰδιαίτερο χαρακτηρι-στικὸ τῆς καταθέσεώς της ἦταν ὅτι φάνηκε νὰ θυυάται περισσότε

— Συγχωρώ ακόμη και τους δημοσιογράφους !

Δυο συνήγοροι υπενθύμισαν τότε ότι η μάστιγος είχε δεβαιώσει το δικαστήριο ότι, μετά το θάνατο του Λεόν Μπενάρ, είχε διακόψει τις σχέσεις της με την κατηγορουμένη. Έν τούτοις, δυο χρόνια αργότερα, της έγραφε μεταξύ άλλων: «Άγαπητή μου φίλη, σε φιλώ με αγάπη. Χαιρετισμούς στον Άλφρεντ. Σου στέλνω ένα κεφάλι τυρί...».

Η κυρία Πιντού απάντησε:

—Δεν ήθελα να τα χαλάσω με την Μαρία. Ήμουνα και νοικάριστά της...

Ο συνήγορος ντυ Κλουζώ επενέβη λέγοντας:

—Η γυναίκα αυτή ζή σ' ένα φανταστικό κόσμο! Μια τόσο σοβαρή υπόθεση δεν είναι δυνατόν να βασισθεί σε τέτοιου είδους μαρτυρίες...

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Την επομένη εξετάστηκαν στη δίκη και οι τελευταίοι μάρτυρες. Ένας μάρτυς, κάποιος κύριος Κινά, κατέθεσε ότι είχε επισκεφθεί πολλές φορές τον Λεόν Μπενάρ, στο διάστημα της αρώστιας του.

—Ποτέ, είπε, δεν μου έκανε κανένα παράπονο για την Μαρία. Το αντίθετο, μάλιστα, φαινόταν ν' αγαπιούνται περισσότερο παρά ποτέ άλλοτε και μιλούσαν τρυφερά μεταξύ τους.

Έπειτα ο μάστιγος διέψευσε ότι ο Λεόν είχε φιλονικήσει με τη γυναίκα του, εξ αφορμής του νεορού Γερμανού, ο οποίος, κατά τον μάρτυρα, δεν ήταν τίποτε άλλο παρά υπηρέτης. Καί πρόσθεσε:

—Όταν ο ανακριτής μου διάβασε την κατάθεση της κυρίας Πιντού, αγανάκτησα. Ήταν όλα ψέματα. Μια φορά μόνον άκουσα τον Λεόν να κάνει παρατηρήσεις στον Γερμανό, και μόνο επειδή δεν του άρεσε ο τρόπος που δούλευε.

Τέλος, ο συνήγορος Γκωτρά πρόσθεσε τα εξής:

—Ολόκληρη αυτή η υπόθεση είναι ένα ατελείωτο κουτσομπολιά. Έπί 15 μέρες, που βρίσκομαι στο Μπορντώ, δεν άκουω παρά τούτο: Η Μαρία Μπενάρ είχε πολλά εκατομμύρια, και τώρα έχει φτωχύνει επειδή μας έχει δώσει πολλά χρήματα. Ζούμε χρόνια από αυτή την υπόθεση... Λοιπόν, επιτρέψτε μου να λάβω κ' εγώ μέρος σ' αυτό το κουτσομπολιά: Θέλετε να μάθετε γιατί η κυρία Πιντού κι ο κύριος Μπασουντό έχουν τόσο ακριβή μνήμη; Γιατί έχουν περάσει πολύ ευχάριστες ώρες με τον αστυνομικό επιθεωρητή Νορμάν!

Έπειτα ακολούθησε η φάση των τελικών αγορεύσεων. Ο συνήγορος της πολιτικής άγωγής είπε ότι, αν η μάρτυς κυρία Πιντού επιθυμούσε να συκοφαντήσει την κατηγορουμένη, δεν θα διέδιδε όσα λέει ότι της είπε ο Λεόν Μπενάρ πριν από τον θάνατό του, όποτε κινδύνευε να διαψευσθεί από μέρους του. Άν, εξ άλλου, η Μαρία Μπενάρ ήταν άθωα, θα περίμενε με εμπιστοσύνη τα αποτελέσματα των αναλύσεων, που θα έφερναν σε δύσκολη θέση τους «συκοφάντες» της. Αυτή όμως κατέφυγε σε ψευτοαστυνομικούς, που άσκησαν πίεση στον Μπασουντό και στην κυρία Πιντού, για να πετύχουν τροποποίηση των πρώτων καταθέσεών τους. Για να τους πτοήσουν, δίδωσαν ότι τα αποτελέσματα των αναλύσεων είχαν γνωσθή και ήταν άρνητικά.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Επειτα έλαβε το λόγο ο εισαγγελέυς ντε Ρομπέρ, του οποίου η αγοράυση διήρκεσε μιάμιση ώρα. Ο εισαγγελέυς υπεστήριξε τους πραγματογνώμονες και υπεγράμμισε την κατάθεση ενός από αυτούς, που είπε ότι οι πραγματογνώμονες είχαν αναλάβει βαρείες ευθύνες και πήραν τα απαιτούμενα μέτρα για να παράσχουν στη δικαιοσύνη έντελώς ασφαλή συμπεράσματα.

Συνεχίζοντας, ο εισαγγελέυς είπε ότι είναι αναμφισβήτητο ότι υπήρξαν τεράστιες δόσεις άρσενικού κι ότι η υπεράσπιση έκανε το πλάν για να αποδείξει συγκρίσεις με άλλα πτώματα. Άν δεν παραδεχούμε την ύπαρξη κάποιου κακοποιού πνεύματος, που να διωχέτουμε δολόκληρο το άρσενικό της περιοχής στους τάφους της οικογενείας Μπενάρ, τότε πρέπει να δγαλούμε το συμπέρασμα ότι το άρσενικό είχε εγκληματική προέλευση.

Άλλά ο εισαγγελέυς πρόσθεσε ότι πολλά πράγματα είναι άβέβαια και πολλά πιθανολογούνται. Πάντως, το στίτι της Μαρίας Μπενάρ ήταν ύποπτο, ένα πολύ φιλόξενο σπίτι, στο οποίο όμως δεν ζούσαν πολύ όσοι έμεναν εκεί...

Ο τόνος άλλαξε με τον συνήγορο της υπερασπίσεως Γκωτρά. Άμέσως, μόλις άρχισε να μιλά, ο συνήγορος επιστράτευσε δολόκληρη τη ρητορική του τέχνη.

Τους είπε να προσέξουν την περίπτωση της δικαστικής πλάνης, αναφέρθηκε στη δίκη του Πουατιέ και ειρωνεύθηκε πολύ τις πραγματογνωμοσύνες, ενώ υπενθύμισε τις μελέτες που υποχρεώθηκαν να κάνουν οι συνήγοροι για ν' αποδείξουν τα σφάλματα των πραγματογνωμόνων.

Κατά γενική όμολογία, η αγοράυση του Γκωτρά ήταν συντριπτική και εξασφάλισε την άθωωση της Μαρίας Μπενάρ.

Ένωσείται ότι η διακήρυξη της άθωότητός της, δεν εμπόδισε τα δημιουργηθούν αμφιβολίες σε πολλά πνεύματα.

—Η Μαρία Μπενάρ άβώθηκε για λόγους αμφιβολιών, έλεγαν εκείνοι που δεν είχαν αποπλισθή ακόμη. Δεν ήταν δυνατόν να φέρουν συγκεκριμένες αποδείξεις της ένοχής της. Άλλά δεν υπήρχαν αποδείξεις που να κάνουν δεθαία και την άθωότητά της. Μπαστά, όμως, στην τεράστια εύθυνη που θα ανέλαμβαναν κι από φόβο μήπως διαπράξουν μια δικαστική πλάνη, οι ένορκοι προτίμησαν το μικρότερο κακό. Άκολούθησαν την όδο που είχε χαράξει ο εισαγγελέυς και υπάκουσαν συγχρόνως στις συμβουλές του κυρίου Γκωτρά. Άκουσαν απλούστατα τη συνειδήσή τους, που τους έλεγε: «Στην αμφιβολία, ο κατηγορούμενος άθώνεται!».

Άλλά, αν μερικοί άνθρωποι σκέπτονταν έτσι, πόσοι άλλοι δεν ήταν χαρούμενοι επειδή η Μαρία Μπενάρ μπορούσε να επιστρέψει με το κεφάλι ψηλά σ' αυτό το Λουντέν, που δεν την συμπαθούσε καθόλου!

Και, πρώτα-πρώτα, χάρηκαν ο φαρμακοποιός Νομπρέκ κ' η γυναίκα του. Ο πρόεδρος της Ένώσεως των Δικαιωμάτων του Άνθρώπου για την 19η περιφέρεια του Παρισιού ήταν πεπεισμένος για την άθωότητα της κυρίας Μπενάρ από το 1952 και διέψευσε τα συμπεράσματα του πραγματογνώμονος Μπερού.

Αυτός και η γυναίκα του δεν έπαψαν να ενδιαφέρονται γι' αυτήν κ' έκαναν τα πάντα για να την έλευθερώσουν. Αυτοί είναι που την ώδηγησαν από το Λουντέν στο Μπορντώ, και, από την άρχη της δίκης, η κυρία Νομπρέκ έγραφε κάθε βράδυ στην Μαρία Μπενάρ.

Χάρηκε επίσης εκείνος ο νέος που ζήτησε άδεια από το άφεντικό του για να μπορέσει να παρακολουθήσει όλες τις συνεδριάσεις και να χαιρετά την κυρία Μπενάρ. Έπίσης εκείνη η Ίταλινά, μια θερμή ύπαστηρίκτρια της, που κάθε μέρα έκανε 120 χιλιόμετρα «άλλε-ρετούρ», για να την ύπαστηρίξει με την παρουσία της.

Και τόσοι άλλοι, που δεν είχαν κατορθώσει να τους πείσουν ούτε οι μαρτυρίες, ούτε οι δυσμενείς πραγματογνωμοσύνες... Όλοι ήταν εκεί, για να πιαστούν στον θρίαμβό της όταν, με ένα μουκέτο λουλούδια στα χέρια, περιτριγυρισμένη από τους δικηγόρους της, δέχθηκε τον τύπο κάτω από τη λάμψη των προβολών της τηλεόρασεως, μέσα στο σαλόνι ενός ξενοδοχείου του Μπορντώ.

Η «ΚΑΛΗ ΚΥΡΙΑ ΤΟΥ ΛΟΥΝΤΕΝ»...

Αντιθέτως, δεν είδαν στο Μπορντώ το φίλο της Μπονούρ, τον συνταξιούχο του Σατελλερώ, με τον οποίο, όπως έλεγαν, επρόκειτο να παντρευθί.

Εκείνος προτίμησε να την περιμένη στο σπίτι του, όπου η Μαρία Ίσως να πήγε μετά την αναχώρησή της από το Μπορντώ.

—Σκέπτεσθε μήπως να παντρευθήτε; ρώτησαν την Μαρία Μπενάρ.

—Ά, όχι! άναφώνησε εκείνη μ' ένα δυνατό γέλιο, σάν να ήθελε να πη: «Θέλω να έπωφεληθώ της έλευθερίας μου κι όχι να δεσμευθώ...».

—Δεν πρόκειται να ξαναδείτε τον Άλφρεντ Ντίτς;

—Και γιατί να τον ξαναδώ; Δεν αντιπροσωπεύει τίποτε για μένα

—Κι όμως, τον αγαπούσατε σάν γιό σας!

—Μά, όχι-όχι σάν γιό! Άπλως σάν ένα καλό και άξιο νέο...

—Φαίνεται πώς παντρεύθηκε. Σας το έγραψε;

—Όχι, δεν είχα πιά ειδήσεις του παρά μόνον από τις έφημερίδες.

—Τί σκοπεύετε να κάνετε τώρα, Μαρία Μπενάρ;

—Ό, θα γυρίσω απλούστατα στο σπίτι μου και θα καλλιεργήσω τον κήπο μου. Για τα υπόλοιπα, θα δώ άργότερα.

—Θά ξαναδείτε την κυρία Πιντού; Θα την συγχωρήσετε;

Η Μαρία Μπενάρ φάνηκε να διστάζει λιγάκι κ' έπειτα απάντησε ξερά:

—Ναί, θα την συγχωρήσω, γιατί, όπως μου λέει ο κύριος Γκωτρά, είναι «άνευθυνα»...

—Και τους δημοσιογράφους, που σας λύπησαν τάσες φορές;

—Κ' εκείνους, επίσης, θα τους συγχωρήσω. Δεν φταίνε αυτοί...

Η Μαρία Μπενάρ είπε ακόμη ότι η πιο όδυνηρή στιγμή όλης της ύπασσεως ήταν όταν έμαθε ότι ο πραγματογνώμων Μπερού είχε πει ψέματα.

—Η συνειδήσή μου εξακολουθούσε να είναι το ίδιο καθαρή, αλλά είχα τότε το συναίσθημα ότι όλα συμμαχούσαν εναντίον μου...

—Σ' αυτή τη δίκη, ποιές ήταν οι πιο όδυνηρες στιγμές για σας;

—Κάθε φορά που μιλούσαν για τη δυστυχισμένη τη μαμά μου... Αυτό μ' έκανε να κλαίω! Η μητέρα είναι κάτι που ξεπερνά τα πάντα...

—Φοβάσαστε μήπως η δίκη έπαιρνε άσχημη τροπή για σας;

—Δεν μπορούσα να πιστέψω ότι θα με καταδικάσουν! Δεν άμφέβαλα ποτέ για την άθωωσή μου. Γι' αυτό, ζητούσα από καιρό να δικασθώ γρήγορα. Είμαι αισιόδοξη και πιστεύω στην έξυπνάδα των ανθρώπων. Και στην καρδιά τους επίσης.

Έτσι μίλησε η Μαρία Μπενάρ, που πρόκειται να ξαναγίνη η «καλή κυρία του Λουντέν». Του Λουντέν, όπου πήγε άμέσως μόλις έφυγε από το Μπορντώ...

■ ■ ■

ΩΡΑ

12

Η ΩΡΑ

ΤΩΝ

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΩΝ

ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΣΑΣ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ

ΩΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΕΣ - ΑΥΘΕΝΤΙΚΕΣ - ΕΞΗΛΕΓΜΕΝΕΣ

n

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ

σας έφημερίς

ΑΡΩΜΑΤΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Το καλύτερο αστυνομικό μυθιστόρημα της χρονιάς
Η μεγαλύτερη εφευρετική επιτυχία στις Η.Π.Α.
Υπό ΝGAIO MARSH

9

Η διάσημη, αλλά ώριμη στην ηλικία ηθοποιός Μαίρη Μπέλαμν έτοιμάζεται να γιορτάσει τα γενέθλιά της στο Λονδίνο. Ο άσημος σύζυγός της Τσάρλς Τέμπλετον, ο νεαρός συγγραφέας Ρίτσαρντ (Ντίκυ) Νταϊνκερς, που άναδελχθηκε χάρις στην προστασία της, ή θλόρενς, που την ντύνει για το θέατρο κ' έκτελεί συγχρόνως χρέη καμαριέρας, της φέρνουν από το πρωί διάφορα δώρα. Στό δωμάτιό της, ανάμεσα στα λουλούδια, υπάρχει ένα έντομοκτόνο. Η Μαίρη παίρνει ένα εϋχετήριο τηλεγράφημα από έναν άγνωστο θαυμαστή της, τον ηλικιωμένο διδασκάλη Όκτάβιο Μπράουν, πού, όπως της εξηγεί ο άνδρας της, είναι φίλος του Ρίτσαρντ και μένει εκεί κοντά τους με την χαριτωμένη ανηψιά του Άνελιντα Λη, που παίζει σε ένα παραματικό θέατρο. Ο Ρίτσαρντ έχει γράψει ένα καινούργιο έργο για τής Άνελιντα, αλλά κάνει την αδεξιότητα να τό φέρη στην Μαίρη να τό διαβάση, κ' εκείνη τό παίρνει σάν να είναι αφερωμένο σ' αυτήν. Την ίδια στιγμή εμφανίζονται ο συνταγματάρχης Ούόρεντερ κι ο Μπέρτι Σάρασεν...

—Έχει γι' αυτή την καταστροφή; ρώτησε ο Άλλεϊν.
—Όχι, είπε ο Ούόρεντερ, δεν μπορεί να τό ξέρη. Θά είναι ένα μεγάλο χτύπημα γι' αυτόν.
Ο Άλλεϊν άρχισε να ρωτά γιά τόν Ρίτσαρντ Νταϊνκερς και άρχε ότι κ' οι δυό δεν ήταν πρόθυμοι να μιλήσουν γι' αυτόν. Πότε τόν είχαν δει γιά τελευταία φορά; Ο Τσάρλς θυμήθηκε ότι ήταν στην σέρα. Ο Ούόρεντερ, πεζόμενος, παραδέχτηκε ότι ο Ρίτσαρντ ήταν στό χάλ' όταν ο Μπράουν κ' ή ανηψιά του έφευγαν. Παράξενο, σκέφτηκε ο Άλλεϊν: Καθώς πλησίαζε στό πιο ενδιαφέρον σημείο του πάργου, πέντε άπ' τούς πιο στενούς φίλους της μίς Μπέλαμν της είχαν γυρίσει την πλάτη γιά να χωρετήσουν δυό ανθρώπους πού ο άνδρας της είχε περιγράψει ως σχετικά ξένους! Είπε την σκέψη του αυτή.
Ο Ούόρεντερ κοίταξε τόν Τσάρλς κ' έπειτα είπε:

—Τό γεγονός είναι ότι ήταν φίλοι του Ρίτσαρντ Νταϊνκερς. Καλεσμένοι του, κατά κάποιο τρόπο... Φυσικά, ήθελε να τούς άποχωρετήση.
—Κι άφού τούς χωρέτηκε, ξαναγύρισε γιά τούς λόγους και την τελετή του κοιμήματος της τούτοτας.
—Έγώ... χμ... Όχι ακριβώς, είπε ο Ούόρεντερ.
—Όχι.
—Όχι. Χμ, χωρίς να ξέρω καλά, μου φαίνεται ότι υπάρχει κάποια συμπάθεια... Ο Ρίτσαρντ άρχε έξω... μένουν δίπλα...
—Δέν φαντάζομαι να είναι ο Όκτάβιος Μπράουν τό «Πηγάσου»; είπε ο Άλλεϊν.
—Αυτός είναι, έκανε ο Ούόρεντερ, λιγάκι ξαφνιασμένος.
—Κι ο κύριος Νταϊνκερς άρχε έξω μαζί τούς;
—Ναί, είπε άνέφραστα.
—Και μήπως είναι ακόμη μαζί τούς;
Ο Ούόρεντερ έμεινε σιωπηλός.
—Δέν τόν πείραζε πού έχανε την τελετή; ρώτησε ο Άλλεϊν.
Ο Ούόρεντερ άρχισε μιά άκατανόητη φράση, γεμάτη διακεκομμένες λέξεις.
—Άν είναι εκεί, είπε ο Τσάρλς στόν Άλλεϊν, θά έπρεπε να τού τό πούν.
—Θά πάω έγώ, είπε ο Ούόρεντερ και προχώρησε πρός την πόρτα.
—Σταθήτε ένα λεπτό, σάς παρακαλώ, είπε ο Άλλεϊν.
—Πώς;
—Δέν θέλετε να δούμε πρώτα άν είναι εκεί;

Θά σάς γλυτώση από τόν κόπο, δέν είν' έτσι; Μπορώ να χρησιμοποιήσω τό τηλέφωνο; Βρέθηκε στό τηλέφωνο πριν προτάσουν να τού άπαντήσουν, και έψαξε να βοή τόν αριθμό.
—Τόν γνωρίζω τόν Όκτάβιο άρκετά καλά, είπε. Θαυμάσιος άνθρωπος, δέν είν' έτσι;
Ο Ούόρεντερ τόν κοίταξε άγανακτισμένα.
—Άν ο νέος είναι εκεί, είπε, θά προτιμήσω να τού τό πω ο ίδιος.
Φυσικά, συμφώνησε ο Άλλεϊν εγκάρδια. «Α, να ο αριθμός.
Πήρε έναν αριθμό. Άκουσαν μιά φωνή στην άλλη άκρη του σύματος.
—Έμπρός, είπε ο Άλλεϊν. Μήπως κατά τύχη είναι εκεί ο κύριος Ρίτσαρντ Νταϊνκερς;
—Όχι, άπάντησε ή φωνή. Δυστυχώς έφυγε πριν από λίγο.
—Άλήθεια; Πριν από πόση ώρα περίπου;
Η φωνή άπάντησε κάτι πού δέν άκούστηκε καλά.
—Καταλαβαίνω. Εϋχαριστώ πάρα πολύ. Με συγχωρήτε γιά την ενόχληση.
Έκλεισε τό άκουστικό.
—Ήταν μαζί τούς γιά πολύ λίγο μόνο, είπε. Θά πρέπει να έφυγε φαίνεται πριν συμβή αυτό. Φαντάστηκαν πώς γύρισε πίσω έδω.
Ο Ούόρεντερ κι ο Τέμπλετον φάνηκαν να καταβάλλουν ιδιαίτερο κόπο γιά να μίν κοιτάξουν ο ένας τόν άλλον ή αυτόν.
—Δέν είναι λίγο παράξενο; είπε. Δέν θά έπρεπε νάρθη να παρακολουθήση την τελετή τών γενεθλίων;
—Ίσως ο ένας να περίμενε ότι θά άπαντούσε ο άλλος. Έπειτα από ένα λεπτό, ο Άλλεϊν άρθρωσε δυό λέξεις:
—Μήπως πρόκειται γιά κανέναν μικροσκοπικό έρωτευμένον; πρότεινε. Νομίζετε ότι θά μπορούσε να ήταν κάτι τέτοιο;
—Νομίζω, είπε ο Ούόρεντερ θυμωμένα, πώς ό,τιδήποτε κι άν ήταν, δέν έχει καμιά σχέση μ' αυτή... αυτή την τραγωδία! Θεέ μου, τί σχέση μπορούσε να έχη;
—Σάς δεθαώνω ελικοινά, είπε ο Άλλεϊν, ό,τι δέν θά σάς άνησυχούσα μ' αυτά τά ζητήματα άν δέν ένόμιζα πώς ήταν αναγκαίο.
—Είναι ζήτημα προσωπικής γνώμης, είπε ο Ούόρεντερ.
—Ναί. Είναι ζήτημα γνώμης, κ' ή δική μου μπορεί ν' άποδειχθή λανθασμένη.
Μπορούσε να δη ότι ο Ούόρεντερ ήταν έτοιμος

να ξεσπάση και δέν συνεκρατείτο, παρό μόνο άπ' την παρουσία του Τσάρλς Τέμπλετον.
—Ίσως, είπε ο Άλλεϊν, θά έπρεπε να δεθαυνοήμε ότι ο κύριος Νταϊνκερς δέν ξαναγύρισε... Στο κάτω - κάτω, ήταν ένα μεγάλο πάργιν. Δέν θά μπορούσε άραγε να γλιστρούσε μέσα άπαρητήρητος και να ξαναφεινε πάλι, γιά κάποια έντελώς άνεξήγητη αίτία; Οι ύπηρέτες ίσως να τόν είδαν. Άν θέλετε...
Ο Ούόρεντερ άναπήδησε:
—Και βέβαια! Θάρθω έξω μαζί σας. (Κ' έπειτα από ένα λεπτό): Θά σέ πείραζε, Τσάρλς;
Ο Τσάρλς είπε με έξαιρετική διαόττητα:
—Κάνε ό,τι θέλεις! Άν γυρίση πίσω, δέν θέλω να τόν δω. Έγώ... (Πέρασε ένα άσταθές χέρι πάνω από τά μάτια του). Συγγνώμη, είπε στόν Άλλεϊν, άσφαλώς. Όλη αυτή ή ιστορία ήταν πάρα πολύ γιά τίς δυνάμεις μου...
—Θά σάς άφήσωμε μόνο, είπε ο Άλλεϊν. Μήπως θά θέλατε να έρθη μέσα ο άρ Χάρκενς;
—Όχι, όχι, όχι! Άν μπορούσατε να με άφήσετε μόνο, δέν ζητώ τίποτε περισσότερο.
—Φυσικά.

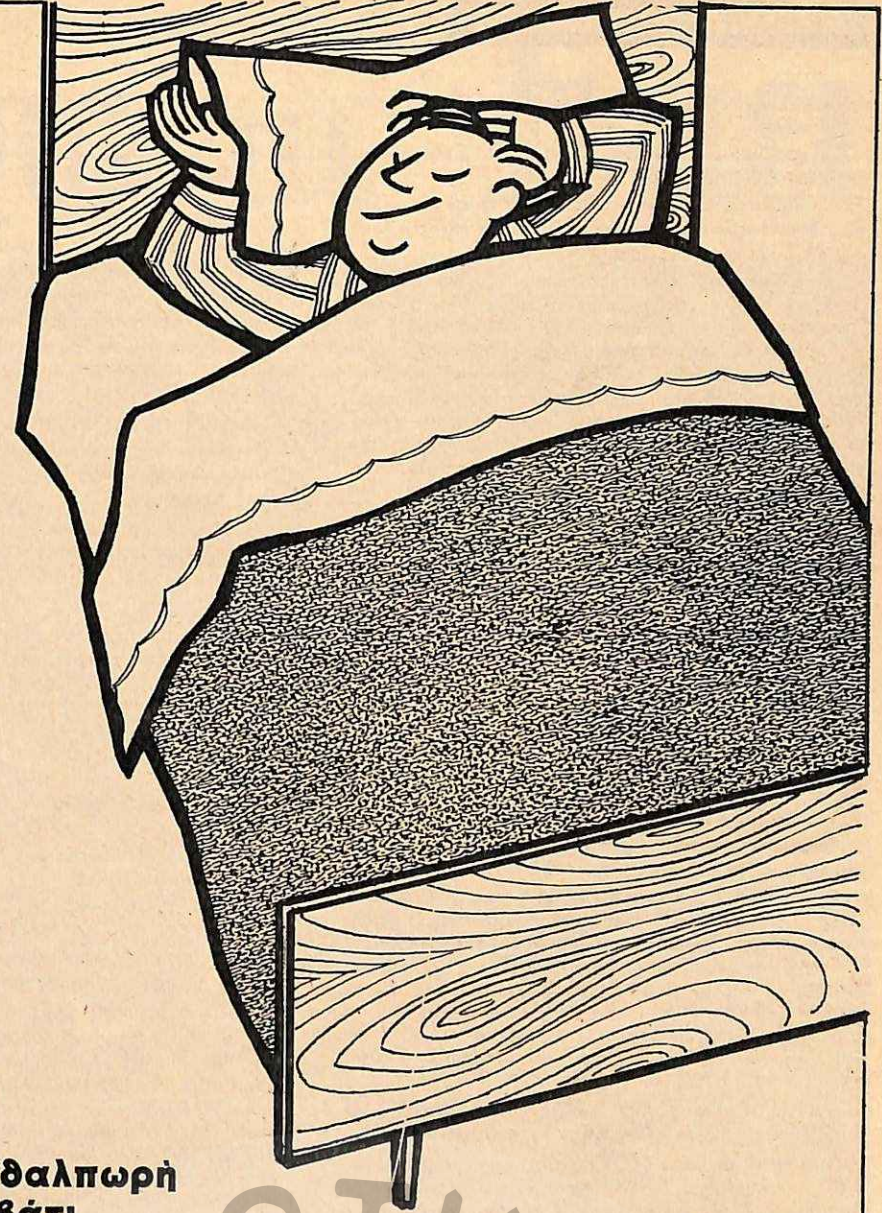
Βγήκαν έξω. Τό χάλ' ήταν έρημο, έκτός άπ' τόν άστυαύλακα πού περίμενε σέ μιά γωνιά. Ο Άλλεϊν είπε:
—Συγγνώμη ένα λεπτό, και πλησίασε τόν άστυαύλακα.
—Μήπως ήρθε κανείς; ρώτησε σιγανά.
—Όχι, κύριε.
—Να κρατήσης τόν Τύπο έξω, αλλά άφησε να μπη όποιοσδήποτε άλλος έρθη και να μίν άφήσης να ξαναφύγη κανείς. Πάρε τά δνόματα και πές ότι έγινε κάποιο δυστύχημα στην περιοχή κι ότι κάνομε έναν συνηθισμένο έλεγχο.
—Πολύ καλά, κύριε.
Ο Άλλεϊν ξαναγύρισε στόν Ούόρεντερ.
—Κανείς δέν ήρθε μέσα, είπε. Πού μπορούμε να μιλήσουμε;
Ο Ούόρεντερ τόν κοίταξε.
—Όχι έδω, ψιθύρισε και προχώρησε στό έρημο σαλόνι, πού είχε τώρα τακτοποιηθή, αλλά ήταν γεμάτο από την μυρωδιά τών λουλουδιών πού είχε χρησιμοποιήσει ο Μπέρτι Σάρασεν γιά τη διακόσμηση του, και με μιά έλαφρά άναθυμίαση από καπνούς τσιγάρων και οίονπνεύματος. Οι πόρτες πού άδηγούσαν στην τραπεζαρία ήταν άνοιχτές και πιο πόρα, στη σέρα, μπορούσε κανείς να δη τόν άρ Χάρκενς να κοιμάται βαριά πάνω σέ μιά πάννη καρέκλα, κάτω από τό βλέμμα του έπιθεωρητή Φόξ. Όταν ο Φόξ τούς είδε, άγνη έξω κ' έκλεισε την τζαμένια πόρτα.
—Τόν έχει πάρει, είπε, αλλά μπορεί να ξυπνήση εύκολα. Σκέφτηκα να τόν αφήσω να κοιμηθή ως την στιγμή πού θά τόν χρειαστούμε.
Ο Ούόρεντερ στράφηκε πρός τόν Άλλεϊν:
—Γιά πόστε μου, φώναξε, τί είναι όλη αυτή ή ιστορία; Μήπως προσπαθείτε να δείξετε ότι ήταν κάποια... κάποια δρωμοδουλειά;
—Δέν μπορούμε να πάρουμε ένα άτύχημα σάν ένα φυσικό πράγμα.
—Και γιατί όχι; Είναι όλοφάνερο.

Η δουλειά μας είναι, είπε ο Άλλεϊν ύπομνητικά, να συγκεντρώνομε κάθε πληροφορία και να την παρουσιάζομε στόν ίατροδικαστή. Πρός τό παρόν δέν καταλήγομε σε συμπεράσματα. Έλάτε, κύριε, είπε, καθώς ο Ούόρεντερ έξακολούτοσε να φαίνεται δύστροπος, είμαι βέβαιος ότι, σάν στρατιωτικός, θά καταλαβαίνετε την κατάσταση. Είναι τυπικό ζήτημα. Στο κάτω - κάτω, γιά να είμαι άπόλυτα ειλικρινής, πολλές άυτόκτονίες κ' έγκλήματα παρουσιάζονται συχνά σάν άτυχήματα.
—Κ' οι δυό αυτές περιπτώσεις είναι έξωφρενικές!
—Άσφαλώς θά άποδειχθή ότι έτσι είναι.
—Μά, Θεέ μου, μήπως υπάρχει τίποτε πού σάς κάνει να ύποθέτετε...
Σταμάτησε και κούνησε τά χέρια του άνέφραστα.
—Να ύποθέτωμε τί;
—Ότι θά μπορούσε να ήταν... ένα άπό τά δυό; Άυτόκτονια... ή έγκλημα;
—Ω, ναί, είπε ο Άλλεϊν. Θά μπορούσε. Θά μπορούσε...
—Τί πράγμα; Ποιά άπόδειξη;...
—Νομίζω ότι δέν μου έπιτρέπεται να συζητήσω λεπτομέρειες.
—Και γιατί, διάβολε, όχι;

—Μά σκεφθήτε λιγάκι, σάς παρακαλώ, φώναξε ο Άλλεϊν. Άς ύποθέσωμε ότι ήταν έγκλημα — άπό όσα ξέρω, θά μπορούσατε να τό είχατε κάνει κ' έσεις. Δέν μπορείτε να περιμένετε άπό μένα να σάς χαρίσω αυτά πού θά μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν ως άτού της άστυνομίας έναντίον σας!...
—Νομίζω ότι πρέπει να είστε μυσότρελλος! είπε ο συνταγματάρχης Ούόρεντερ έντονα.
—Μυσότρελλος ή όχι, πρέπει να συνεχίσω την εργασία μου. Ο έπιθεωρητής Φόξ κ' έγώ προτείνουμε να πούμε δυό λόγια μ' αυτούς τούς δυστυχημένους πού έχομε μανδρώσει εκεί μέσα. Θά θέλατε να ξαναγυρίσετε κοντά στόν κύριο Τέμπλετον, κύριε;
—Θεέ μου, όχι! είπε με κάποια δύναμη, κ' έπειτα φάνηκε φανερά στενοχωρημένος.
—Γιατί όχι; ρώτησε ο Άλλεϊν ψυχρά. Μήπως έχετε μάλώσει μαζί του;
—Όχι!
—Λοιπόν, σ' αυτή την περίπτωση ή θά ξαναγυρίσετε κοντά του ή θά μέινετε μαζί μου.
—Θά... θά μέινω μαζί σας!
—Έν τάξει. Πηγαίνομε, λοιπόν.
Ο Μπέρτι, ή Ρόξ κι ο Τίμον Γκάντρυ φαίνονταν να μίν έχουν μετακινηθή καθόλου από την τελευταία φορά πού τούς είχε δη.

Ο Μπέρτι κοιμόταν στην καρέκλα του κ' έμοιαζε μ' ένα ύπερβολικά ντυμένο μωρό. Η Ρόξ είχε κλάψει. Ο Γκάντρυ διάβαζε τώρα τό διδίο πού κοίταζε πριν ο Μπέρτι. Τό άκούμπισε και σηκώθηκε.
—Δέν θέλω να φανώ ένοχλητικός, είπε ο Γκάντρυ, αλλά παίρνω την άδεια να ρωτήσω γιά ποίο λόγο είμαστε κλεισμένοι κατ' αυτό τόν άπίθανο και άφόρητο τρόπο.
Προχώρησε πρός τό μέρος του Άλλεϊν, πού είχε σχεδόν τό δικό του ύψος.
—Αυτό τό δωμάτιο, παραπονέθηκε σιγανά ο Μπέρτι καθώς άνοιγε τά μάτια του, μοιάζει να κατοικείται από θυμωμένους γίγαντες!
—Είστε κλεισμένοι έδω, είπε ο Άλλεϊν με κάπως σκληρό ύφος, έξ αίτίας ενός θανάτου πού, σάς πληροφορώ, έχει μερικιά άνεξήγητα χαρακτηριστικά. Δέν ξέρω πόσο ακόμη θά μέινετε έδω.
Άν πεινάτε, θά κανονίσω να σάς στείλουν κάτι να φάτε. Άν μουνδιάσατε, μπορείτε να κάνετε ένα περίπατο στόν κήπο. Άν θέλετε να μιλήσετε μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τό τηλέφωνο, και τό άποχωρητήριο βρίσκεται δεξιά, στην άκρη του χάλ'.
Έγινε κάποια σιωπή.
—Τό χειρότερο είναι, Τίμιν, άγάπη μου, είπε ο Μπέρτι, πώς δέν μπορείς να τού πής ότι ο καταμερισμός τών ρόλων έγινε έσφαλμένα κι ότι θά τόν ειδοπήσης στην περίπτωση πού θά τόν χρειαστής...
Η Ρόξ κοίταξε τόν Άλλεϊν.
—Ποτέ δέν φανταζόμουν ότι θά έβλεπα ένα τέτοιο πράγμα, ψιθύρισε.
Δέν ύπάρχει δικτάτωρ του όποιον ή κατατρόπαση να μη δώση κάποια εύχαρίστηση ακόμα κι στους πιο φλογερούς όπαδούς του. Αυτή ήταν, άβελά τούς, ή αντίδραση του Μπέρτι και της Ρόξ.

Ο Γκάντρυ τούς έρωξε τό βλέμμα πού θά είχε καρφώσει πάνω σ' έναν άπόρροχο ήθοποιό. Τά πρόσωπά τούς πήραν μιά άνέκφραστη όψη.
Πήρε μιά βαθειά άναπνοή:
—Άς είναι, είπε. Θά ύποταχτούμε, φυσικά... Ίσως θά προτιμήσει κανείς να μύθη κάτι περισσότερο, αλλά ή εξήγηση δέν φαίνεται να είναι συνήθεια τών άστυνομικών!
—Άπ' τη θέση του, κοντά στην πόρτα, ο Ούόρεντερ είπε:
—Τπανίσσονται πώς πρόκειται γιά κάποια δρωμοδουλειά.
—Ω, Θεέ μου! φώναξαν ή Ρόξ κι ο Μπέρτι μαζί.
Έγιναν κάτασπροι κι άρχισαν να μιλούν με την πιο δυνατή φωνή τους. Ο Φόξ έβγαλε τό σημειωματάριό του.
Ο Άλλεϊν σήκωσε τό χέρι του και σάπασαν.
—Δέν έχομε κανέναν ύπαινιγμό, είπε. Η κατάσταση είναι ακριβώς όπως προσπάθησα να την καθορίσω. Τπάχουν μερικές άνεξήγητες λεπτομέρειες. Μπορούν να καταλήξουν στη διαίσταση ότι πρόκειται γιά άτύχημα, άυτόκτονια ή έγκλημα και δέν ξέρω καλύτερα από σάς ποιά θά είναι ή άπάντηση... Και τώρα, σάς παρακαλώ, θά

Γλυκειά δαλπωρή
στό κρεβάτι
μέ σεντόνια
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

ΙΡΛΑΝΔΑ: Τό καλό, στερεό σεντόνι. Πάντοτε
χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Λεπτό και φινό σεντόνι, μεγάλης
άντοχης.

Με ό,τι βάζει ο νους σέ βαμβακερά ύφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσινεύει!

ἐπιμείνωμε σὲ μερικά γεγονότα, πὺλ ἴσως εἶναι ἀσήμαντα.

Πρὸς μεγάλην του ἐκλήξην εἶδε τὸν Γκάντρου νὰ τὸν ὑποστηρίξῃ.

—Εἴμαστε συναισθηματικοὶ καὶ βαρετοί... Μὴ μᾶς δίνετε προσοχή! Ποιὰ εἶναι τὰ γεγονότα σας;

—Ὁ "Ἀλλεῖν εἶπε ὑπομονητικά:

—Χωρὶς νὰ ἀποδώσω ἐγκληματικὴ πρόθεσιν σὲ κανένα, θάθελα νὰ ξέρω τίς ἀκριβεῖς κινήσεις τῶν ἀνθρώπων πὺλ συζητοῦσαν μὲ τὴν Μπέλλαμν κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα περίπου λεπτά τῆς ζωῆς της. Θάχατε ὅλοι ἀκούσει γιὰ τὴν ἀτυντομικὴ ρουτίνα. Αὐτὸ εἶναι ἓνα παράδειγμά της... Τὸ ξέρω πὺλ εἴσατε ὅλοι μαζί τῆς μέσα στὴν σιέρρα. Ξέρω ὅτι καθέννας ἀπὸ σᾶς, πρὶν φτάσῃ τὸ πάρτυ στὸν κολοφῶνα του, βγήκε στὸ χῶλ μὲ τὴν πρόθεσιν, ὅπως μοῦ εἶπε ὁ συνταγματάρχης Οὐόρεντερ, νὰ χαϊρετῇ τὸν ἀνθρώπου σκετικά ξένους, πὺλ, γιὰ κάποιο λόγο πὺλ δὲν ἔχει ἀκόμη ξεκαθαριστῇ, ἔφευγαν ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ πάρτυ... Ἀνάμεσά σας ἦταν ὁ κύριος Ρίτσαρντ Νταίηκερς, ὁ κηδεμονευόμενος τῆς μὲς Μπέλλαμν. Ὁ κύριος Νταίηκερς ἔφυγε ἀπ' τὸ σπίτι πίσω ἀπ' τοὺς δυὸ αὐτοὺς καλεσμένους. Ἡ αἰτία γιὰ τὴν ὁποία βῆκε ἓνα τέτοιο πᾶγμα μπορεῖ νὰ εἶναι προσωπικὴ καὶ, ἀπ' τὴν δική μου ἀποψη, χωρὶς κανένα ἐνδιαφέρον. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ξεκαθαρίσω τὸ σημεῖο αὐτό. Τώρα, λοιπόν, μήπως κανέννας ἀπὸ σᾶς ξέρει γιὰτί ἔφυγαν οἱ δυὸ ξένοι καὶ γιὰτί ἔφυγε ὁ Νταίηκερς;

—Καὶ δέβαα, εἶπε ὁ Γκάντρου ἀμέσως. Εἶναι ἐρωτευμένοι μὲ τὴν Ἀνελίνα Λη. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἤθελε νὰ τὴν δῇ περισσότερο.

—Σ' αὐτὸ τὸ κρίσιμο σημεῖο τῆς δεξιώσεως; Καλά, πρόσθεσε ὁ Ἀλλεῖν γρήγορα. Ἀς τ' ἀφήσωμε αὐτό. Ὑποθέτουμε ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτα τὸ ἀξιοσημειώτο στὸ γεγονός ὅτι ὁ Ὀκτάβιος Μπράουν καὶ ἡ ἀνηψία του ἔφυγαν ἀπὸ τὸ πάρτυ καὶ ὅτι ἦταν τὸ πὺλ φυσικὸ πᾶγμα τοῦ κόσμου γιὰ τὸν κηδεμονευόμενο τῆς μὲς Μπέλλαμν καὶ τῆς γυναικὸς τὴν πλάτη καὶ νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ... Ἔτσι δὲν εἶναι; Ἡ ὄχι;

—Ὡ, Θεέ μου! Θεέ μου! ἔκανε ὁ Μπέρτι. Μὲ τὸν τρόπο πὺλ τοποθετεῖτε τὰ πράγματα...

Ἡ Ρόζ εἶπε:

—**Α**κουσα τὸν θεῖο της νὰ τῆς ὑπενθυμίξῃ ὅτι ἔπρεπε νὰ φεύγουν νωρίς.

—Μήπως εἶπε γιὰ ποῖο λόγο;

—Ὁχι!

—Τοὺς εἶχε κανεὶς ἀπὸ σᾶς ξανασυναντήσει ἄλλῃ φορὰ;

Σιωπῇ.

—Κανεὶς ἀπὸ σᾶς; Γιὰτί ὅλοι σας νοιώσατε πὺλ ἦταν ἀνάγκη νὰ πάτε στὸ χῶλ καὶ νὰ τοὺς ἀποχαιρετήσετε;

Ἡ Ρόζ καὶ ὁ Μπέρτι κοιτάχτηκαν μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ τους καὶ ὁ Οὐόρεντερ ξερόβηξε. Ὁ Γκάντρου φάνηκε νὰ παίρνῃ κάποια ἀπόφασιν.

—Δὲν συνηθίζω νὰ συζητῶ αὐτὰ τὰ πράγματα ἔξω ἀπ' τὸ θέατρο, εἶπε, ἀλλ' ὅτ' αὐτὲς τίς περιστάσεις, ὑποθέτω ὅτι θάκανα καλύτερα νὰ σᾶς πῶ. Ἀποφάσισα ν' ἀκούσω τὴν μὲς Λη νὰ διαβάξῃ τὸν πρωτεύοντα ρόλο σ' ἓνα... (δίστασε γιὰ λίγο) σ' ἓνα νέο ἔργο.

—Ἀλήθεια; Θαναμία τύχη γι' αὐτή, εἶπε ὁ Ἀλλεῖν. Σὲ ποῖο ἔργο;

—Ὀνομάζεται «Οὐράνια Οἰκονομία».

—Πιανού;...

Ὁ Οὐόρεντερ γρύλλισε:

—Ἐχει σημασία αὐτό;

—Δὲν νομίζω, ψιθύρισε ὁ Ἀλλεῖν. Γιὰτί θὰ εἶχε;

Ἡ Ρόζ εἶπε θαρραλέα:

—Δὲν βλέπω γιὰ ποῖο λόγο θὰ εἶχε σημασία. Ὅλοι ἀκούσαμε γι' αὐτὸ τὸ ἔργο...

—Ἀλήθεια; ρώτησε ὁ Ἀλλεῖν. Ποῦ; Στὸ πάρτυ;

Ἡ Ρόζ ἔγινε κατακόκκινη:

—Ναί. Ἀναφέρθηκε ἐκεῖ.

—Στὴν σιέρρα;

Ὁ Μπέρτι εἶπε διαστικὰ:

—Ἀναφέρθηκε. Ἀπλῶς ἀναφέρθηκε.

—Καὶ δὲν ξέραμε τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ἀκόμη, τὸ ξέραμε;

Ἡ Ρόζ εἶπε:

—Εἶναι ἓνα νέο ἔργο τοῦ Ντίκιν Νταίηκερς, δὲν εἶν' ἔτσι, Τίμμυ;

—Ναί, ἀγαπητή μου, συμφώνησε ὁ Γκάντρου, καὶ συγκρατήθηκε μὲ κάποια δυσκολία—σέφτηκε ὁ Ἀλλεῖν—ἀπὸ τὸ νὰ ρίξῃ τὸ βλέμμα του ψηλὰ στὸν οὐρανό. Στὸ χῶλ, εἶπα δυὸ λόγια μαζί της, γιὰ νὰ μοῦ διαβάσῃ τὸ ρόλο της.

—Μήπως αὐτὸ ἐξηγεῖ γιὰτί ὁ Νταίηκερς ἤθελε κ' ἐκεῖνος νὰ πῇ δυὸ λόγια ἀκόμη μὲ τὴν μὲς Λη; ἔξακολουθεῖ ὁ Ἀλλεῖν.

Συμφώνησαν πρόθυμα.

—Παράξενο, ἔξακολούθησε ἐκεῖνος, πὺλ αὐτὴ ἢ ἐξηγήσῃ δὲν πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ κανενός σας!

Ὁ Μπέρτι γέλασε μελωδικά:

—Δὲν εἴμαστε ἀνόητοι; ρώτησε. Φαντάσου!

—ἴσως ὠρμήσατε ὅλοι στὸ χῶλ γιὰ νὰ συγχαρῇτε τὴν μὲς Λη;

—Ἀκριβῶς! φώναξε ὁ Μπέρτι, ἀνοίγοντας διὰ πλατὰ τὰ μάτια του. Αὐτὸ κάναμε! Καὶ πάντως, πρόσθεσε, ἐγὼ ἤθελα νὰ πῶ στὴν τουαλέττα. Αὐτὸς εἶναι ὁ πραγματικὸς λόγος πὺλ βγήκα ἔξω. Ὅλα τὰ ἄλλα ἦταν ἐντελῶς τυχαία καὶ τὰ ξέχασα.

—Λοιπόν, παρατήρησε ὁ Ἀλλεῖν, ἀφοῦ θυμάστε τόσο ἄσχημα ὅλοι τὰ κινήτρά σας, ὑποθέτω ὅτι θὰ ἔκανα καλύτερα νὰ τὰ ἐτοιμάσω ἐγὼ γιὰ σᾶς.

Ἡ Ρόζ Καβέντις ἔκανε μιά γρήγορη χειρονομία διαμαρτυρίας.

—Ναί; Τὴν ρώτησε ὁ Ἀλλεῖν. Τί συμβαίνει;

—Τίποτα. Μόνο... θάθελα νὰ μὴν μᾶς κάνετε νὰ νοιώσουμε μικροπρεπεῖς, εἶπε ἡ Ρόζ.

—Αὐτὸ ἔκανα; Σᾶς ζητῶ συγγνώμη!

—Κοιτάξτε! εἶπε ἡ Ρόζ. Εἴμαστε ὅλοι κλονισμένοι καὶ γεμάτοι φρίκη ἀπ' αὐτὸ πὺλ συνέβη στὴν Μαιρην. Ἦταν φίλη μας — μιά σπουδαία φίλη. Ὁχι, Τίμμυ, ἄφησέ με νὰ μιλήσω. Ἦταν δόλια καὶ δεξιομένη καὶ ἀπατητικὴ, κ' ἔλεγε πράγματα πὺλ εἶναι καλύτερα νὰ τὰ ξεχάσωμε τώρα. Τὸ πὺλ σπουδαῖο πᾶγμα πὺλ πρέπει νὰ θυμώμαστε εἶναι ὅτι, κατὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, ὅλοι μας κάποτε τὴν ἀγαπήσαμε. Δὲν μπορούσες νὰ κάνῃς διαφορετικά, εἶπε ἡ Ρόζ. Ἐγὼ τουλάχιστον δὲν μπορούσα... ἴσως θάπρεπε νὰ μιλῶ γιὰ τὸν ἑαυτό μου μόνο.

Ὁ Ἀλλεῖν ρώτησε εὐγενικά:

—Προσπαθεῖτε νὰ μοῦ πῆτε ὅτι προστατεύετε τὴν μνήμη της;

—Θὰ μπορούσατε νὰ τὸ θέσετε κ' ἔτσι, εἶπε ἡ Ρόζ.

—Ἀνοησίες, ἀγαπητή μου, εἶπε ὁ Γκάντρου ἀνυπόμονα. Δὲν ὑπάρχει τέτοιο ζήτημα.

Ὁ Ἀλλεῖν ἀποφάσισε νὰ προχωρήσῃ λιγάκι περισσότερο.

—Ἀφοῦ τελειώσαν οἱ ἀποχαιρετισμοί, εἶπε, κ' οἱ δυὸ καλεσμένοι ἀναχώρησαν, τί κάνατε ὅλοι σας, μὲς Καβέντις;

—Ὡ, Θεέ μου! Τί ἔκανα; Προσπάθησα νὰ ἀνέβω ἐπάνω, ἀλλὰ οἱ ὀπερατέρ ἦσαν ὅλοι μαζεμένοι στὸ κάτω μέρος τῆς σκάλας καὶ ξαναγύρισα λοιπόν στὸ πάρτυ.

—Ὁ κύριος Σάρασεν;

—Πῆγα στὴν τουαλέττα, εἶπε ὁ Μπέρτι. Κάτω. Τὸ τελευταῖο δωμάτιο δεξιά, ὅπως εἶπατε κ' ἐσεῖς... Ἐπειτα ξαναγύρισα γιὰ ν' ἀκούσω τοὺς λόγους.

—Ἐσεῖς, κύριε Γκάντρου;

—Ξαναγύρισα στὸ σαλόνι, ἀκουσα τοὺς λόγους καὶ βοήθησα τὸν Τέμπλετον νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ ἔδαφος γιὰ... (κόμισε γιὰ ἓνα λεπτό) γι' αὐτὸ πὺλ θὰ ἦταν ἡ τελευταία σκηνή: Τὸ ἀνοιγμα τῶν δώρων.

—Ὁ συνταγματάρχης Οὐόρεντερ;

Ὁ Οὐόρεντερ κοιτοῦσε κάποιο μέρος τοῦ τοίχου πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ Ἀλλεῖν.

—Γύρισα πίσω, εἶπε.

—Ποῦ;

—Στὸν σιέρρα.

—Ὡ! ἔκανε ὁ Μπέρτι.

—Πὺλ εἶπατε, κύριε Σάρασεν;

—Τίποτα, εἶπε ὁ Μπέρτι διαστικὰ. Μὴ δίνετε προσοχή.

Ὁ Ἀλλεῖν τοὺς κοίταξε ὅλους γύρω του:

—Γιὰ πέστε μου, εἶπε, ὁ Ρίτσαρντ Νταίηκερς δὲν ἔγραψε ὡς τώρα τὰ ἔργα του ἀποκλειστικά γιὰ τὴν μὲς Μπέλλαμν; Ἐλαφρῶς κομωδίες; Τὸ «Οὐράνια Οἰκονομία» δὲν μοιάζει τίτλος γιὰ ἐλαφρὰ κομωδία.

Κατάλαβε ἀπὸ τὴν σιωπὴ τους ὅτι εἶχε σκοπεύσει σωστά. Καὶ μόνο τὸ πρόσωπο τῆς Ρόζ ἔλεγε πολλά. Ἦταν πὰ πάρα πολὺ ἀργά, ὅταν ὁ Οὐόρεντερ εἶπε:

—Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ποντάρῃ κανεὶς σ' ἓνα μόνο χαρτί, δὲν εἶν' ἔτσι;

—Ἀκριβῶς, συμφώνησε ὁ Γκάντρου.

—Ἦταν κ' ἡ μὲς Μπέλλαμν αὐτῆς τῆς γνώμης;

—Ἐξακολουθῶ νὰ μὴν καταλαβαίνω..., ἄρχισε νὰ λέῃ ὁ Οὐόρεντερ, ἀλλὰ ὁ Μπέρτι Σάρασεν φώναξε μὲ ἓνα εἶδος θυμοῦ:

—Πραγματικά δὲν καταλαβαίνω! Δὲν καταλαβαίνω γιὰτί πρέπει νὰ χασομερᾶμε καὶ νὰ κάνουμε φασαρία καὶ νὰ ἐπινοοῦμε! Ἀλήθεια, εἶναι πολὺ καλὸ νὰ θέλωμε νὰ σεβαστοῦμε τὴν μνήμη τῆς δύστηνης Μαιρην καὶ τὸ δῆλημα τοῦ Ντίκιν, καὶ ν' ἀγαποῦμε τρελλὰ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ἀλλὰ ἀργά ἢ γρήγορα ὁ κύριος Ἀλλεῖν θὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθεια, καὶ τότε ὅλοι θὰ φαινόμεστε παρηγάρι. Κ' ἐγὼ δὲν θέλω νὰ φανῶ παρήγερος, ῥάξουν. Κ' ἐγὼ δὲν θέλω νὰ φανῶ παρήγερος, καὶ λυποῦμαι πολὺ, Τίμμυ, ἀλλὰ θ' ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ θὰ ἀναγγεῖλω μὲ δυνατὴ φωνὴ ὅτι ἡ Μαιρην νοιζόταν τρομερά, καὶ ὅτι ἔκανε μιά σκηνὴ στὴν σιέρρα, καὶ πρόσβαλε τὴν νέα, καὶ ὁ Ντίκιν ἔφυγε θυμωμένος! Γιὰτί νὰ μὴν τὸ πῶμε; Ἄν κάποιος ἔκανε κάτι φοβερὸ στὴν Μαιρην, αὐτὸς δὲν μπορούσε νὰ ἦταν ὁ Ντίκιν, ἀφοῦ ἔφυγε ἀπ' τὸ σπίτι τὴν ὥρα πὺλ ἦταν ὁ Ντίκιν, ἀφοῦ ἔφυγε νὰ μιλᾷ καὶ νὰ κόβῃ τὴν τούρτα της... Καὶ κάτι ἄλλο: Δὲν ξέρω γιὰτί, ὁ συνταγματάρχης Οὐόρεντερ τὰ εἶπε ὅλα αὐτά, ἀλλὰ δὲν γύρισε κατ' εὐθείαν πίσω στὸ πάρτυ. Βγήκε ἔξω. Ἀπὸ τὴν ἐξώπορτα. Τὸν εἶδα καθὼς γύριζα ἀπὸ τὴν τουαλέττα.

Εἶχε σηκωθῇ ἐπάνω, ἀνοίγοντας τὰ μάτια του, ἀλλὰ μὲ προκλητικὸ ὄφρος.

—Ὡ, καλά! ἔκανε ὁ Γκάντρου καὶ σήκωσε ψηλὰ τὰ χέρια του.

Ἡ Ρόζ εἶπε:

—Εἴμαι μὲ τὸ μέρος τοῦ Μπέρτι!

Ἀλλὰ ὁ Οὐόρεντερ μὲ κατακόκκινον πρόσωπο, προχώρησε ἐναντίον τοῦ Μπέρτι.

—Μὴ μ' ἀγγίσης! φώναξε ὁ Μπέρτι θυμωμένα.

—Παλιπόντικα! εἶπε ὁ Οὐόρεντερ καὶ ἄρπαξε τὸ μπράτσο του.

Ὁ Μπέρτι χασομάζελε ἄθελά του:

—Ἔτσι μὲ φώναζε ἐκεῖνη, εἶπε.

—Βγάλε αὐτὸ τὸ ἀναιδὲς χαμόγελο ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου, ἔξακολούθησε ὁ Οὐόρεντερ ἀνάμεσα στὰ δόντια του, καὶ κράτησε τὴν γλώσσα σου, γιὰτί διαφορετικά θὰ σοῦ δώσω μιά πὺλ θὰ σὲ κάνω...

Ἀρπάξε τὸν Μπέρτι μὲ τὸ ἀριστερό του χέρι. Εἶχε πράγματι τραβήξῃ τὸ δεξί του πρὸς τὰ πίσω καὶ ὁ Ἀλλεῖν ἐτοιμαζόταν νὰ ἐπέμβῃ, ὅταν μιά φωνὴ ἀπὸ τὴν πόρτα εἶπε: «Θὰ ἔχῃ καὶ ποῖος τὴν καλὴν σύνη νὰ μοῦ πῇ τί συμβαίνει μὲ σᾶς» αὐτὸ τὸ σπῆτι;».

Ὁ Οὐόρεντερ χαμήλωσε τὸ χέρι του καὶ ἄφησε τὸν Μπέρτι νὰ φύγῃ, ὁ Γκάντρου βλαστήμησε κ' ἡ Ρόζ ἔβγαλε μιά πνιγμένη κραυγὴ. Ὁ Ἀλλεῖν γύρισε νὰ κοιτάξῃ.

Ἐνας νέος μὲ ἄσπρο πρόσωπο καὶ ταραγμένη ὄψη τὸν κοίταξε ἀπὸ τὴν πόρτα.

—Δόξα τῷ Θεῷ! φώναξε ὁ Μπέρτι. Ὁ Ντίκιν!

Τὸ πὺλ ἀξιοπρόσεχτο πᾶγμα στὸν Ρίτσαρντ Νταίηκερς ἦταν ἡ ταραχὴ του. Ἦταν χλωμός, τὸ πρόσωπό του τραβηγμένο καὶ τὰ χέρια του ἔτρεμαν. Στὸ διάστημα τῆς τέλειαι σιωπῆς πὺλ ἀκολούθησε τὸ ἐπιφώνημα τοῦ Μπέρτι, ὁ Ρίτσαρντ στάθηκε ἐκεῖ πὺλ ἦταν, μὲ τὸ βλέμμα του καρφωμένο πάνω στὸν συνταγματάρχην Οὐόρεντερ. Ὁ Οὐόρεντερ, μὲ τὴν σειρὰ του, τὸν κοίταξε μὲ τὴν ἴδια ξαρνιασμένη προσοχή. Μὲ κάποια παράξενο τρόπο, ὁ ἓνας θὰ μπορούσε νὰ ἦταν ἡ ἀντανάκλασιν τοῦ ἄλλου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

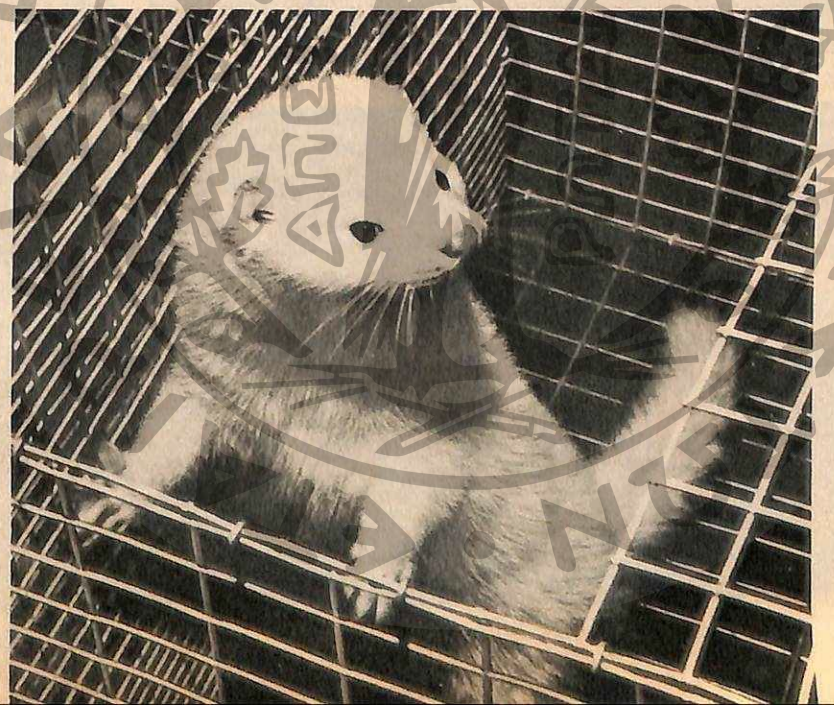
Ἐδῶ καὶ Ἐκεῖ

(Central Press Photo)

Ζωνή...

...κάπως ἡ συνομιλία μεταξὺ τῆς πριγκιπίσσης Μαρίνας καὶ τῆς πριγκιπίσσης Ἀλεξάνδρας τοῦ Κέντ, ἐμπρὸς στὸ αὐτοκίνητό τους, στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Λονδίνου. Ἡ μητέρα τονίζει τὰ λεγόμενά της μὲ τὸ δάκτυλο. Καὶ ἡ κόρη ἀκούει...

Ἡ γούνα του...

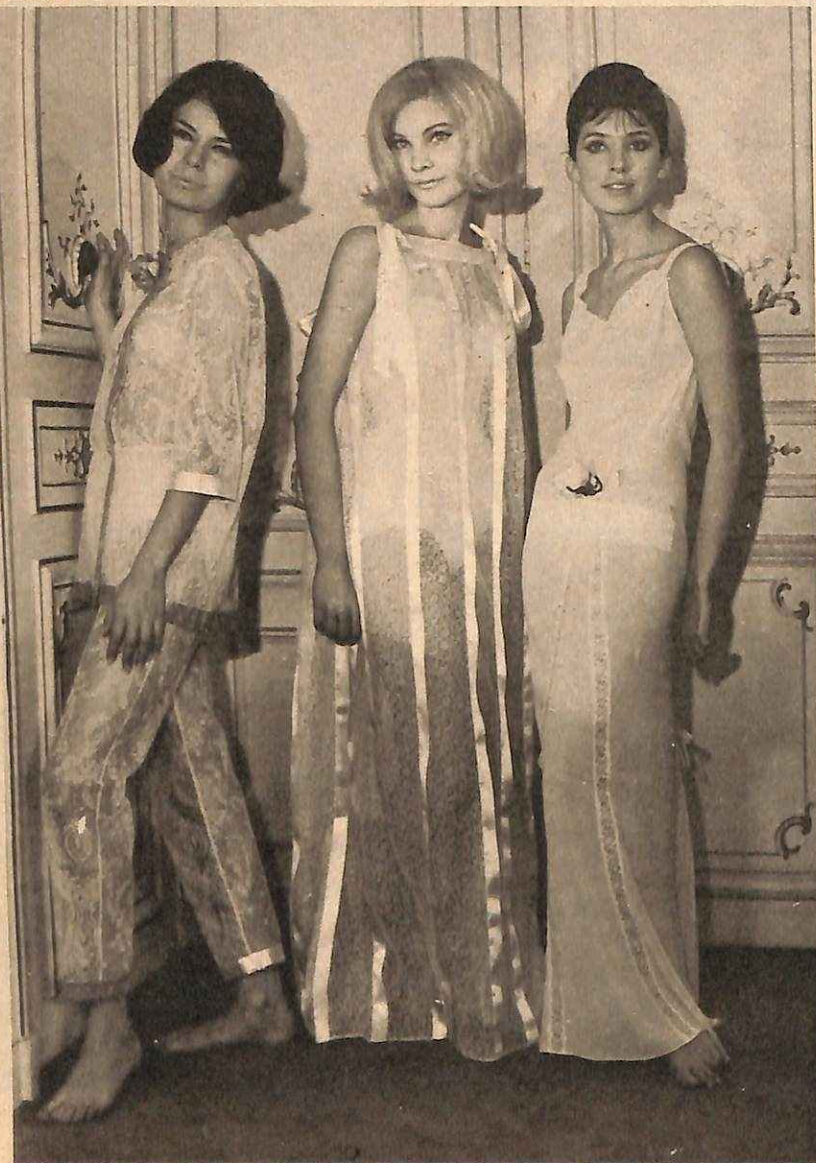
...ἀξίζει 100 δολλάρια. Γι' αὐτὸ μιά ἀμερικανικὴ εταιρία τῆς Σουλβάνια, πὺλ ἐκτρέφει μίνκ, μερίμνησε νὰ τὰ διατηρῇ μέσα σὲ κλουβιά κατασκευασμένα ἀπὸ εἰδικὸ χαλύβδινο σύρμα, πὺλ δὲν θὰ προκαλέσῃ ἀνεπανόρθωτη φθορὰ στὴν πολυτίμη γούνα. Μέσα ἀπὸ τὴ φυλακὴ του, τὸ χαριτωμένο ζῶο κοιτάζει μὲ βλέμμα ὅλο παράπονο.

Έδω ι Έυαι

Για πρώτη...

...φορά στα χρονικά της «ώτ κουτϋρ» ο παρισινός οίκος Πιέρ Καρντέν παρουσίασε μια συλλογή από γυναικεία εσώρουχα. Από τ' αριστερά: Πυζάμα από μπροντερό, νυχτικά από τούλι και χρυσές γιρλάντες και κομπιναιζόν για βραδινές τουαλέτες, καμωμένο από νάυλον σατινέ.

(Mirrorpic)

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

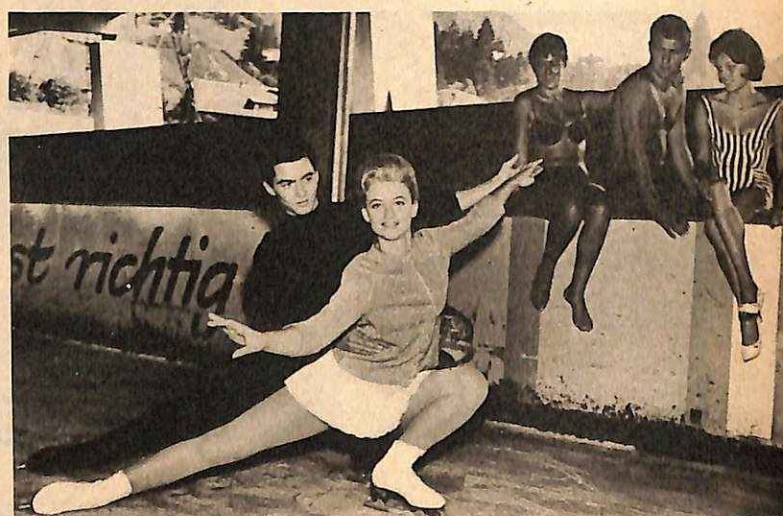

Σ 1962... Ο καινούργιος χρόνος έφθασε και πέρασε φορτωμένος με ευχές, με χρόνια πολλά, δώρα, ξενύχτια, προσκλήσεις, «ρεβεγιόν», χαρτοπαιξία άφθονη και πρωδευμένο σε αστρονομικούς αριθμούς «κούν-κάν»... Η ή χ ω των βασιλικών άρραβώνων έσθησε, αλλά άρχισε ο ψίθυρος γύρω από το μεγάλο κοσμικό γεγονός του γάμου του Δόν Χουάν και της πριγκιπίσσης Σοφίας. Πηγαίνονται από Αθήνας εις Ρώμην ο κ. Μιχαήλ Πεσμαζόγλου, συζητεί ο κόμης της Βαρκελώνης με τους έδω καθολικούς ιερείς, μελετούν και σχολιάζουν οι ειδικοί, και οι μη ειδικοί διερωτώνται «γιατί τόσο μυστήριο;»... Η πριγκίπισσα μας παντρεύεται ένα καθολικό πρίγκιπα και αυτή θα γίνει καθολική και όχι ο πρίγκιψ όρθόδοξος. Το ίδιο δεν συνέβη όταν η ξένη πριγκίπισσα Φρειδερίκη παντρεύτηκε τον δικό μας πρίγκιπα Παύλο; Δεν έγινε, δεν είναι αυτή τη στιγμή όρθόδοξη;

Σ Καί όλες οι ξένες πριγκίπισσες οι καθολικές, ή πριγκίπισσα Φρανσουάζ, που παντρεύτηκε τον πρίγκιπα Χριστόφορο (μητέρα του πρίγκιπος Μιχαήλ), δεν παντρεύτηκε σε όρθόδοξη εκκλησία, όπως επίσης ή καθολική πριγκίπισσα Άννα, σύζυγος του τέως βασιλέως της Ρουμανίας Μιχαήλ; Μόνη δυσκολία παρουσιάζεται πραγματικά αν οι γάμοι γίνουν, όπως λέγεται ότι θα γίνουν, στις Αθήνας. Διότι τότε που θα γίνουν; Σε καθολική εκκλησία; (Και ή πληροφορία ότι θα γίνουν έδω στάς Αθήνας προέρχεται από μια μικρή και άσημαντη είδηση, την οποία έτυχε να ακούσουμε. Το χρυσό, ένα περίφημο βασιλικό άμάξι, που βρισκόταν στο μουσείο, άποκτά σουστες, φόδρες, κρύσταλλα και έτοιμάζεται... Γιατί άλλο, παρά για τον βασιλικό γάμο;)...

Σ Σε άλλους... όρίζοντες οι προοπτικές είναι λιγώτερο ρό-

(Φωτ. Camera Press)

δινες, χαρούμενες και χρυσές. Ο έξω κόσμος παρουσιάζει σωρεία από μικρά πολεμικά γεγονότα, που οι άπαισιόδοχοι βλέπουν σαν ένα είδος «πρόδας τζενεράλε», σαν μια μελλοντική ώλοκληρωμένη επίδειξη... Σε μ ας την πολεμική ατμόσφαιρα θα την μεταφέρουν οι πρλιτικοί μας στην Βουλή, ή όποια μεθαύριο θα στεγάση πάλι ικανοποιημένους και άνικανοποίητους, συμπολιτευομένους και αντιπολιτευομένους και τους ούδετέρους οι όποιοι, αυτή τη στιγμή, όπως και σε όλα τα μέτωπα, είναι ούδετέροι ύπέρ του ενός ή ύπέρ του άλλου...

Σ Καί έπ' εύκαιρία θυμήθηκα έναν όρισμό... «Σύγχρονος ούδετέρα χώρα: Μιά χώρα που συμπαθεί την Ρωσία, αλλά που δέχεται χρηματική βοήθεια από Ρωσία και από Αμερική»...

Σ Άπριστευτο, αλλά άληθινό... Οι έλβετικές έφημερίδες άνήγγειλαν ότι οι γάμοι του τέως βασιλέως της Βουλγαρίας Συμεών με την Ισπανίδα μνηστή του, οι όποιοι έπρόκειτο να γίνουν την 21η Ιανουαρίου, άνεβλήθησαν. Ο λόγος: Η 21η Ιανουαρίου είναι ή ήμερομηνία του θανάτου του Λουδοβίκου Ιδου και θεωρείται ήμερα πένθους από τους άπογόνους του...

Σ Μικρή ιστορία... Ο καθηγητής της παιδαγωγικής φωνάζει το άγοράκι του, 11 χρόνων, και του έξηγει: «Όταν θα έχης διάθεσι να καπνίσης, παιδί μου, να μου το πής και θα σου έξηγήσω έγω τί κακό μπορεί να σου κάμη, ώστε να ξέρης και να πάρης μόνος σου την ευθύνη». «Αδίκως άνησυχείς, πατέρα, άπαντά ο μικρός. Το τσιγάρο το έχω κόψει έδω και έξ μηνες... Καί άλλη: Ένα άγοράκι βλέπει για πρώτη φορά στη ζωή του ένα κοριτσάκι γυμνό και τρέχει στη μαμά του: «Μαμά, την ρωτά, έτσι θα γίνω και έγω όταν μου κόψουν τις άμυδαλές;»...

Πρωταθληταί...

...της Εύρώπης του 1959 και 1960 στο καλλιτεχνικό πατινάξ οι Γερμανοί Μαρίκα Κίλιους και Γιούργκεν Μπώμλερ έξασκούνται τώρα στο Στάδιο του Όμπερσντορφ, της Δυτικής Γερμανίας, για τις προεχείς έμφανίσεις, με τις όποιες θα διεκδικήσουν πάλι τον τίτλο τους.

Φλόγες...

...πρόσθεσαν στη ράβδο, κάτω από την όποια πρόκειται να περάσουν, χορεύοντας «Λίμπο» (τον περίφημο χορό των Δυτικών Ινδιών), ή Πάουλα Κούκ και ή Ζανέτ Ράμσεϋ. Οι νεαρές -23 και 19 έτών- χορεύτριες έμφανίζονται τώρα στο Μόντε Κάρλο

(Keystone)

Ευτυχισμένη...

...χαμογελαει με τη νέα δουλειά της ή Ζαν Μπρούκς. Καί όμως θα είχε λόγους να θλίβεται. Η νεαρή Άγγλιδα ήθοποιός άρχισε τη σταδιοδρομία της παίζοντας βασικό ρόλο στο πλευρό του Έρρολ Φλύν. Κ' εκεί σταμάτησε. Σήμερα εργάζεται ως σερβιτόρος σε παρισινό νυκτερινό κέντρο

Στην όδον Ιπποκράτους -μεταξύ Ακαδημίας και Πανεπιστημίου-, δηλαδή στην καρδιά της Αθήνας, ίδου μια έπιγραφη, άπειθυνόμνη στους ξένους τουρίστες, ικανή να προκαλέση μόνον ένα χαμόγελο οίκτου. Εύγε!

Έστάλη υπό Θ. Δ.κ.

Υποχρεωτικός ο εισπράκτορας βοηθάει τη μητέρα ν' ανεβάση στο τρόλλεϋ το καροτσάκι με το μωρό της. Μιά χειρονομία που φανερώνει πολιτισμό. Δυστυχώς, όμως, γίνεται στην... Ζυρίχη.

Έστάλη υπό Π. Πολυχρονόπουλου

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΤΟ ΑΦΘΑΣΤΟ

IDEAL

μέ ειδικό φίλτρο
Απολαμβάνετε και προστατεύετε
την υγεία σας.

Μ' ΕΝΑ ΥΠΕΡΟΧΟ διζόν και με την τελευταία παρισινή κόμμωσή της, έφθασε η Σοφία Λώρεν στα στούντιο του Σαιν Μωρίς, για την «Τρίτη Διάσταση» - την νέα ταινία της, παραγωγής Λίτβακ, όπου συμπρωταγωνιστεί ο "Αντονι Πέρκινς.

ΡΩΜΗ, Ίανουάριος

Το πιο ακριβό σήμερα ζευγάρι του διεθνούς κινηματογράφου βρίσκεται στο Παρίσι για το μυστικό γύρισμα της νέας ταινίας του Άνατολ Λίτβακ «Η τρίτη διάσταση». Το ζευγάρι αυτό, που θα ήθελαν να το εξασφαλίσουν πολλοί παραγωγοί και σκηνοθέτες, αποτελείται από την Σοφία Λώρεν και τον Άντονι Πέρκινς. Η υπόθεση του νέου φιλμ είναι η ιστορία δυο νέων που αγαπιούνται δυνατά, αλλά τρέχουν προς την καταστροφή.

Ο ΚΑΡΛΟ ΠΟΝΤΙ την συνόδευε (κάτω) κατά την έναρξη του γυρίσματος. Σε μία από τις σκηνές (δεξιά), μια κομψή εμφάνισή της σε αεροδρόμιο, το οποίο διακρίνεται...ζωγραφισμένο στον τοίχο.

ΣΤΗΝ «ΤΡΙΤΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ» ΠΡΩΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ: Η ΣΟΦΙΑ ΛΩΡΕΝ

ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΑΙ Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛ ΛΙΤΒΑΚ ΔΕΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ «ΤΕΛΟΣ» ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΙΟ ΣΤΕΝΟΥΣ ΑΚΟΜΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ

Εκείνος, ο Ρόμπερτ Μάκλιν ("Αντονι Πέρκινς", είναι πρώην πιλότος της αμερικανικής αεροπορίας. Μετά τον πόλεμο εργάζεται στο Παρίσι σε μια μεγάλη αμερικανική εταιρία. Τί κάνει, πώς σκέπτεται, πώς αντιδρά ο άνδρας αυτός; Εκεί ακριβώς βρίσκεται το μεγάλο μυστικό, που το φυλάει ζηλότυπα ο Άνατολ Λίτβακ και ο σεναριογράφος. Στηρίζονται κυρίως στον ψυχολογικό χαρακτήρα του φιλμ και, επειδή θέλουν οπωσδήποτε να κρατήσουν μυστικό τον επίλογο, δεν τον έχουν αποκαλύψει ούτε στους συνεργάτες τους. Εκείνη, η Λίζα Μάκλιν, η γυναίκα του (Σοφία Λώρεν), είναι Ναπολιτάνα. Στο Παρίσι εργάζεται σαν πωλήτρια σε έναν μεγάλο όικο μόδας. Κινείται με άπειρη διακριτικότητα, απεριόριστη κομψότητα και σύγχρονα με κάποια ωχρή αφέλεια, μέσα σε χώρους τόσο πολύ διαφορετικούς, όπως το αεροδρόμιο του Μπουρζέ, τα σαλόνια του μεγάλου όικου μόδας και ενός καμπαρέ της άριστης όχθης.

Παίει στον "Αντονι Πέρκινς και στη Σοφία Λώρεν παίζουν οι Τσίγκ-Γιάγκ, Μάθιλ Καζαντεσσούς, Ζάκ Μαρέν και Μάρκ Νταϊλνιτζ.

Η είσοδος στο στούντιο, όπου γυρίζεται τώρα το εξαιρετικό αυτό φιλμ, απαγορεύεται αυστηρώς και η συνηθισμένη φρουρά του ένισχύθηκε και από άλλους φρουρούς, που έχουν προσληφθή από ένα είδικό γραφείο.

Τους διαλόγους του έργου αυτού, που είναι γαλλικό (επειδή γυρίζεται στο Παρίσι), αλλά σύγχρονα και διεθνές (λόγω των ήθοποιών που έχουν αναλάβει τους διάφορους ρόλους) και ρωσο-αμερικανικό (λόγω της προσωπικότητας του σκηνοθέτου του), τους έχει γράψει ο Μωρίς Ντρυόν (της Ακαδημίας Γκονκούρ και άνιψιός του Ζοζέφ Κέσσελ). Ο σκηνοθέτης Άνατολ Λίτβακ έχει γυρίσει με την "Ινγκριντ Μπέργκμαν, τον "Υ6 Μουντάν και τον "Αντονι Πέρκινς το φιλμ «Αγαπάτε τον Μπράμς», από το όμώνυμο διόλίο της Φρανσουάζ Σαγκάν.

«Η κυρία δεν με μέλλει»

Στο μεταξύ, στις 23 Δεκεμβρίου, δόθηκε στην Πίζα η επίσημη πρεμιέρα της ταινίας της Σοφίας Λώρεν «Η Κυρία δεν με μέλλει».

Ο παραγωγός της ταινίας Μαλένο Μαλενότι έκανε μεγάλο θόρυβο γύρω από την διεθνή αυτή πρεμιέρα. Οι εισπράξεις της πρώτης δραδύας διετέθησαν στον "Ιταλικό Έρυθρό Σανυρό. Η Σοφία Λώρεν πήρε είδική άδεια από τον Λίτβακ για να πάη στις 23 Δεκεμβρίου από το Παρίσι στην Πίζα, με είδικα ναυλωμένο αεροπλάνο, και να παραστή στην όορτή αυτή μαζί με τον Κάρλο Πόντι και το ζεύγος Μαλενότι. (Η Κα Μαλενότι άσχολείται με τις πωλήσεις των ταινιών της επιχείρησεως του συζύγου της στο εξωτερικό, και έκανε καλή δουλειά πουλώντας για διεθνή έκμετάλλευση το φιλμ στην «Μέτρο Γκόλντουίν»). Μαζί μ' αυτούς, στην πρεμιέρα παρέστησαν και ο σκηνοθέτης της «Κυρίας δεν με μέλλει», Κρίστιαν Ζάκ, οι ήθοποιοί Ρομπερτ Χεσσέν, Ζυλιέν Μερτώ και πολλοί Ιταλοί παραγωγοί, που είχαν προσκληθή μαζί με δημοσιογράφους και προσωπικότητες της διομηχανίας του κινηματογράφου.

Ο λόγος για τον όποιο η πρεμιέρα της «Κυρίας δεν με μέλλει» όρίσθηκε να γίνη στην Πίζα είναι ότι η ταινία είναι η πρώτη που γυρίσθηκε στα τεράστια στούντιο της τοςκανικής αυτής πόλεως, που είναι γνωστά σαν «κοσμοπολιτικά στούντιο». Στην Ελλάδα η «Κυρία δεν με μέλλει» όγοράσθηκε από τον όργανισμό «Σάββας Φίλμς», που αντιπροσωπεύει τους «Γιονούτεντ Άρτιστς».

ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΑ ΣΚΕΠΤΙΚΗ Η «ΚΥΡΙΑ ΔΕΝ ΜΕ ΜΕΛΛΕΙ». Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΡΕΜΙΕΡΑ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΔΟΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΠΙΖΑ, ΣΤΙΣ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΤΗΝ «ΤΡΙΤΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ» ΠΡΩΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ: Η ΣΟΦΙΑ ΛΩΡΕΝ

«Η μοναχή από την Μόνζα»

Δέν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που το μεγάλης κυκλοφορίας βιβλίο του Μάζιο Μαζούτσι «Η μοναχή από την Μόνζα» έκανε την εμφάνισή του στα Ιταλικά βιβλιοπωλεία και ήδη επέτυχε μοναδικό ρεκόρ με την πώληση 100.000 αντίτυπων. Μιά καινούργια έκδοση είναι έτοιμη για έκτύπωση.

Η ιστορία της «Μοναχής από τη Μόνζα» δεν είναι καινούργια. Πριν από χρόνια κυρίστηκε στην Ιταλία ένα άσημαντο φιλμ, που είχε σαν θέμα του την έντονη ζωή της μοναχής αυτής. Αργότερα, κάποιος συγγραφέας, ο Τούλλιο Ντάντολο, ασχολήθηκε με το ίδιο θέμα, βασίζοντας την αφήγησή του σε άγνωστα στοιχεία, που πήρε από την αρχιεπισκοπή του Μιλάνου. Το βιβλίο του είχε έγκοιθη ακόμη και από τον ίδιο τον καρδινάλιο Μοντίνι, αρχιεπίσκοπο του Μιλάνου και πρώην υφυπουργό των Εξωτερικών του Βατικανού, υπό τον καρδινάλιο Ταρτίνι.

Αλλά, όταν ο Μάζιο Μαζούτσι παρνευδία με τη δική του έκδοσή της «Μοναχής από την Μόνζα», περιγράφοντας λεπτομερώς τους έραστές της, την έρωτική ζωή της και τον σαδισμό της, το Βατικανό εξεργάγη και η ιστορία της κακόφημης μοναχής έγινε ένα από τα μεγαλύτερα θέματα πολεμικής, που περιέλαβε όχι μόνο τα άδύτα της Έκκλησίας, αλλά ακόμη και την ιδιωτική ζωή της... Σοφίας Λώρεν.

Επί μήνες η Λώρεν περιέφερε εδώ κ' εκεί το βιβλίο «Η μοναχή από την Μόνζα». Έξωμολογήθηκε στους φίλους της ότι ο ρόλος της «Μοναχής από την Μόνζα» ήταν ο πιο γοητευτικός γι' αυτήν, πολύ περισσότερο από τον περίφημο ρόλο της στην «Τσιτσιτάρα». Λέγεται ότι έπιασε τόσο πολύ τον Κάρολο Πόντι για να γυρίσει το φιλμ αυτό, ώστε ο Πόντι υπεχώρησε. Μεγάλες διαφημί-

σεις, που ανήγγελλαν την προσεχή έναρξη του γυρίσματος της «Μοναχής από την Μόνζα», με πρωταγωνίστρια την Σοφία Λώρεν, δημοσιεύθηκαν στα τοπικά περιοδικά και, όπως λέγεται, η Λώρεν είχε φορτωθεί το συντηρητικό δόρος του μεγαλύτερου ρόλου της. Τα πάντα δοκιμαστικά γυρίσματα είχαν ήδη γίνει, όταν η Σοφία Λώρεν έφυγε για το Παρίσι, για τα τελευταία γυρίσματα της «Κυρίας δεν με μέλλει». Βρισκόταν στο Παρίσι όταν έφθασαν ως αυτήν ανησυχητικές πληροφορίες, πολύ τραγικότερες από την κλοπή των κοσμημάτων της στο Λονδίνο.

Η Σοφία Λώρεν έμαθε ότι κάποιος παραγωγός στην Ιταλία είχε ήδη αρχίσει να γυρίζει με απόλυτη μυστικότητα την «Μοναχή από την Μόνζα». Η πληροφορία ήταν αληθινή.

Ανήκει στον Γκαλλόνε

Ο περίφημος Ιταλός σκηνοθέτης και παραγωγός Καρμίνε Γκαλλόνε είχε ήδη προχωρήσει στο μυστικό γύρισμα του φιλμ και όσο γρήγορα κι αν έκανε ο Πόντι, δεν θα μπορούσε πια να προφθάσει το γύρισμα του Γκαλλόνε. «Η μοναχή από την Μόνζα» ανήκει στον Γκαλλόνε. Για να παρηγορηθεί η Λώρεν από την απροσδόκητη αυτή ατυχία της καριέρας της, αγόραζε συνεχώς μοντέλα, περνώντας ολόκληρες μέρες στο εργαστήριο του περίφημου σχεδιαστή φορεμάτων Γκυ Λαρός. Οι κακές γλώσσες λένε ότι η Λώρεν ξώδεσε τότε στο Λαρός διπλάσια χρήματα από το προβλεφθέν κόστος της «Μοναχής από την Μόνζα».

Το πάθημα του Λέβιν

Η αναποδιά αυτή θυμίζει ένα παρόμοιο περιστατικό εις βάρος του Τζέο Λέβιν, του περιφημότερου από τους Αμερικανούς κινηματογραφικούς παράγοντες. Επί χρόνια ο Τζέο Λέβιν αγόραζε

τα περισσότερα θεαματικά φιλμ, όπως τον «Η-ρακλή», τον «Κλέφτη της Βαγδάτης», τον «Κωνσταντίνο τον Μέγα» κλπ.

Ο Τζέο Λέβιν, άλλοτε ιδιοκτήτης μπάρ στο Μπόστον, έφθασε, όπως συνήθως, αεροπορικώς μία μέρα στη Ρώμη. Ψάχνοντας για ένα «πικάντικο» φιλμ, είδε την «Ντόλτσε βίτα». Ο Ζόζεφ Φράντν, μεγάλος πωλητής κινηματογραφικών ταινιών στο εξωτερικό, συνέστησε στον Λέβιν να πάρει την «Ντόλτσε βίτα», αλλά ο Λέβιν δεν μελέτησε αμέσως την προσφορά. Αρχικά του ζήτησα 350.000 δολάρια για τα δικαιώματα προβολής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο Λέβιν επέστρεψε στη βάση του. Συζήτησε την προσφορά με τους συμβούλους του και απέφασε να αγοράσει το φιλμ. Δημοσίευσε αμέσως ολόσέλιδες διαφημίσεις στις εφημερίδες και στο μεγαλύτερο εμπορικό περιοδικό «Βαρνίτε», με τις οποίες ανήγγελλε την αγορά της «Ντόλτσε βίτα». Μακριά άρθρα περιέγραφαν το φιλμ αυτό του Φελλινι, λέγοντας: «Ο Τζέο Λέβιν παρουσιάζει με υπερηφάνεια την “Ντόλτσε βίτα”...».

600.000 δολάρια

Ο Λέβιν ήταν πολύ σίγουρος για τον έαυτό του, αντί να σκεφθεί δυο φορές πριν αναγγείλει το φιλμ για το οποίο δεν είχε συμβόλαιο. Η αμερικανική εταιρία «Άστρο Πίκτσερς» έμαθε εγκαίρως ότι ο Λέβιν δεν είχε συμβόλαιο και αγόρασε το δικαίωμα προβολής του φιλμ, κάτω από τη μύτη του, πληρώνοντας το ανήκουστο ποσόν των 600.000 δολλαρίων — γιατί αυτή την τιμή του ζήτησαν ύστερα από την «δωρεάν ρεκλάμα» που έκανε ο Λέβιν στο φιλμ πριν αγοράσθαι. Σήμερα, η ταινία αυτή έχει πραγματοποιήσει εισπράξεις εκατομμυρίων και λέγεται ότι, μετά το «Όσα παίρνει ο άνεμος», η «Ντόλτσε βίτα» ήταν η μεγαλύτερη κινηματογραφική επιτυχία.

Η «Κλεοπάτρα» δά συμφιλιώσει την «Μέτρο» με την «Φόξ»

ΡΩΜΗ, Ιανουάριος

Οι περισσότεροι τουρίστες που έρχονται τελευταία στη Ρώμη, περισσότεροι ακόμη κι από όσους επισκέπτονται το Κολοσσαίο ή το Βατικανό, επισκέπτονται τώρα το τεράστιο συγκρότημα του «Φόρουμ Ρομάνουμ», όπου γυρίζεται η «Κλεοπάτρα». Τα κτίρια που έχουν κτισθεί εκεί, για το γύρισμα της μεγάλης αυτής ταινίας, μαζί με ένα τμήμα της αρχαίας Αλεξανδρείας, που κτίσθηκε με εξαιρετική ακρίβεια, έχουν γίνει η Μέκκα των πιο διασημών τουριστών που επισκέπτονται τη Ρώμη. Τα έχουν επισκεφθεί μέλη του αμερικανικού Κογκρέσσου, ένας Ισπανός γεωρυσιαστής, ο Ινδονήσιος πρόεδρος Σοεκάρνο με την κόρη του και οι πρεσβευτές Ελλάδας και Ήν. Πολιτειών.

Όλη η Ρώμη μιλεί για το γύρισμα της «Κλεοπάτρας». Τα τοπικά περιοδικά περιγράφουν τις λεπτομέρειες της καθημερινής δουλειάς που γίνεται για το γύρισμα της ταινίας αυτής, που θα στοιχίσει 25.000.000 δολάρια, και Αμερικανοί, Ιταλοί, καθώς και άλλοι ηθοποιοί, που έχουν ξεχασθεί από καιρό, υπογράφουν συμβόλαια για σύντομες εμφανίσεις τους στο φιλμ αυτό. Ός τώρα έχουν δουλέψει συνολικά 6.000 άνθρωποι.

ΩΡΑΙΑ όσο ποτέ, η Ελίζαμπεθ Ταϊλντορ ως Κλεοπάτρα. Αλλά, όσο δεν τελειώνει το γύρισμα, που θα στοιχίσει συνολικά 25 εκατ. δολάρια, οι παραγωγοί τρέμουν για την υγεία της.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Όστόσο, ακόμη και στο ρόλο της δαιμονικής εκείνης γυναίκας, που σαγήνεψε και κατέστρεψε συγχρόνως έναν κοσμοκράτορα, η Λιζ παραμένει πάντοτε η άναλλοιώτη Λιζ.

Το κέντρο έλξης είναι η Ελίζαμπεθ Ταϊλντορ, που έχει προκαλέσει ήδη μεγάλα δάσανα στην «Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ», με την αρωσμία της στο Λονδίνο κατά τον περασμένο χρόνο και όταν χάθηκαν 5.000.000 δολάρια, που είχαν ξοδευθεί αρχικά για το γύρισμα της «Κλεοπάτρας». Επειδή ο κ. Σπύρος Σκούρας έχει τη γνώμη ότι καμιά άλλη ηθοποιός δεν είναι καταλληλότερη για το ρόλο της πρωταγωνίστριας, το συμβόλαιο της Ταϊλντορ ανανεώθηκε και συνοδεύεται από δαρείς όρους εξασφαλίσεως.

Η ημέρα της Λιζ

Η Ελίζαμπεθ Ταϊλντορ μένει σε μία πολυτελή βίλλα, που κατεσκευάσθη ειδικά γι' αυτήν, στην Άππια οδό. Όταν δεν εργάζεται για το φιλμ, περνά τον καιρό της με το σύζυγό της, τον Έντυ Φίσερ, και τα τρία παιδιά της, και μέχρι πρό όλιγου καιρού έπαιρνε το μπάνιο της σε μία καινούργια κούβητα, που περιέχει μεταλλικό νερό. (Το νερό αυτό είναι γνωστό εδώ με το όνομα «Άππια» και πουλιέται σε μπουκάλια προς 100 λιρέττες το ένα).

Η ημέρα της Λιζ Ταϊλντορ αρχίζει στις 7, όταν μία «Ρόλλς Ρόυς» σταματά μπροστά στην πόρτα της. Η Ταϊλντορ πηγαίνει στην «Ταινιοστία» μαζί με τον άνδρα της, τον γραμματέα της και τον ιδιαίτερο γιατρό της δρ. Σάμουελ Ρέξ Κένναμερ, που εγκατέλειψε την πελατεία του του Χόλλυγουντ, για να μείνει μαζί με την Λιζ καθ' όλη τη διάρκεια που θα γυρίζεται η «Κλεοπάτρα».

Όταν η Ταϊλντορ αρρώστησε από διπλή πνευμονία και άναμία, οι γιατροί την συμβούλεψαν αρχικά να διακοπή την εργασία της. Αλλά ύστερα άλλαξαν γνώμη, υπό τον όρο ότι θα είχε πλάι της πάντα ένα γιατρό και ότι δεν θα κουράζονταν. Δεν της επιτρέπουν να περπατά περισσότερο από 200 μέτρα την ημέρα και έτσι το αυτοκίνητό της

την μεταφέρει από το καμαρίνι της στο κτιριακό συγκρότημα όπου γυρίζεται το φιλμ, πράγμα που δεν έχει ξαναγίνει στην «Ταινιοστία». Ο σκηνοθέτης της Μανκιέβιτς έχει δώσει ειδικές οδηγίες για να μη την κουράζουν κατά την εργασία της, αν και παίζει σε όλες σχεδόν τις μεγάλες σκηνές του φιλμ.

Η άφιξη εδώ του Ζόζεφ Βόγκελ, προέδρου της «Μέτρο Γκόλντγουιν Μάγερ», μαζί με τον διευθυντή της για την Ευρώπη κ. Νταϊντ Λιούις συζητήθηκε από πολλές πλευρές. Μερικοί νομίζουν ότι ετοιμάζεται κάποιο καινούργιο ιταλοαμερικανικό φιλμ. Αλλά ο «θαυματοποιός» της «Μέτρο Γκόλντγουιν Μάγερ» έφθασε για να δει τι γινόταν γύρω από την «Κλεοπάτρα» και λέγεται ότι προσέφερε 14.000.000 δολάρια στην «Τουέντιθ Σέντσουρι», για να μετασχη κατά 50% στην εκμετάλλευση του δατανηρού αυτού φιλμ.

Συνεργασία «Φόξ» - «Μέτρο»:

Είδηκοι στα θέματα των παλιών κινηματογραφικών ταινιών λένε ότι η «Κλεοπάτρα», που θα στοιχίσει συνολικά 28.000.000 δολάρια, θα εισπράξει κατ' ελάχιστο όριο 40.000.000 δολάρια, αφήνοντας στην εταιρία ένα κέρδος 10.000.000 δολλαρίων. Εν τούτοις, ο υπολογισμός αυτός θεωρείται πολύ συντηρητικός γιατί, σύμφωνα με όλες τις προβλέψεις, οι εισπράξεις από την «Κλεοπάτρα» πρέπει να ξεπεράσουν κατά πολύ τα 50.000.000 δολάρια. Έτσι, αν οι διαπραγματεύσεις του κ. Βόγκελ επιτύχουν, η «Κλεοπάτρα» μπορεί να παραχθεί και από τις δυο αντίπαλες εταιρίες, την «Μέτρο Γκόλντγουιν Μάγερ» και την «Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ», και ίσως να γίνει το πρώτο θήμα προς την απροσδόκητη συγχώνευση των δυο γιγάντων της κινηματογραφίας.

Henry Landowski

ΕΙΝΑΙ ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΚΑΘΕ
ΕΠΙΒΛΑΒΗ ΟΥΣΙΑ (Αναλ. Γεν. Χημ.
ΚΡΑΤΟΥΣ 40826)3955)1960)
ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΔΕΡΜΑΤΙΤΙΔΕΣ
ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ
ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΑΛΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΟΝ ΤΥΠΟΝ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

NELO

TERYLÈNE

Το ανώτερο Έλβετικό Βουαλάζ

- ★ Εύκολο στο πλύσιμο
- ★ Στεγνώνει άμέσως
- ★ Μένει αμετάβλητο
- ★ Δεν τσαλακώνει
- ★ ΔΕΝ ΣΙΔΕΡΩΝΕΤΑΙ!!!

ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ

Ζητήσατε Βουάλ TERYLÈNE - NELO

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΕΛΛΑΔΟΣ - ΕΡΜΟΥ 70 - ΑΘΗΝΑΙ
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΥΟ ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΤΕΡΖΑΚΗ

ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Οι Έλληνες συγγραφείς ποιότητος δεν παύουν να αυξάνονται. Οι βίαιες, από επαγγελματική ανάγκη προσφεύγουν περισσότερο — αν όχι κατά κανόνα — προς τους πνευματικούς παραγωγούς της σκηνής που υπηρετούν — από ανάγκη κι αυτοί — το εμπειρικό ρεπετόριο. Έτσι αποτελεί αληθινή και μεγάλη έκπληξη το πώς ένας θεατρικός συγγραφέας ποιότητας, ο Άγγελος Τερζάκης, θα ίδι αυτές τις μέρες να ζωντανεύουν δυο συγχρόνως άπαικτα έργα του. Το ένα από αυτά το ανέβάζει το «Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος», που ο γενικός διευθυντής του, ο Σωκράτης Καραντινός, δείχνει ζωηρό ενδιαφέρον για την εγχώρια συγγραφική παραγωγή. Και το άλλο θα το ανέβασε ο Δημήτρης Χόρν στο «Κεντρικό». Πριν βάζω το λόγο στον διαλεκτικό πεζογράφο και εξ ίσου εκλεκτό θεατρικό συγγραφέα, θα ήθελα να θυμίσω ότι ο Άγγελος Τερζάκης έδωσε το πρώτο του θεατρικό «παράδεισο» στα 1936. Τότε, πριν δηλαδή από 25 χρόνια, παρουσίασε από την σκηνή του «Εθνικού Θεάτρου» την «Αυτοκράτορα Μιχαήλ», που έπιστοποίησε άμεσα ότι ο εξαίρετος πεζογράφος ήταν προικισμένος και με όλα τα προσόντα του πνευματικού δημιουργού της σκηνής. Από τότε ακολούθησαν άλλα έννα θεατρικά έργα του. Συγκεκριμένα: Το «Αμφίλοχό εμβάτηριον», που ανέβασε η Μαρίκα Κοτοπούλη, «Ο σταυρός και το σπαθί», που παίχθηκε από το «Εθνικό Θέατρο». Η κρατική σκηνή ανέβασε επίσης την «Θεοφανώ» του, με την Έλσα Βεργή, τον Κωστόπουλο και τον Διαμαντόπουλο. Επίσης την «Νύχτα στην Μεσόγειο», με την Καρέζη και τον Αλεξανδράκη. Ο Εύθυμιος, ο Λεπινιώτης, ο Τζόγιας, η Μουστάκα και η Παίτη, έπαιξαν το «Μεγάλο παιχνίδι» του, ενώ οι «Είλωτες» του παρουσιάστηκαν από το «Άρμα Θεσπιδος». Η «Αγνή», ένα άλλο του θεατρικό έργο, παίχθηκε στα 1946 από τον Γιώργο Γληνό, την Άλκα Κατσέλη και τον άειμνηστο Νίκο Παρασκευά. Ο Βεάκης ζωντανέψε τον «Εξουσιαστή» του, και η Κατερίνα έπαιξε το μονόπρακτο «Λύτρα ευτυχίας». Τέλος ο Τερζάκης έγραψε τον «Υιόν της απωλείας» που, αν δεν κάνω λάθος, έχει παίξει εκτός Αθηνών.

Η κυρία με τ' άσπρα γάντια

Και φθάσαμε στα δυο άπαικτα έργα του, που ανέβαινουν τώρα. Έκείνο που θα παρουσιάσει το «Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος», με σκηνοθεσία Σωκράτη Καραντινού και σκηνικά του γνωστού ζωγράφου Ρέγκου είναι... «Αλλά ως μας τὰ πη καλύτερα ο ίδιος ο δημιουργός του. Ο Άγγελος Τερζάκης σε σχετική ερώτηση προσδιόρισε:

«Η κυρία με τ' άσπρα γάντια» είναι η κρυστάλλωση ενός θέματος που με απασχολεί από χρόνια: Μια γυναίκα έχει φθάσει στα σαράντα της, χωρίς να υποπτευθεί την ζωή. Είναι παντρεμένη, είναι μητέρα δυο παιδιών — το αγόρι της σπουδάζει

στο εξωτερικό, το κορίτσι της τελειώνει το σχολείο — κι όμως αυτή έμεινε ξένη προς την σύγχρονη πραγματικότητα. Μια κυρία ενός άλλου κόσμου, με άσπια άσπρα γάντια... Το ζήτημα θα της έρθει απότομο και συγκλονιστικό. Θα είναι όταν αποκαλύψει τον τρόπο με τον οποίο η κόρη της — καλλιτέχισσα δεκαεφτά χρονών, ώστόσο — αντιμετωπίζει τον κόσμο. Μια άλλη γενιά ανθρώπων έχει έρθει στο μεταξύ στη ζωή, χωρίς να το καλοκαταλάβει η μητέρα, μια γενιά που βλέπει την πραγματικότητα κατάματα, με μια ψυχραιμία που μοιάζει με κυνισμό.

—Και τί γίνεται τότε; —Η ηρωίδα μου δεν έχει μόνο το αίσθημα της «αμαρτίας». Πιστεύει και στην ανάγκη να θεωρηθεί το παραστράτημα αμαρτία. Μια δίψα έξ' άλλου την βασανίζει: Να θυσιάσει πάντα για τους άλλους, ν' αφοσιωθείται...

—Όποτε το δράμα της... —Το δράμα της είναι πώς την προσφορά της αυτή μοιάζει να μη την χρειάζεται πια κανείς. Τὰ παιδιά της έχουν χειραφετηθεί. Τὰ χειραφέτησε η εποχή τους, ο άνδρας της έχει το νου του στις δουλειές του. Κι αυτή άπομένει έτσι, έστω, ερημική, με το αίσθημα πώς η έρμη της καρδιάς της σπαταλήθηκε άδικα και πώς η επίγνωση της ένοχής που την παιδεύει είναι μια άναρχοριστική, λιγυρά γελοία, ευσέσησία. Γιατί θα παραστράτησε η ηρωίδα μου, ανύποπτη και ρομαντική καθώς είναι, δά παρασυρθεί από την γενναϊσδωρία ακριβώς της καρδιάς της...

Οι έρμηνευτές

Και συνέχισε ο Άγγελος Τερζάκης:

—Σπάνια έχω δουλέψει έργο με τη χαρά που δοκίμασα όταν καθόμουν στο τραπέζι για να γράψω την «Κυρία με τ' άσπρα γάντια». Δεν έχω άκόμα ξεδιανύει μέσα μου το γιατί. Ίσως γιατί είχα συλλάβει με πολλή ένταση τὰ πρόσποια του έργου και τὰ παρακολουθούσα σαν υπνωτισμένος. Έκείνα τραβούσαν έμπρός κ' εγώ τὰ ακολουθούσα. Η δουλειά, μέσα σε τέτοιες συνθήκες, γίνεται κάτι σαν όνειρο, που το ζεις μόνος...

Αυτά είπε ο δημιουργός του έργου που θ' ανέβει στο «Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος» και στο οποίο τον ρόλο της μητέρας θα έρμηνεύσει η Θάλεια Καλλιγιά. Από ανδρικής πλευράς θα παίξει ο Ηλίας Σταματινός και πολλά άλλα στελέχη του συγκροτήματος. Ένα ενδιαφέροντα ρόλο θα υποδυθεί και ο Ιορδάνης Μαρίνος.

«Θωμάς ο δίψυχος»

Λίγο αργότερα —έντός του Φεβρουαρίου— ο Άγγελος Τερζάκης θα δώσει το δεύτερο καινούργιο πνευματικό του «πορών» με το έργο «Θωμάς ο δίψυχος». Αυτό, καθώς έχουμε ξαναπεί, θα το ανέβασε ο Χόρν. Στην

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ φωτογραφούμενος την ημέρα που έγινε η άναγνωση του έργου «Θωμάς ο δίψυχος» στον βίαιο του Δημήτρη Χόρν. Μαζί με τον Τερζάκη, ο δημοφιλής πρωταγωνιστής και θιασάρχης, ο Βέρα Ζαβιτσιάνου και ο Δημήτρης Μυράτ. Ός γνωστόν, ο Μυράτ θα είναι ο σκηνοθέτης του νέου αυτού ελληνικού έργου που θ' ανέβει στο «Κεντρικόν».

παραστάση του θα συμμετάσχει και η Βέρα Ζαβιτσιάνου και σκηνοθέτης της παραστάσεως θα είναι ο Δημήτρης Μυράτ. Ο Μυράτ που, ειδικά έπειδή πρόκειται για μια σκηνική δημιουργία αξιόλογη, έδεχθη να είναι ο σκηνοθέτης της παραστάσεως του...άντιπαλου θέατρου. Φυσικά, ρώτησα στην σχετική συνέντευξη μας τον Τερζάκη και γι' αυτό το έργο του. Κ' εκείνος έδωσε τὰ εξής στοιχεία:

—Ο θεατής του «Θωμά του δίψυχου» θα υποθέσει ίσως πώς άφτηρία αυτού του έργου μου ήταν το γνωστό πρόσωπο και θέμα της εαγγελικής ιστορίας. Έτσι το νόμιμα κ' εγώ όταν άρχισα το γράψιμο. Στο τέλος μενάχα κατάλαβα πώς η αληθινή άφτηρία του έργου αυτού ήταν κάτι άλλο, άπώτερο: Η δόνηση που έχει μεταδοθεί στη συνείδησή μου από τη μεγάλη περιπλοκή του καιρού μας. Ο άνθρωπος μπροστά στο θέμα άπιστία, η ακριβέστερα: δυσπιστία — να το έπικεντρο του έργου. Ο Θωμάς των Ευαγγελίων δεν είναι φανταστικός φορέας του.

«Αφάνταστη δόηθεια»

Η άπουσία πηγών για το πρόσωπο μου ήταν μια αφάνταστη δόηθεια. Με λύτρωσε άμέσως από την αρχή, με άφησε έλεύθερον να κινηθώ μέσα στην περιοχή της φαντασίας. Φυσικά, δεν πρόκειται για φαντασιοκοπία άυθαίρετη. Διετήρησα τὰ στοιχεία που μου χρειαζόνταν από το κλίμα της εποχής εκείνης. Είναι εποχή μέγιστη, που έχει πολλές αναλογίες με τη δική μας. Άλλά δεν θέλησα να στηριχθώ ούτε για μια στιγμή στις γραφικές της άξίες. Ο «Θωμάς ο δίψυχος» δεν είναι ιστορικό δράμα, με κανένα τρόπο.

—Τί ακριβώς είναι;

—Είναι χειρισμός έλεύθερος ενός θέματος, που έχει, αυτό καθ' έαυτό, σημασία οικουμενική. Και ο τρόπος που το χειρίσθηκα είναι κι αυτός έξω από τὰ καθιερωμένα. Δεν θα τον πω «πρωτοποριακό», γιατί δεν πιστεύω στην πρωτοπορία για την πρωτοπορία. Θα τον πω άπλως «έλεύθερος». Το κάθε θέμα υπαγορεύει το χειρισμό του.

Άλησμόνητη έμπειρία

Και ο Τερζάκης συνέχισε: —Έχω βάσει στον «Θωμά τον δί-

ψυχο» τη βαθύτερή μου άγωνία. Νομίζω πώς έγραψα ένα κείμενο που με άντιπροσωπεύει όσο έλάχιστα άλλα, σαν καλλιτέχνη και σαν συνείδηση. Δεν μιλώ για το άποτέλεσμα. Αυτό δεν είναι εγώ που θα το χαρακτηρίσω. Μιλώ για το καθαρό περιεχόμενο του έργου, για την υποκειμενική σημασία του. Υπάρχουν εκεί μέσα σκηνές που τις έγραψα με τὰ σπλάχνα μου, μέσα σ' έναν άλλου κόσμο. Οποιαδήποτε κι αν είναι η τύχη του έργου από πλευράς κοινού, εγώ, γράφοντας το, έζησα μιάν άλησμόνητη έμπειρία. Είναι ίσως οτι άνώτερο μπορεί να εύνηθί σαν δώμα ένας συγγραφέας. Η έπιτυχία ή όχι του άποτέλεσματος, αυτό είναι άλλο θέμα: ποσοστού ικανοτήτων ίδιούφας.

Οι έρμηνευτές του «Θωμά»

Μετά την τόσο ενδιαφέρουσα άνάλυση που έδωσε ο ίδιος ο δημιουργός του έργου «Θωμάς ο δίψυχος», δεν μένει να μιλήσουμε παρά για τὰ στελέχη της έρμηνείας. Εκτός από τον δημοφιλή πρωταγωνιστή του Δημήτρη Χόρν, που θα ζωντανέψει τον Θωμά, και την Βέρα Ζαβιτσιάνου, που θα υποδυθεί το ρόλο της άδελφής του, θα παίξουν και όλα τὰ στελέχη του συγκροτήματος του «Κεντρικού» με μια - δυο εμφανίσεις καλλιτεχνών που προσλαμβάνονται ειδικά. Η Μάρω Κοντού θα παίξει την Μαρία από τὰ Μάγδαλα και η Ζαΐρ Σαρρή την Σαλώμη. Ο Ζώρας Τσάπλης θα έμφανισή τον Ίωάννη και ο Σπύρος Μουσούρης τον Πέτρο. Ο Γιάννης Μιχαλόπουλος θα υποδυθεί τον Ίάκωβο. Γενικά, ο «Θωμάς ο δίψυχος» θ' ανέβει με έξαιρετο επίτελειο έρμηνείας και με κάθε φροντίδα και έπιμέλεια. Γι' αυτό, άλλωστε, άρχισαν από τώρα και οι δοκιμές, άνω - άπας είπαμε — η «πρεμιέρα» δεν ύπολογίζεται να δοθί πριν περάσει ένάμισος μήνας. Εκτός από την άνάλυση που μάς έδωσε ο συγγραφέας του, οι πληροφορίες άλλες συμπίπτουν στο ότι η καινούργια αυτή ελληνική σκηνική δημιουργία θα είναι ένα έργο με ιδιαίτερες καλλιτεχνικές αξιώσεις.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Σ' επί της, μια μικρή κάβα από εύγενή τυποποιημένα κρασιά Ρόδου είναι άρχοντιά!

ΛΙΝΔΟΣ:

Προνομιοχό λευκό ξηρό κρασί από σταφύλια εκλεκτής ποιότητας, ειδικά διαλεγμένα.

CHEVALIER DE RHODES:

Έρυθρό ξηρό κρασί, παλαιό, των Ίπποτων της Ρόδου.

Παραγωγή - Έμφιάλωσης: Κ.Α.Ι. Ρ. ΡΟΔΟΣ
ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΠΟΤΩΝ
Έπίσης διανομή κατ' όικον σε κιβώτια 6 και 12 φιαλών
ΤΗΛ. 483-125, 483-876

Σ' ΕΝΑ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟ ΠΟΤΑΜΙ ΑΠΟ ΦΩΤΑ ΕΙΧΕ ΜΕΤΑΒΛΗΘΗ Η ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΟΡΤΑΣΗ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΝΑ ΥΠΟΔΕΧΘΗ, ΜΑΖΙ ΜΕ...

ΕΝΑ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΟΚΤΑΗΜΕΡΟ

Στὸ βουνὸ καὶ στὴ θάλασσα στὰ κέντρα καὶ στὰ οπίτια

ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΕΙΧΑΝ ΕΦΕΤΟΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΚΕΦΙ

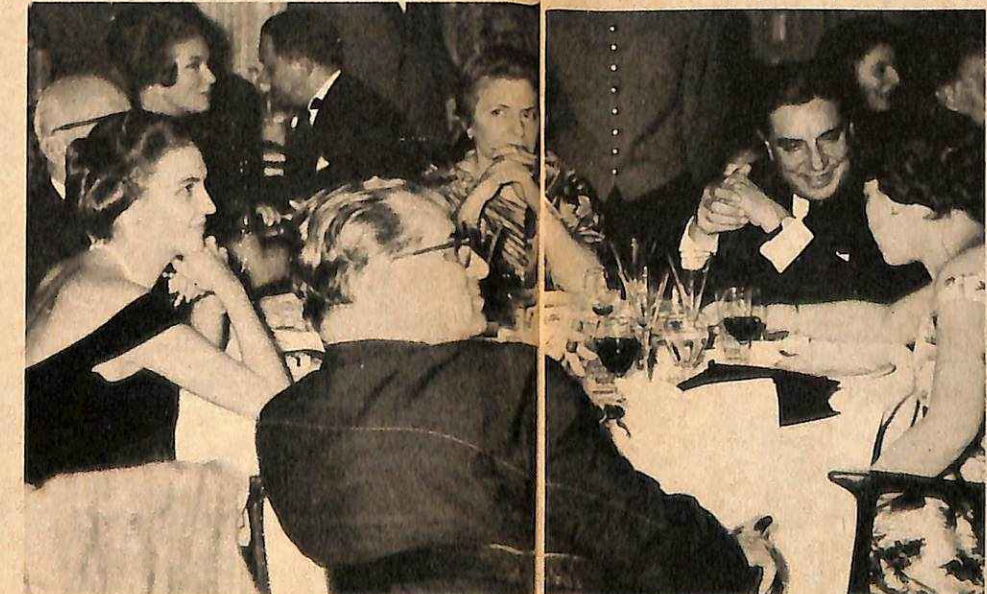
Εἰς πείσμα τῶν διεθνῶν περιπλοκῶν — τοῦ αἰώνιως ἀλύτου προβλήματος τοῦ Βερολίνου, τῆς ἐπιθέσεως στὴν Γκόα, τῶν αἰματοχυσιῶν τοῦ Κογκό καὶ τῶν ἐναντίων τῆς Ν. Γουινέας ἀπειλῶν — οἱ κάτοικοι τοῦ κλεινοῦ, ἀλλὰ καὶ δι-
αρκῶς συγχρονιζομένου "Ἀστεως εἶχαν κέφι. Κέφι σ' ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα καὶ σ' ὅλα τὰ ὑψόμετρικὰ ἐπί-
πεδα (ἀπὸ Πάρνηθος μέχρι Γλυφάδας καὶ Βαρκίζης...).
Σχετικὰ καλὸς ὁ καιρὸς ἐπέτρεψε στοὺς ἀμετανόητους
φυσιολάτρες μιὰ ὁμαδικὴ ἔξοδο — βοηθοῦντος τοῦ Σαββα-
τοκύριακου. Οἱ κοσμικώτεροι στὴν Πάρνηθα, ὅπου τὸ και-
νούργιο ξενοδοχεῖο γνώρισε, ἐπιτέλους, μεγάλες δόξες, καὶ
στὰ «Ἀστέρια», πού κρατοῦν σταθερὰ τοὺς τίτλους τους.
'Αλλὰ καὶ σὲ μιὰν ὁλόκληρη σειρὰ κέντρων ὁ κόσμος δια-
σκέδασε, χωρὶς συμβατικότητα, τὶς «ἁγίες ἡμέρες», μὲ
ἐντονο χαρακτηριστικὸ τὴν χαρούμενη συμμετοχὴ τῶν νέων.

Ἐνῶ στὴν Γλυφάδα τὰ «Ἀστέρια»
χρησιμοποίησαν δύο ὀρχήστρες καὶ ἀνάλογους
τραγουδιστάς, γιὰ νὰ τονώσουν
τὰ δύο «ρεβεγιόν» (ἀριστερά),
στὴν Πάρνηθα
τὸ ὀρεινὸ ξενοδοχεῖο (κάτω)
ἐπέτρεψε στὸν "Ἅγιο Βασίλει
νὰ χρησιμοποιήσῃ ἕνα χαριτωμένο γαϊδουράκι
γιὰ νὰ μεταφέρῃ τὰ δῶρα του
πρὸς τοὺς ἐορταστές.

ΣΤΑ «ΑΣΤΕΡΙΑ» (ἀριστερά), ὅλη τὴν ἑβδομάδα τῶν ἐορτῶν, τὰ ζευγάρια εἶχαν στὴν διάθεσή τους δύο ὀρχήστρες γιὰ νὰ χορεύουν ὡς τὰ ξημερώματα.

ΣΤΟ «ΜΟΝΤ ΠΑΡΝΕΣ» (κάτω) προσήλθαν γιὰ νὰ συνεορτάσουν ὁ πρωθυπουργὸς μὲ τὴν σύζυγό του. Στὴν ἴδια συντροφιά οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Γ. Μακρῆς καὶ Γρ. Κασσιμάτης.

Μια γιορτινή νεανική βραδυά

Οί δύο νεαροί
οικοδεσπότες —
ή δισ Μαρίνα
Καρέλλα
και ο κ. Άλεξ
Λαντιέ.

Έξ αριστερόν
πρός τὰ δεξιὰ:
Ο κ. Άλεξ Λαντιέ,
ή δισ Φλοράνς
Λαλουέτι,
ο ποιγκιν Μιχαήλ
και ή δισ Μαρίνα
Καρέλλα

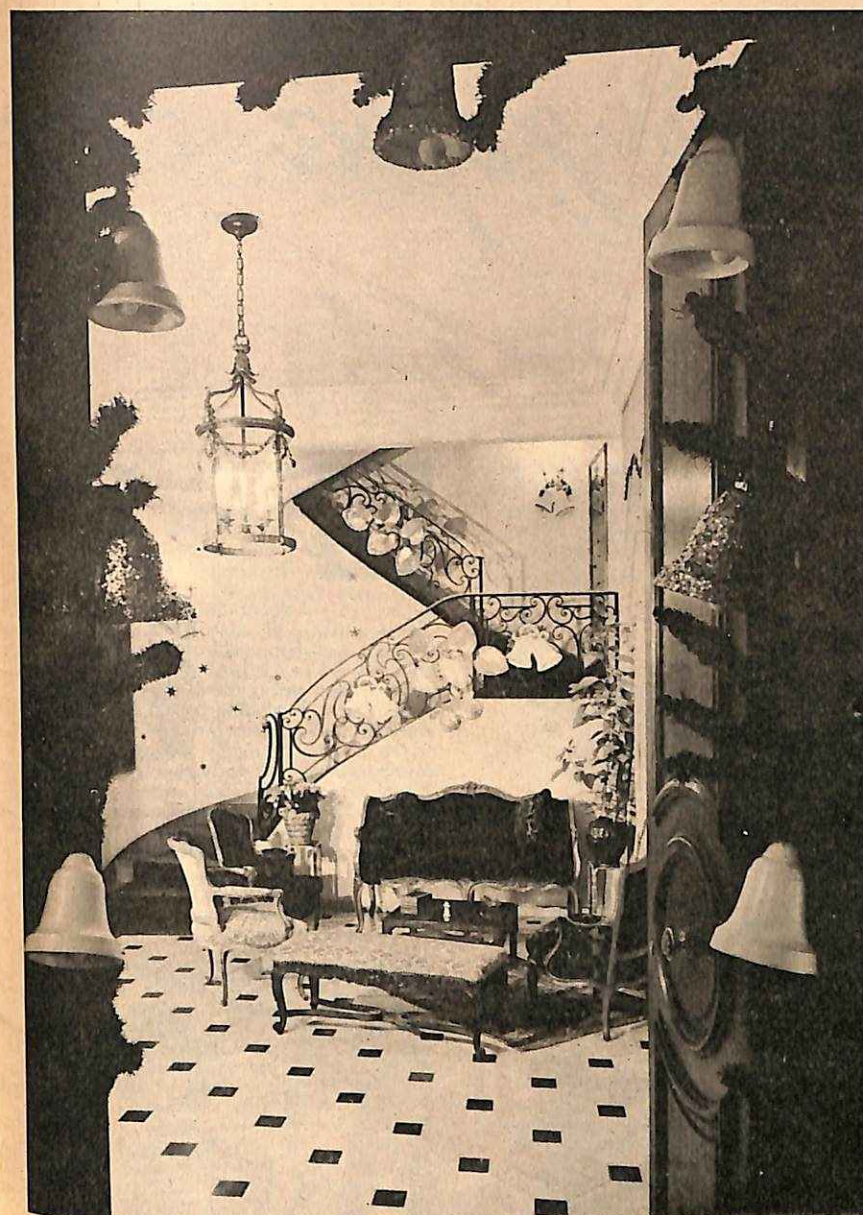

Ο κ. Γιώργος Λεβίδης — ή δισ Κάρολ Μπολίνι Σω

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΣ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΣΤΟ ΩΡΑΙΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ.

(Φωτ. Χαρισιάδη)

...ΣΠΙΤΙ. ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑΝ, ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΕΞΙΑ: ΤΟ «ΛΙΒΙΓΚ ΡΟΥΜ», ΤΟ ΧΩΛ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΣΑΛΟΝΙΟΥ

Ξαιρετικά χαρούμενη χορευτική βραδυά πέρασαν οι καλεσμένοι του κ. και της κ. Θ. Καρέλλα. Στο ωραιότατο σπίτι, σιολισμένο με φαντασία και ελαφρύ γούστο, συγκεντρώθηκαν τα γνωστότερα ζευγάρια, οι πιο νόστιμες κοπέλλες και ελάχιστοι επίσημοι: Η Κα Άμαλία Καραμανλή, ή οποία ανήκει και ο' άλλες τις κατηγορίες, και άλλοι... πάντοτε νέοι Αθηναίοι.

Επίσης την βραδυά επίμησε ο ξαηρός και εύθυμος ποιγκιν της Ελλάδος Μιχαήλ. Έχορευθησαν όλα... Λίγα σιγανά και πολλά γρήγορα: Ρόκ, τσά-τσά, μερεγκέ και, φυσικά, τσόντι. Αν και το τσόντι, ητυχημένο για στενόχωρους χώρους όπου οι άνθρωποι δεν έχουν θέσι να κινήθουν, δεν άρμυζε τόσο πολύ στο ωραιότατο σπίτι, στο οποίο ακόμα και βάλς διενέζοντο θα πήγαινε θαυμάσια...

Η δισ Δ. Κωστοπούλου — ο κ. Π. Γκούμης

Σκηνή χορού: Η κυρία Παπασιάνου

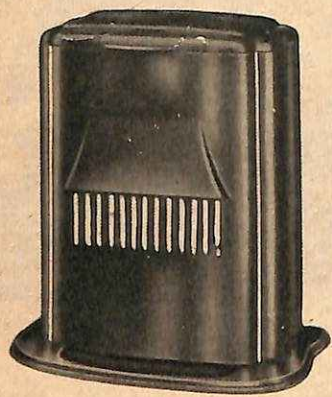

Ο κ. Ανταγόπουλος — ή δισ Μπενάκη.

Η Άριμη ολή γώρα τῶν δαυμάλων

Γενάρης! "Ένας μήνας παγερός, χειμωνιάτικος, μουντός. Το κρύο έπιασε για καλά. Νοιώθει κανείς το ξεροδόοι να φυσά άπειλητικό μέσα στην παγερή ατμόσφαιρα της νύκτας. Και μετά το γιορτινό πανηγύρι αισθάνεσαι την ανάγκη να ήρεμησης λίγο στο σπίτι σου με την συντροφιά ενός διδύλου, με ένα μουσικό κομμάτι, με ένα ποτό. "Αλλά δεν είναι πάντα τόσο εύκολο. "Όχι, δηλαδή, πώς δεν θα βρης την ώρα ή τον τρόπο να ξεκουραστής, αλλά δεν θα μπορέσης να χαρής αυτήν την απομόνωση αν το δωμάτιο δεν είναι καλά θερμασμένο. Και δεν είναι άρκετο ότι μέ-

νετε σε ένα πολιτισμένο διαμέρισμα πολυκατοικίας. Πρέπει να συμβιάσεις την ήρεμη αυτή απόλαυση με τις διαθέσεις των συνοίκων σας. Θέλουν και εκείνοι να ανάψετε το καλοριφέρ ή μήπως προτιμούν μόνο τις απογευματινές ώρες; Και έτσι αρχίζει η καταστροφή της σκηνοθεσίας σας. Γιατί όταν τουρτουρίζη κανείς από το κρύο δεν μπορεί να νοιώσει καμιά χαρά. "Αλλά γιατί να στενοχωριέστε με όλες αυτές τις λεπτομέρειες; Τον χειμώνα πρέπει να έχη κανείς τις ανέσεις του. Και πολύ περισσότερο αν στο σπίτι υπάρχει παιδί, ηλικιωμένος ή άρρωστος. Καιρός λοιπόν να απελευθερωθήτε από τις αναποδιές του καλοριφέρ. "Αφήστε το να ανάβη όποτε θέλει. "Εσεις θα δοήτε τον ιδρώδη σύντροφο στην ζεστή λαμπερή φλόγα της περίφημης θερμάστρας Olsberg. "Ένα όνομα που κατέκτησε δόξα κληρη την γή. "Ένα πολιτισμένο επίτευγμα της σύγχρονης διανοητικής, που θα το βρήτε σε όλα τα καλά καταστήματα της πατρίδας μας και στην αντιπροσωπεία της εταιρίας Δ. Χουβαδόας, στην 68δ Δραγατσάνιου 6, στην "Αθήνα και Τσιμισκή 31 στην Θεσσαλονίκη. Φτιαγμένη ολόκληρη από χυτοσιδηρά έμαγιέ, με αφάνταστη ποιικιλία σχεδίων και σε λογική τιμή, η θερμάστρα πετρελαίου Olsberg είναι ο πιο οικονομικός και αποτελεσματικός τρόπος θέρμανσης του

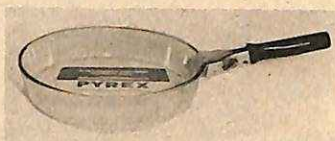
σύγχρονου σπιτιού. Με το κομψό σχήμα της, μπορεί να σταθή ακόμη και στο πιο καλοβαλμένο σαλόνι. Και δεν έχει μόνο αυτό το προσόν. Με την μεγάλη της σχάρα, που σε αφήνει να διακρίνης το παιχνίδισμα της φλόγας, θα σάς κρατήσει συντροφιά μέσα στην μοναξιά του δωματίου, όπως συνέβαινε τα παλιά χρόνια με την φωτιά του τζακιού. "Αλλωστε η θερμάστρα Olsberg δεν είναι ένα περιττό επίπλο του σπιτιού. Θα γίνη από την πρώτη στιγμή ένα χαρούμενο απόκτημα, μια άξιαγάπητη συντροφιά, ένα υπέροχο στολίδι. Θα την χαρούν μικροί και μεγάλοι. Θα σάς δώση δλόκληρο τον χειμώνα την ζεστασιά, την θαλπωρή, την φροντίδα της. Με πολύ λιγότερα χρήματα από ό,τι θα στοιχίξη καθημερινά το καλοριφέρ, θα έχετε για δώδεκα ολόκληρες ώρες μια φιλόξενη θερμκρασία που δεν θα σάς αφήνη να ξεμυτίσετε τις παγωμένες βροδιές.

Καί ένα νέο άπιστευτο! Το Pyrex Sedlex Γαλλίας συνεχίζει την καταπληκτική προσφορά του στην "Ελληνίδα νοικοκυρά. Το περίφημο τηγάνι του, που χωρίς την λαβίδα χρησιμοποιείται σαν φόρμα γλυκών, ταψί ή πιατέλα σερβιρίσματος, θα εξακολουθήση για λίγες ακόμη ημέρες να πωλήται με έκπτωση 35 δραχ. "Αντί δηλαδή των εκατον δέκα δραχμών που κοστίζει, θα μπορούήτε να το πάρετε παντού και στην αντιπροσωπεία της οδού "Ερμού 74, με εβδομήντα πέντε

μόνον δραχμές. Πρακτικό, έξυπνη-ρετικό, πάμφθηνo, το περίφημο αυτό σκεύος Pyrex έχει την κρυστάλλινη διαφάνεια μιας άκριβης γυάλινης δημιουργίας. Είναι το μόνο που μπορεί να χρησιμοποιηθή τόσο επάνω στη φωτιά όσο και στον φούρνο χωρίς να έπηρεάζεται από τις αλλαγές της θερμοκρασίας. Δεν

θα το πιστέψετε. Κι όμως είναι αλήθεια. "Όσα τηγάνια Pyrex Σεντλέξ Γαλλίας υπήρχαν, έγιναν ανάρπαστα. Και έπειδή ήταν πάρα πολλές εκείνες που δεν μπόρεσαν να το βρουν, δόθηκε μια παράτα-

ση στο χρονικό διάστημα. Λίγες λοιπόν ημέρες μένουν ακόμα για να επωφεληθήτε και σεις από την μοναδική αυτή προσφορά. Σας διαβεβαιώ πως θα κατενουσιασθήτε.

Καινούργιος χρόνος, καινούργιες ελπίδες, καινούργιες ανάγκες. Και θα μου πητή ότι δεν σάς έχει μείνει δραχμή μετά τα έξοδα των εορτών. "Αλλά αυτό δεν σημαίνει πως σταματούν και οι υποχρεώσεις του ανθρώπου. Το ντύσιμο δεν παύει να χρειάζεται ανανέωση, οι Φωτούλες να θέλουν το δώρο τους, και οι "Ιωάννες να περιμένουν σε λίγο το δικό τους. Δεν τελείωσαν ακόμη τα βάσανά σας. Με μόνη την διαφορά πως όσο πιο ακριβά πράγματα αγοράζε κανείς τον περασμένο μήνα, τόσο ψάχνει τώρα να βρή κάτι φθηνό, αλλά πρακτικό και όμορφο. Και να που κάποιος σας σκέφτηκε. Το κατάστημα Φουρούλη, της οδού "Ερμού 5 έχει πολλές φθηνές χαριτωμένες ιδέες για κάθε βαλάντιο. "Ανακαλύψατε πως η γκαντασοόμπα σας χρειάζεται ανανέωση; "Εκεί θα βρήτε όμορφες και φθηνές φούστες πλισσέ, ή μονόχρωμες, με κουφωτές, χαριτωμένα πουλόβερ "Ιταλικά σε πάρα πολύ λογικές τιμές, και τις γοητευτικότερες δημιουργίες του μεγάλου αγγλικού έργουσσίου "Shepherds, σε υπλούςες και ζακέττες πλεκτές. "Αλλά στο έκλεκτο αυτό αθηναϊκό κατάστημα θα βρη και τα ωραιότερα έσώρουχα της "Αθήνας. Θαυμάσια νυκτικά από αϊθέριες μουσελίνες, ζωρέττες ή σατέν, καταπληκτικές ρόμπες, που συναγωνίζονται επάξια βραδινές τουαλέττες και πολύ όμορφα άπλικαρισμένα κομπινιζόν σε παριζιάνικα και βενετσιάνικα σχέδια. "Αλλά ακόμη και το φθηνότερο καθημερινό σας νυκτικό από όπαλινα ή φανελλίτσα ευρωπαϊκή, θα το βρήτε σε μια αφάνταστη ποικιλία και σε προετοιμημένη κατασκευή στο κατάστημα Φουρούλη. Θα σάς δείξουν και μια όμορφη συλλογή από κάλτσες, σουτιέν και λαστέξ, μαντήλια του λαιμού και πολλά χαριτωμένα πρακτικά μικροπράγματα. Δεν χάνετε τίποτε να τα δήτε!.

Το συνιστούν οι μεγαλύτεροι παιδίατροι και δερματολόγοι όχι μόνον για το πλύσιμο των ρούχων, αλλά ακόμη και για το μπάνιο του μωρού σας. Και δεν πρόκειται για εικασίες. Τις καταπληκτικές ιδιότητες του σαπουνιού Φαμόζο τις αποδεικνύει και η ανάλυση του Γεν. Χημείου του Κράτους υπ' αριθμ. 40826(3955)1960, που αναφέρει ότι είναι άπληλαγμένο από άλκαλικά, επιβλαβείς ουσίες, χλώριο και σόδες. Τα λιπαρά του συστατικά δημιουργούν μια προστατευτική επιφάνεια στο δέρμα και δεν το αφήνουν να έπηρεαστή από το

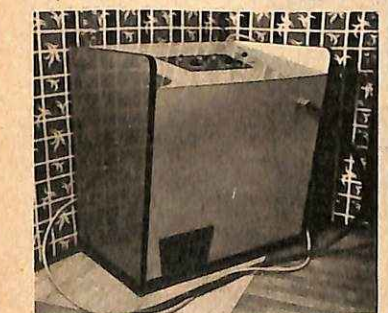
πολυωρο πλύσιμο μιας μπουγάδας. "Αρκεί να φαντασθήτε πως οι μεγαλύτεροι δερματολόγοι επιβάλλουν την χρησιμοποίησή του σε άτομα που πάσχουν από δερματοπάθειες. Και θα το καταλάβετε περισσότερο όταν πλύνετε με Famoso. Θα νοιώσετε τα χέρια σας μαλακά, βελούδινα, υπέροχα, σαν να τους κάνετε πολύωρο μασάζ με μια πανάκριβη κρέμα. "Υγιεινό, εύκολο, οικονομικό, το άγνo αυτό συμπετυκνωμένο σαπούνι δεν κάνει μόνον τα ρούχα χιονάτα χωρίς να χρειασθή να μεταχειρισθήτε καμια χημική ουσία, αλλά, όπως υποστηρίζουν οι μεγαλύτεροι έπιστήμονες του κόσμου, προστατεύει τον άνθρωπο από την ραδιενέργεια.

"Αν πλύνετε τα ρούχα σας και το σώμα σας με άγνo σαπούνι, δεν θα έπηρεασθήτε από την φοβερή αυτή απειλή της ανθρώπινητος. "Αλλά και το μωρό σας θα χαρή την παρουσία του Φαμόζο στο σπίτι. "Όλες οι μητέρες ξέρουν πόσο εύκολα δημιουργείται στην τρυφερή επιδερμίδα του παιδιού μια αλλεργική δερματίτιδα. Δεν άντέχει δηλαδή κάποια χημική ουσία που προκαλεί κοκκινίλες και σπιθουράκια. "Ο παιδίατρος όμως θα σάς δεβαιώση πως μόνο το άγνo σαπούνι Φαμόζο είναι κατάλληλο τόσο για το μπάνιο όσο και για το πλύσιμο των ρούχων του παιδιού

σας. Θα σάς ξεκουράση με την καταπληκτική του αποτελεσματικότητα και τα άγνα του συστατικά. Θα έχετε πάντα ρούχα χιονάτα και μεγάλη οικονομία.

Το γιορτινό φαγοπότι δεν άφησε την σιλουέττα μας άνεπηρεαστη. Βλέπει κανείς τη φούστα να μνή κλείνη καλά, το φόρεμα να διαγραφεται περισσότερο στην περιφέρεια. "Αλλά καμμία μας δεν έχει κέφι να αρχίση από τις πρώτες κιόλας μέρες του Νέου Χρόνου μια έξαντλητική δίαιτα ή ένα υπερβολικό σφίξιμο με κορσέδες της παλιάς εποχής. Μη στενοχωριέσδε, όμως, φίλες μου. Μια επαναστατική καινοτεμία έρχεται να σάς σώση από την ταλαιπωρία του τοπικού ή δλικού πάχους, από την κυτταρίτιδα, από την χαλάρωση των μυών. Είναι η πιο αποτελεσματική συσκευή αερομασσάζ: Το περίφημο Aerodyn, που υπάρχει αποκλειστικά στο Ινστιτούτο αισθητικής "Votie Beaulies, της κ. "Ολγας "Ασημακοπούλου - Δημολάκη, "Ερμού 6, όος δροφος, και είναι το μόνο που φέρνει καταπληκτικά αποτελέσματα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα. Με τον πεπιεσμένο αέρα, που έκτοξεύει, προκαλεί παλμικές ανώδυνες δονήσεις, που διαλύουν γρήγορα τους κόμβους της κυτταρίτιδας, τονώνουν τους μύς και ρευστοποιούν το περιττό λίπος. "Αλλωστε, η κ. "Ασημακοπούλου - Δημολάκη είναι μια από τις ελάχιστες αισθητικούς της πατρίδας μας, που παρακολουθήσαν σε όλα τα ευρωπαϊκά κέντρα την διαιτητική, την εφαρμογή μασσάζ για διαταραχές του κυκλοφοριακού συστήματος και το αδυνάτισμα μετά τον τοκετό. "Ετσι με τον μηχανικό του έξοπλισμό και το ειδικευμένο του προσωπικό, το έκλεκτο αυτό Ινστιτούτο αισθητικής μπόρεσε να ίσστη και στην πατρίδα μας τον πιο σύγχρονο τρόπο αδυνάτισματος. Γρήγορο, ανώδυνο, αποτελεσματικό, το αερομασσάζ Ae-

rodyn είναι ένα μηχανήμα που θα το βρή κανείς μόνον σε λίγα ευρωπαϊκά Ινστιτούτα. Με είκοσι ως τριάντα περιποιήσεις, θα σάς απαλλάξη από την παχυσαρκία και θα σάς δώση λυγρή κορμίστασιά. Θα καταπληκτική από την αποτελεσματικότητά του. Είναι ένα καθόρθωμα της σύγχρονης έπιστημονικής αισθητικής. Θα σάς απαλλάξη

μιά για πάντα από τη μεγάλη παταπληκτική του αποτέλεσματικότητα και τα άγνα του συστατικά. Θα έχετε πάντα ρούχα χιονάτα και μεγάλη οικονομία.

Χρυσό νερό, πολλές φορές καταλήγουν σε ψύξη και κρυολογήματα. Προφυλάξτε τα παιδιά σας με ένα απλό φθηνό τρόπο που τον συνι-

στούν οι μεγαλύτεροι παιδίατροι του κόσμου. Μια έλαφρα έντριδη μετά το μπάνιο με την περίφημη γαλλική κωλόνια Epilins θα σάς γλυτώση από όλους τους μπελάδες. Είναι κάτι που δεν πρέπει να λείπει από κανένα σπίτι με παιδί.

Είστε πως τα μαλλιά δεν είναι πια της μόδας ούτε πολύ κοντά ούτε πολύ μακριά; "Ο έκλεκτος "Αθηναίος κομμωτής κ. "Εμιλ μου έλεγε, στο κομμωτήριό του της οδού "Ακαδημίας 17, πόσο η έφετεινή παριζιάνικη μόδα των μαλλιών "Esuaces" ξεχωρίζει για τις ασύμμετρες πτυχές της και για το έλαφρο γκονφάρισμα στο κέντρον του κεφαλιού. Οι φράντες εξακολουθούν να είναι της μόδας, αλλά τώρα πέφτουν πιο απαλά επάνω στο μέτωπο.

Τώρα που πέρασαν οι γιορτές είναι ευκαιρία να ξεκουράσετε λίγο το δέρμα σας από το δαρύ μακιγιάσισμα. "Όπως μου έλεγε η έκλεκτη αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Αίλη, στο Ινστιτούτο της, της οδού "Αμεικίης 15, το δέρμα πρέπει να αναπνεύση μ' ένα έπιστημονικό καθόρισμα που θα έλευθέρωση τους πόρους και θα αναεώση τους ιστούς. Μερικές μάσκες με θρεπτική κρέμα και κινήσεις μασσάζ, που θα βοηθήσουν

την αναπαραγωγή των κυττάρων, θα ξεκουράσουν το δέρμα από την ταλαιπωρία και το φαγοπότι των εορτών.

Μετά την γιορτινή παραζάλη καιρός να ενδιαφερθήτε λίγο για την κομψότητά σας. Ένα όμορφο παλτό τούνι, καρρὼ ή μονόχρωμο μάλλινο ύφασμα, ένα φόρεμα πρασίματος, ένα ποτήρι κτικό για όλες τις ώρες, μια καλοβαλμένη φούστα, ένα μπλουζάκι, μια κάλτσα, μια τσάντα προσφέρουν πάντα το άγγιγμα της διαφορετικής πνοής στο καθημερινό μας ντύσιμο. "Αν είναι ο δρόμος σας από την οδόν "Ερμού 48, σταματήστε για λίγο στην κρυστάλλινη βίτρινά που καταστήματος "Αμαζών, που έχει συγκεντρώσει για σας τις ωραιότερες παριζιάνικες δημιουργίες.

Σπάνε τα νύχια σας; Τότε αξίζει τον κόπο να διαθέσετε ειδική έπιλογή μόνον δραχμές για να γλυτώσετε από την φοβερή αυτή ταλαιπωρία. Ένα καταπληκτικό αμερικανικό παρασκεύασμα θα δημιουργήση ένα προστατευτικό θώρακα και θα προφυλάξη τα νύχια από το σπάσιμο και το ξεφλούδισμα. Πρόκειται για το περίφημο Hard as Nails, που έχει σώσει εκατομμύρια γυναίκες σε κάθε γωνιά της γής. Δεν χάνετε τίποτα να το

δοκιμάσετε. Θα ήρσυχάσετε μια για πάντα από το σπάσιμο των νυχιών. Θα αποκτήσετε από την πρώτη στιγμή νύχια γερά, μακρὰ, όμορφα.

Ο έλεγχος των γεννησεων είναι ένα σοβαρό πρόβλημα της ιδιωτικής ζωής που δημιουργεί συχνά καταστάσεις δυσάρεστες. Σήμερα, όμως, φίλες μου, η γονιμοποίηση δεν είναι πια κάτι το μυστηριώδες. Μεγάλοι έπιστήμονες, όπως ο δρ "Οξινό και ο καθηγητής Κιάους, έκαναν υπολογισμούς με αλαθτη ακρίβεια. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, το C. D. Indicator είναι μια άγνη, έπιθυμητή πρός την σύγχρονη γυναίκα. Μια καταπληκτική συσκευή που, χωρίς λάθη, χωρίς αμφιβολίες, καθορίζει τις ημέρες

της γονιμοποίησης. Για περισσότερες πληροφορίες, γράψτε C. D. Indicator, Πανεπιστήμιο 10.

Τους χυμούς ενός φρέσκου πορτοκαλιού, με τις βιταμίνες και τα ανανεωτικά συστατικά, έχει δώσει στην περίφημη Creme Orange ο μεγάλος παριζιάνος οίκος "Ορλάν. Παρμένες από την φύση με εκχύλισμα φρούτων και φυσικές ορμόνες, οι κρέμες της Orlane δίνουν στο δέρμα μια φρεσκάδα, μια τροφή μοναδική, μια υπέροχη απαλότητα. Γιατί η έπιδερ-

Creme a l' orange Orlane...

μίδα είναι κάτι ζωντανό, που αναπνέει, τρέφεται, αντιδρά. Μήπως, όμως, έχετε στεγνό αφυδατωμένο δέρμα; Με την Creme Hydratante θα πάρη την χαμένη του δροσιά. "Αλλά και η Creme Astrale θ' αναπλάση τους ιστούς και τα κύτταρα και θα απομακρύνη την αλλεργική προδιάθεση και τα μπιμπίκια. Για τα πολυ λιπαρά δέρματα είναι ιδεώδης η λωσιόν Astingerent, που φέρνει μια ίσορροπία μοναδική. "Αλλά να μην ξεχνάμε και τα κραγιόνια της Orlane, που θα τα βρήτε στους πιο ζεστούς όμορφους χρωματισμούς και θα προφυλάξουν τα χείλη σας από το σκάσιμο και τις αλλεργικές προδιαθέσεις.

Κουβεντιάζοντας με μια φίλη μου, λέγαμε πόσο δύσκολο είναι να βρή κανείς στις μεγάλες ευρωπαϊκές πόλεις συγκεντρωμένα σε ένα μαγαζί όλα τα καλλυντικά και τα άρώματα. Στην πατρίδα μας όμως δεν υπάρχει αυτό το πρόβλημα. Το φαρμακείο Σ. Λήτου, της οδού Σταδίου 17 έχει ειδικευμένο προσωπικό και μια μοναδική συλλογή των τελευταίων έπιτεύξεων της άρωματοποιίας και κοσμετολογίας. "Ετσι κάθε γυναίκα μπορεί να βρή χωρίς καμιά οικονομική έπιβάρυνση, την κρέμα, το κραγιόνι ή το άρωμα που πηγαίνει περισσότερο στον τύπο της.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: ('Από 21)3 Ε-
ως 20)4). Θά αντιμετω-
πίσετε έναν κολλοσσό δυ-
νάμειος και τεχνικής Ι-
σχύος, με κίνδυνο να
χάσετε την έλλοσή σας. Χρειάζεται με-
γάλη προσοχή. Έχετε θάρρος. Εθνική
ημέρα: Σάββατο, αριθμοί 4 και 16.

ΤΑΥΡΟΣ: ('Από 21)4
Εως 21)5). Τά αγωνιστι-
κά μέσα που μεταχειρί-
ζεσθε δεν πρόκειται να
φέρουν κανένα από τὰ
ἐπιδοκίμα αὐτελέσματα. Τποχωρήστε
γιά να μη θρεθίτε σὲ δύσκολη θέση. Εθ-
νοική ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 9.

ΔΙΑΤΜΟΙ: ('Από 22)5
Εως 21)6). Πρέπει να
παίξετε τὸν ρόλο σας
ἀπολαυστικά, ἂν θέλετε
να ἐπιβληθίτε σὲ τέ-
λος σὲ κάθε παραγωγικὴ τοιᾶ τῆς ἐρ-
γασίας σας. Στὴν ζωὴ χρειάζεται θάρρος.
Εθνική ημέρα: Δευτέρα, αριθμοί 6 & 7.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: ('Από 22)
6 Εως 22)7). Πρέπει να
ἀποκτήσετε πλέον συνει-
δηση τῆς δυνάμεως καὶ
τῆς ἰκανότητός σας, γιά
να μπορέσετε να θρεθίτε σὲ τέλος μετα-
ξύ τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς σημερινῆς ζω-
ῆς. Εθνική ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 1.

ΛΕΩΝ: ('Από 23)7 Ε-
ως 22)8). Τάχαζει ἁ-
πόλυτος ἀνάγκη ἐκσυγ-
χρονισμοῦ τῆς ἐργασίας
σας ἂν θέλετε να ἐπεκ-
ταθί σὲ εὐρύτερους ὁρίζοντες καὶ να ἀ-
ποδώσι ἀνάλογα με τῆς προσπάθειάς σας.
Θάρρος. Εθνική ημέρα: Δευτέρα, ἀρ. 2.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: ('Από 23)
8 Εως 22)9). Ὁ ἀπολο-
γισμὸς θά πρέπει να σὲς
λυτήση πολύ, γιὰτὶ ἀπο-
δεικνύει διὰ τὸν χειρι-
στήκα καθόλου σωστὰ τὸ ἐπιμαχο ζή-
τημα. Προσγειωθείτε σὸς ὑπάρχει καιρὸς.
Εθνική ημέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 11.

ΖΥΓΟΣ: ('Από 23)9 Ε-
ως 22)10). Ἐξετάσετε
τὰ στοιχεῖα πὺ θά σὲς
παρεθῶν σὲ μιά σει-
ρά συναντήσεων με τὰ
ἀρμόδια καὶ σημαίνοντα πρόσωπα γιά τὴν
ἐκπόνηση πὺ σὲς ἀπασχολεῖ μεγάλο διάστη-
μα. Εθνική ημέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 8.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: ('Από 23)
10 Εως 22)11). Ἡ ἐγ-
κυρότης τῆς προσωπικὸ-
τήτός σας δὲν πρέπει να
σὲς παρασύρῃ σὲ ὑπερ-
βολικὲς ἐνέργειες ἐπιδείξεως καὶ σπα-
τάλης πὺ δὲν ταιριάζουν σὸς ἔτοκὸ
σας. Εθνική ημέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 5.

ΤΟΞΟΤΗΣ: ('Από 23)
11 Εως 21)12). Οἱ ἀ-
κλόνητες πεποιθήσεις σας
μπορεῖ να σὲς γίνουν
καλὸς σὺμβουλος γιά τῆς
πραγματικᾶς εὐκαιρίας προοπτικῆς τῆς ζω-
ῆς σας. Ὁ ἐγώισμὸς δὲν ἀφρελεῖ πάντο-
τε. Εθνική ημέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 16.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: ('Από 22)
12 Εως 19)1). Ἐχει ὁ-
ξυμένη πάρα πολύ ἡ κα-
τάσταση ἀνάμεσα σ' ἑ-
σὲς καὶ σὲ κάποιο συν-
γενικό σας πρόσωπο, πὺ ἀντιδρᾷ δίκαια.
Περιορίστε τῆς μεγάλες ἀπαιτήσεις σας.
Εθνική ημέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 7.

ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ: ('Από 20)
1 Εως 18)2). Οἱ ἀφι-
βολίες σας δὲν σηορίζον-
ται καθόλου στὴν παρ-
αγωγικότητα, ἀλλὰ κα-
τευθύνονται ἀπὸ τὰ σκατάκια κινήτρα
τῆς μεγάλης καὶ ἀδίκης ἐξουσιαστικῆς σας.
Εθνική ημέρα: Κυριακή, ἀριθμὸς 6.

ΙΧΘΥΕΣ: ('Από 19)2
Εως 20)3). Ἐλέγξτε,
με κάθε τρόπο, καὶ τὴν
παραικτική ἐνέργεια τῶν
ἀντιπάλων σας, γιὰτὶ ὁ-
πάρχει κίνδυνος να θρεθίτε πὺ τετε-
λεσμένου γεγονότος καὶ να εἶναι ἀργά
πλέον. Εθνική ημέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 5.

Σταυρόλεξο

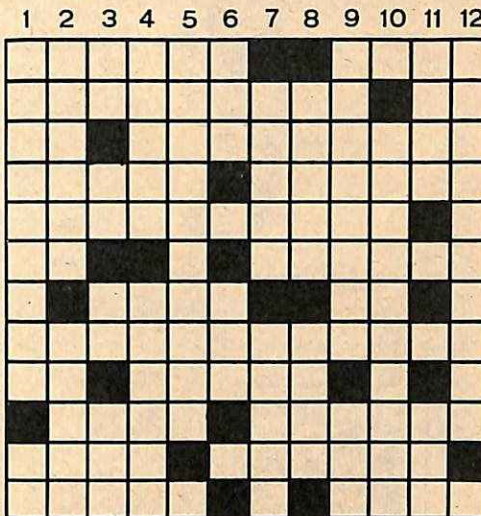

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Ἀθροισμοὶ πὺν ρίχνουν
φάρμακα, πὺν τὰν ὁ-
ποῖαν ὀλίγα γνωρίζουν,
εἰς σῶμα, τὸ ὁποῖον
γνωρίζουν ὀλιγώτερον
— Το πίνυν πολὺ εἰς
τὴν Βραζιλίαν (ἀντι-
στροφ.).
2. Ἐξ αἰτίας τοῦ ἐφυλα-
κισθὲ ὁ Ζολᾶ, με τὸ
περιφρημὸ «Κατηγορώ»
τοῦ.
— Βγαίνει ἀπὸ τὸ δι-
απασύν.
3. Ἐπιτείνει τὴν ὄρνησιν
ἢ τὴν κατάρασιν (δη-
μοτ.) — Τὰ «Χριστού-
γεννα» τῶν Γερμανῶν,
με γραφὴν... ἑλληνική.
4. Δίδει, σὺν τοῖσι, μίαν
πλήρη ποδοσφαιρικὴ ὁ-
μάδα — Κοσμὸν κε-
φαλᾶς ἀνωτάτων κλη-
ρικῶν ξένης θρησκείας.
5. Τὸν ὑπερήσπισε ὁ Δη-
μοσθένης διὰ τοῦ περι-
φήμου «Περὶ στεφάνου»,
λόγου τοῦ (αἰ.).
6. Τόσα βασιλικά στρέμματα ἔχει
ἓνα ἑκτάριον (ὀπτικῶς) —
αὐτὴν δένονται τὰ ἀγκιστρά
ἐνιστροφῶς (γεν.).
7. Ἀναπτῆρας... κολοκοτρωνεῖκος —
Συντομογραφία πλεουμένου.
8. Ἀλλὰ προσκαλοῦν καὶ ἄλλα συγ-
κέντρωνιν ζήτουν (ἀντιστρ.).
9. Σπιθηροδόλον πνεύμα... ἱρλανδι-
κόν — Αὐτοὶ πιστεύουν, συνή-
θως, ὅτι εἶναι σοφοί!
10. Κάθε πόλεμος φέρει καὶ μίαν
τοιούτην ἀνακάλυψιν (αἰτ.) — Τέ-
τοιος τόπος σκληδῶναι συνήθως.
11. Ὁ μεγαλύτερος ἴσως φιλόσοφος
τῶν νεωτέρων χρόνων (1724 -
1804) — Ὁροφῆς ὑποστηρικτικῆς
(γεν.).
12. Ἐνα σύνολον καλλιτεχνῶν, ἀντι-
στρώφας, (δοτ.) — Τοῖσιν πο-
δοσφαιρικὰ ὁμάδες καταλήγουν,
συναντῶμεναι, συνήθως εἰς... «Χ».

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Οἱ Ἀνωμίται ἀποτελοῦν τὸ με-
γαλύτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ
τῆς (γεν.) — Πατρίς τοῦ πατρὸς
τῆς ἱατρικῆς (δοτ.).
2. Σὲ τέτοιο στρατὸ δὲν ὑπάρχει
περίεργα (αἰτ. δημοτ.) — Τὸ ὄνο-
μά του φέρει μικρὸν ἐκ τεσσά-

3. Ἐπιτείνει τὴν ὄρνησιν
ἢ τὴν κατάρασιν (δη-
μοτ.) — Τὰ «Χριστού-
γεννα» τῶν Γερμανῶν,
με γραφὴν... ἑλληνική.
4. Δίδει, σὺν τοῖσι, μίαν
πλήρη ποδοσφαιρικὴ ὁ-
μάδα — Κοσμὸν κε-
φαλᾶς ἀνωτάτων κλη-
ρικῶν ξένης θρησκείας.
5. Τὸν ὑπερήσπισε ὁ Δη-
μοσθένης διὰ τοῦ περι-
φήμου «Περὶ στεφάνου»,
λόγου τοῦ (αἰ.).
6. Τόσα βασιλικά στρέμματα ἔχει
ἓνα ἑκτάριον (ὀπτικῶς) —
αὐτὴν δένονται τὰ ἀγκιστρά
ἐνιστροφῶς (γεν.).
7. Ἀναπτῆρας... κολοκοτρωνεῖκος —
Συντομογραφία πλεουμένου.
8. Ἀλλὰ προσκαλοῦν καὶ ἄλλα συγ-
κέντρωνιν ζήτουν (ἀντιστρ.).
9. Σπιθηροδόλον πνεύμα... ἱρλανδι-
κόν — Αὐτοὶ πιστεύουν, συνή-
θως, ὅτι εἶναι σοφοί!
10. Κάθε πόλεμος φέρει καὶ μίαν
τοιούτην ἀνακάλυψιν (αἰτ.) — Τέ-
τοιος τόπος σκληδῶναι συνήθως.
11. Ὁ μεγαλύτερος ἴσως φιλόσοφος
τῶν νεωτέρων χρόνων (1724 -
1804) — Ὁροφῆς ὑποστηρικτικῆς
(γεν.).
12. Ἐνα σύνολον καλλιτεχνῶν, ἀντι-
στρώφας, (δοτ.) — Τοῖσιν πο-
δοσφαιρικὰ ὁμάδες καταλήγουν,
συναντῶμεναι, συνήθως εἰς... «Χ».

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμοδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία σὸς σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε
γραμμὴ βέλετε καὶ προχωρήσετε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὀριζον-
τίως, καθετῶς ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας να διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι πὺν μπορεῖτε να βρῆτε.
Σημειώσετε τώρα τὴν λέξι, πὺν
βρῆκατε καὶ σῆστε εἰς τὸ τετράγωνο
τὰ γράμματα πὺν μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα γιά μίαν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίστε ὡς ὅτου δὲν μπορεῖται
να βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιά κάθε λέξι τὰν δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμό.
Γιά κάθε λέξι τὰν 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξι τὰν 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξι τὰν 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξι τὰν 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξι τὰν 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξι τὰν 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιά κάθε λέξι τὰν 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμούς.

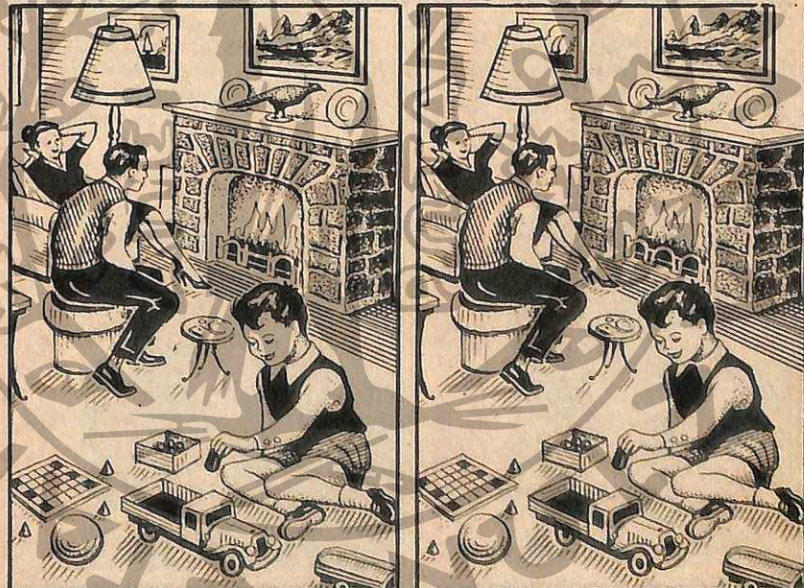
Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς γιά κάθε
προσθετὸ γράμμα.
Προσθέσετε τώρα τὸ σύνολο τῶν
βαθμῶν πὺν μπορέσατε να πετύχετε.
Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-
ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-
ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-
ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-
ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἔνω βαθμολο-
γοῦνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΑΠΟΚΛ. ΕΙΣΑΓ. Α. Π. ΚΑΠΡΑΛΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 21 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 524.210 - 534.511

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 10 σημεῖα. Μπορεῖτε
να τὰ δοῦτε;
Οἱ λύσεις στὴν σελ. 58

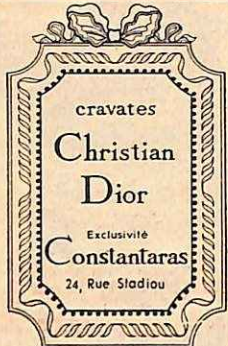
Shopping

τη γυναικα

11/158

Μη ξεχάσετε το δώρο σας στον Γιάννη και τόν Φώτη. Μιά θαυμάσια γαλλική ανδρική κολώνια του JEAN PAUL! MR NET! Κάτι που έμπνευσθηκε ο μεγάλος Παρισινός δημιουργός στην ατμόσφαιρα κομψότητας των παρισινών και λονδρέζικων λιπιδρομίων. Θα τόν ένθουσιάζει.

Διαλεχτά ανδρικά δώρα! Γραβάτες, ζώνες, τσιράντες του CHRISTIAN DIOR, που έχει αποκλειστικά για όλους κληρη την Έλλάδα το κατάστημα ΚΩΝ ΣΤΑΝΤΑΡΑΣ, Σταδίου 24.

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΠΙΤΡΑΛΟΝ ΓΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΞΥΡΙΣΜΑΙ Μιά καταπληκτική επίσημη λουσιό που φρεσκάρει και απαλύνει το ταλαιπωρημένο από το καθημερινό ξύρισμα δέρμα του. Κάτι απαραίτητο σε κάθε σύγχρονο άνδρα. Προετοιμάζει το στυλιό σας ξύρισμα!

Τα δώρα σας θα έχουν μία φινία προσωπικότητα αν τα διαλέξετε από τα έκλεκτα ανδρικά είδη του ΚΩΝ ΣΤΑΝΤΑΡΑΣ, Σταδίου 24. Θα ένθουσιάζουν και τόν πιο δύσκολο άνδρα!

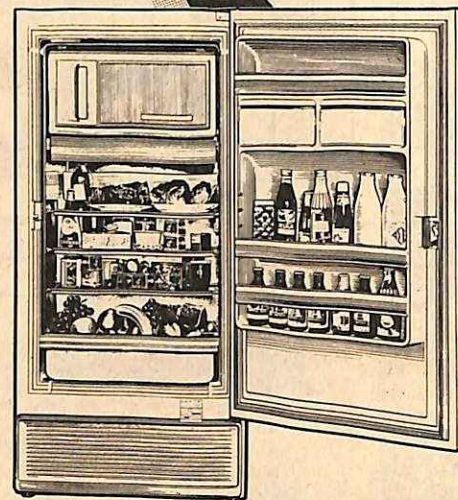
Παραπαχύνετε τώρα τις γιορτές; Με το περίφημο βελγικό αερομασάζ ΕΟΛΕ, που υπάρχει αποκλειστικά στο πασιγνωστο Σ ΑΛΟΝ «ΣΥΛΦΙΣ», της οδού Βουκουρεστίου 32, τηλ. 616-140, θα ξαναβρήτε σ' ελάχιστο χρονικό διάστημα τη λυγρή κορμωσιά σας. Το αερομασάζ ΕΟΛΕ είναι γρήγορο, ανώδυνο, αποτελεσματικό και το μόνο που καταπολεμά την κυτταρίτιδα, το πάχος και την χαλάρωση των μυών.

Απαλά θελοούσα κόκκινα χείλη με τὰ περίφημα κραγιόνια CUTEK. Θα έρθει στους ίδιους ακριβώς χρωματισμούς με τὰ θερνίκια CUTEK, που προστατεύουν τὰ νύχια από τὸ σπάσιμο.

Θαυμάσια άγγλικά παλτά και άδιάβροχα AQUASCUTUM, θα έρθει αποκλειστικά στο 'Αλεξανδράκη, 'Ερμού 27.

10 κυβικών ποδών 10.800 δρχ.
8 κυβικών ποδών 9.500 δρχ.

ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ ΤΟ ΨΥΓΕΙΟ ΣΑΣ
ΩΠΛΙΣΜΕΝΟΙ ΜΕ 14 ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Ζητήστε να έχη:

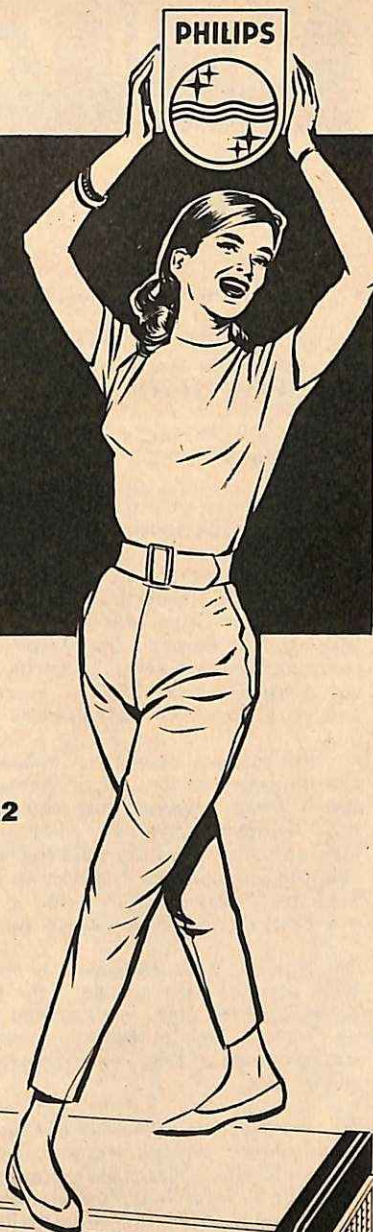
1. Ίσχυρότατο και αδόρυθο ψυκτικό μηχάνημα.
2. Αδόρυθη πόρτα, που νά μήν προεξέχη όταν ανοίξη.
3. Χαλύβδινο θάλαμο μέσα-ξωά έμαγέ.
4. Μονωμένη πόρτα παγοθαλάμου, που εξασφαλίζει τελεία κατάψυξη.
5. Μονωμένη λεκάνη αποψύξεως με στόπ ασφαλείας και διπλό πυθμένα.
6. Ειδικό κλαπέτο αποψύξεως, για νά μή στάζει ούτε σταγόνα στο θάλαμο.
7. Ατσάλινες έσχαρες με πλαστική επένδυση, πεντακάθαρες κι' αόάνατες.
8. Πλαστική έσωτερική πόρτα, με κινητές θήκες.
9. Ειδικούς χώρους για δούτυρο και σάγá, με τη σωστή ψύξη διατηρήσεως.
10. Κινητό ράφι για φιάλες, ώστε νά οίκονομηται πολύτιμος χώρος.
11. Φρουτολεκάνη άτσάλινη έμαγέ, με στόπ ασφαλείας και κρύσταλλο.
12. Κοιλίες όριζοντιώσεως, που νά τὸ έδραιώνουν σωστά σε κάθε δάπεδο.
13. Τέλειο έσωτερικό φωτισμό, με προστατευόμενες λυχνίες.
14. Ειδικά στεγανοποιητικά ύλικά, ύαλοβάμβακα και άνοξείδωτα έλάσματα.

Σε όλες τις απαιτήσεις σας
άνταποκρίνονται
ΤΑ ΝΕΑ ΨΥΓΕΙΑ ΙΖΟΛΑ
ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ
ΤΑ ΠΙΟ ΦΘΗΝΑ

ΙΖΟΛΑ

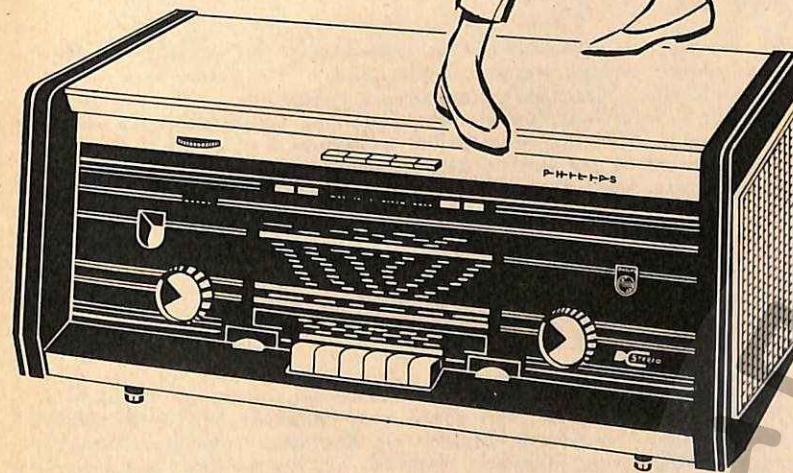
Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΣΥΜΒΟΛΟΝ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΣΗΜΑ
ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΙ
ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ

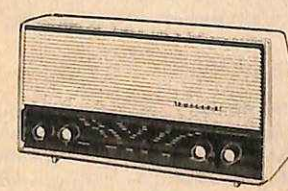

Η νέα σειρά ραδιοφώνων 1961-62

της **ΦΙΛΙΠΣ**
σας προσφέρει τὸν καλύτερο
συνδυασμό τιμής και ποιότητας.

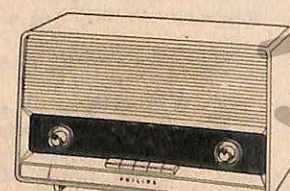

Στερεοφωνικός δέκτης 10 λυχνίων δλων τών κυμάτων και F.M. Δύο ένισχυται και δύο μεγάφωνα διπλού κώνου ύψηλης πιστότητος. Πολυτελέστατον ξύλινον έπιπλον.

B3 X 05 U

Ίσχυρός δέκτης με μεσαία και 2 κλίμακες θραχέα, με διακόπτη τόνου 2 θέσεων και συνδεομολογία διά πικ-άπ. Έσωτερική κεραία, μεγάφωνον μεγάλης ευαισθησίας. Έπιπλον εκ βακελιτου εις διαφόρους χρωματισμούς.

B3 X 16 A

Ραδιοφώνον παγκοσμίου λήψεως 6 λυχνίων. Μεσαία και 3 κλίμακες θραχέα. Θέσις διά πικ-άπ, μαγνητόφωνον και έξωτερικόν μεγάφωνον Έπιπλον εκ βακελιτου εις 2 χρωματισμούς.

Shopping

τη γυναικα

Υπέροχα σερίτσια τσαγιού για δώρα από πορσελλάνη ALKA BAVARIA θα έρθει στα καταστήματα ΑΓΑΛΙΩΤΗ, Σταδίου 19-21 και ΑΛΚΑ, Σταδίου 31.

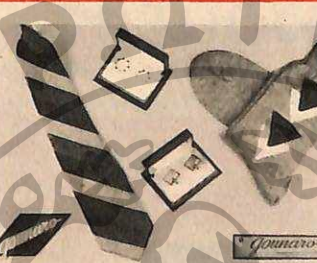
Τὰ ωραιότερα σερίτσια φαγητού ALKA BAVARIA και θαυμάσια ποτηρικά θα έρθει σε μία πλούσια συλλογή στο ΑΓΑΛΙΩΤΗ, Σταδίου 19-21 και ΑΛΚΑ, Σταδίου 31.

Οι γυναίκες πρέπει να έχουν ωραίες γάμπες. Με το G5 θ' αποκτήσετε όλες λεπτές αστραγάλους. Οι γάμπες σας θ' αδυνατίσουν ΜΟΝΟ με το G5, που υπάρχει αποκλειστικά στο έκλεκτο ινστιτούτο ΛΟΥ ΜΟΣΚΥ, Βασιλίσσης Σοφίας 9, τηλ. 621.900.

Θέλετε να φτιάξετε ένα ζεστό πλεκτό; Πάρτε μαλλιά χειροπλεκτικής από το κατάστημα Σ ΒΩΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗΣ, «BOMBYX» Α.Ε., της οδού Έρμου 52. Θα έρθει τις καλύτερες ποιότητες τών φημισμένων εργοστασίων CHAT BOTTE, PERNELLE, NOMOTTA, BAMBIN και SHAFHOUSE.

Από τις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες στην οδό Βαλαωρίτου 12. Το κατάστημα GOUNARO είναι πάντοτε πρώτο σε κάθε παρουσίαση καινούργιας μόδας. Τις ωραιότερες γραβάτες, τὰ πιο πρωτότυπα ανδρικά άξεσουάρ, τὰ πιο καλοραμμένα κοστούμια.

Χιονάτα ρούχα σας χαρίζει η περίφημη γερμανική λευκαντική σκόνη BELLA. Δεν περιέχει χλώριο, δεν χρειάζεται τρίψιμο παρά μόνο στα πολύ λερωμένα μέρη, και κυριολεκτικά πλένει μόνη της. Είναι απαραίτητη σε σπίτια που έχουν μικρά παιδιά. Τα ρούχα τους θα λάμπουν πάντα από καθαριότητα! Θα σας ξεκουράσει!

Χειμωνιάσε. Διαλέξτε το παλτό σας από την περιζιάνικη συλλογή του έκλεκτου καταστήματος ΑΜΑΖΩΝ, της οδού Έρμου 48. Θα ένθουσιάζει!

Γρήγορο, καταπληκτικό, παγκόσμια αεγγωρισμένο το περίφημο αερομασάζ ΑΕΡΟΔΥΝ, που υπάρχει αποκλειστικά στο έπιστημονικό ινστιτούτο αισθητικής Σ ΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ, της οδού Τηροπούλου 21, θα σας απαλλάξει από τὸ τοπικό πάχος, τὴν χαλάρωση τών μυών και τὴν κυτταρίτιδα!

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΦΗΜΗΣ
ΟΥΖΟ
SANS RIVAL
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΝΙΚΗΤΑ 3
Τηλέφωνα:
40.484 41.962

Angelopoulos

BOUTIQUE

Διαλεγμένα
Ευρωπαϊκά Στυλ

ΕΡΜΟΥ 10

ΛΥΣΕΙΣ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΙΑΤΡΟΙ — ΜΑ-
ΤΕ. 2. ΝΤΡΕΥ-ΦΟΥΣ — ΛΑ. 3. ΔΑ
— «ΒΑ-Ι-ΝΑΧΤΕΝ». 4. ΟΚΤΑΣ — ΤΙ-
ΑΡΑΙ. 5. ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΑ. 6. ΙΟ —
ΟΡΜΙΑΣ. 7. ΥΣΚΑ — Α) Π. 8. ΠΡΟΣ
ΚΛΗΤΗΡΙΑ. 9. ΣΩ — ΜΩΡΟΙ. 10.
ΝΕΑΝ — ΓΛΥΚΟΣ. 11. ΚΑΝΤ — ΚΙ-
ΟΝΟΣ. 12. ΘΙΑΣΩ — ΙΣΑΙ.
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΙΝΔΟΚΙΝΑΣ — ΚΩ.
2. ΑΤΑΚΤΟ — ΙΩΝΑΣ. 3. ΤΡ (ΤΑ-
ΦΡΩ) — ΤΗ Υ.Ρ. (ΥΠΕΡ) — ΕΝΑ.
4. ΡΕΒΑΣ — ΣΗΜΑΤΙ. 5. ΟΥΑΣΙΓ-
ΚΤΩΝ. 6. ΙΟΙ(ΓΕΝΕΙΑ) — ΑΗΡ 7.
ΟΝΤΩΣ — ΛΟΓΙΑ. 8. ΥΑΙΝΑ — ΚΙ-
ΛΟ. 9. ΕΣΧΑΤΙΑΣ — ΥΝΙ. 10.
ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΣ. 11. ΑΛΕΑ — ΟΣΑ.
12. ΜΑΝΙΤΟΜΠΑΣ.
Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτρεψε
με τον συνδυασμό των λέξεων: ΠΕΝΙΑ,
— ΛΑ — ΑΝΤΙΜΟΝΙΟΝ — ΣΑΡΠΑ
— ΚΑΤΣΙΚΑ, σύνολον 43 βαθμών.

Η ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΑΡΠΑΧΤΗΣ

♦ "Ελα, λοιπόν, ν' αρχίσουμε την καινούργια χρονιά αλλάζοντας ύ-
φος και τόνο. "Ελα, ν' αποφασίσουμε πώς οι πενηνταδυό ομοβροντίες
της γκρίνιας θα δώσουν την θέση τους σε ισάριθμες ύμνωδες. "Η Πρω-
τοχρονιά έχει εφευρεθεί για ν' αρχίζουν οι άνθρωποι από την αρχή.

♦ "Εμπρός, λοιπόν, κ' εμείς ν' αρχίσουμε από την αρχή μ' ένα στεν-
τόρειο «Ζήτω!!!».

♦ Ζήτω, το άνα σου μπουρδισμα, με το όποιον υποδεχόμαστε
την πιο κρίσιμη χρονιά, που γνώρισε ποτέ έτούτη ή άσθενής ανθρωπό-
της. Ζήτω και το μπουρδούκλωμα, με το όποιο θα την δγάλουμε
πέρα, όπως - όπως, και θα φτάσουμε, στην επομένη Πρωτοχρονιά, λα-
χανισμένοι κ' εξουθενωμένοι. Δεν είναι τόπος, έτούτος, οργανωμένος,
συστηματικός. Είναι μια διηκεής πειρατεία, μια ακτινοβολούσα σκου-
ληκοφωλιά εν έξάρσει, ένα έλνοσσιογενές τέλμα εν θρασμώ, μια οζουσα
καταπακτή ποιμενικού τυροκομείου, όπου συνθλίβονται και συνωθούνται
και άναπαράγονται όλες οι ποικιλίες των τρωκτικών και άρουραίων
υπό τους ήχους του καλλικελάδου άσματος της Μάριον Σίβα...

♦ Και βέβαια άρέσει το ποδόσφαιρο στους Νεοέλληνες φιλάθλους.
Δεν μπορούσε να μην άρέσει. Δεν μπορούσαν να μη το καθιερώσουν σαν
έθνικό σπόρ. "Ιδαγοί της κλωστοποπινάδας, λάτρες του κυνηγιού
μιας άτιαστης σφαίρας, συνήθως ρυπαρής, δεξιότεχνες της κουτου-
λιάς και της γονατιάς, άριστοί της τρικλοποδιάς και ιεροφάντες της
μεγάλης καζούρας, οι Νεοέλληνες των γηπέδων της Κυριακής, μετατρέ-
πουν τον επαγγελματικό στίβο σ' ένα τεράστιο ποδοσφαιρικό γήπεδο
για όλες τις ύόλοιπες μέρες της έβδομάδας.

♦ Είμαστε λαός έφευρετικός, πολύπλευρος, πολυμήχανος. Πιστεύουμε
στην εξέλιξη, στην πρόοδο, στην βελτίωση. Γι' αυτό και τούτο το πο-
δοσφαιρικό παιχνίδι της ζωής το έκλεπτύναμε σε μια πολύ πιο σύνθε-
τη ύπόθεση, που συνδυάζει τη σαγήνη της άθλητικής άμίλλης με την
φαντασμαγορία ενός χολιγουντιανού θεάματος άντάξιου του είκοστου
αίωνα μας.

♦ Δεν παίζουν μόνον δυό ομάδες, στην "Αθήνα, τις καθημερινές. Παί-
ζουν είκοσι, τριάντα, πενήντα ομάδες, όλες σ' ένα στίβο, όλες με δια-
φορετικό τρόπο, όλες προς διαφορετικές κατευθύνσεις, όλες με διαφο-
ρετικούς κανόνες, και διαφορετική προπόνηση, και διαφορετικά συνθή-
ματα, και διαφορετική τεχνική. Και ή Μεγάλη Στιγμή είναι όταν χά-
σουν δλωσδιόλου την μπάλλα από τα μάτια τους, και εξακολουθούν να
παίζουν, όλοι προς όλους, όλοι έναντιόν όλων, όλοι κουτουλώντας και
τρικλοποδίζοντας, συνεπαρμένοι από την έξαρση του πέρα - δάθε.

♦ Είπαμε, φέτος θα λέμε μόνον τ' καλά... Και τί πιο άξιέπαινο,
τί πιο πολύτιμο, τί πιο θεσπέσιο, τί πιο άνυπέρβλητο ιδανικό, άπ'
αυτό που έδραιώσαμε, εδώ, κάτω από την "Ακρόπολη, κάτω από
το κλέος των αρχαίων μας προγόνων: "Ενα παιχνίδι ποδοσφαιρικό, με πολ-
λές ομάδες, χωρίς μπάλλα...

♦ Την σκάσαμε πάλι στους Κουτόφραγκους, εμείς, οι πανέξυπνοι.
Αυτοί πάνε την Κυριακή στα γήπεδα, να χαζέψουν, να ξεκουραστούν.
"Εμείς στα γήπεδα, τις Κυριακές, κάνουμε γνωριμίες,
κλείνουμε δουλίτσες, στήνουμε παγάνες και πλουτίζουμε, εδώ που τ'ό-
λεμε, και εκείνη τη μικρή μας συλλογή με τις καρτούλες που όνομα έ-
χουνε και έπίθετο δεν έχουνε και προσφέρουν και κανένα τηλεφωνάκι
για τις στιγμές της μεγάλης ξηρασίας...

♦ "Υπερήφανοι είσερχόμεθα, πομπικά, στο Νέον "Ετος των λαμπρών
πεπρωμένων της φυλής καί, άνυπόμονοι, καρτερούμε το μεγάλο κινημα-
τογραφικό συνεργείο της Φόξ Μούβιτον, που όπου νάναι θα φθάση για
να κινηματογραφήση τη μεγαλύτερη άνακάλυψη της ανθρωπότητας με-
τά την πυρίτιδα, τ' άέρτζιανά κύματα, την τυπογραφία και το ραντάρ:

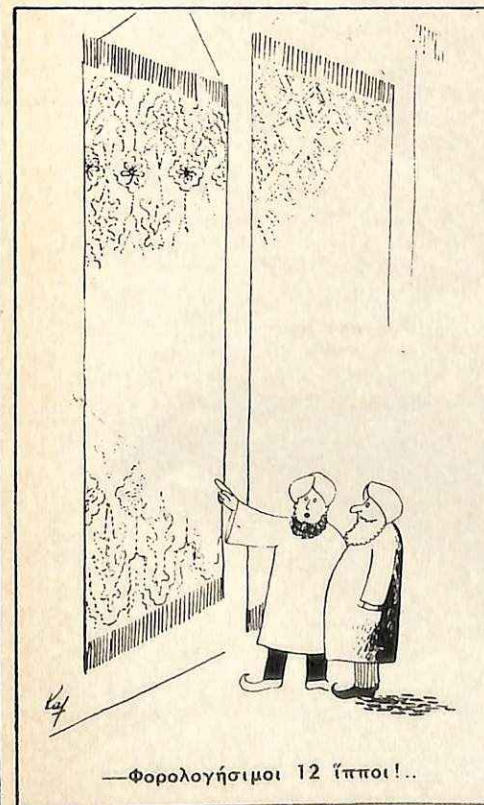
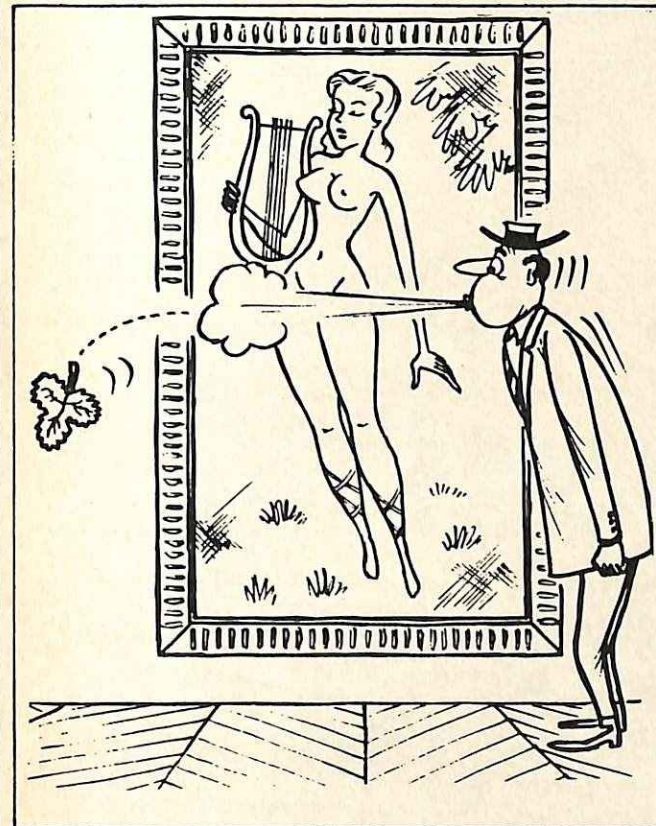
♦ Την Πανδαισία της "Αρπαχτής...

♦ Να μην κάνης τίποτα, να μην πηγαίνης πουθενά, να μην άντλης,
να μην παράγης, να μην ολοκληρώνεσαι. κι όμως να φάνης κάπου, κά-
πως, κάποτε, με την συναίσθηση του μεγάλου καμάτου. Κάποιον άλ-
λον πόνεσες, κάποιον άλλον πάτησες, κάποιον άλλον ένόχλησες, κά-
ποιον άλλον κουτούλησες, κάποιον άλλον βρώμησες, κάποιον άλλον πί-
κρανες, κάποιον άλλον ξεγέλασες, κάποιον άλλον τσιμπάρησες, στο
άεννο, άπίθανο, άσυνηπές άθηναϊκό ποδοσφαιρικό παιχνίδι!

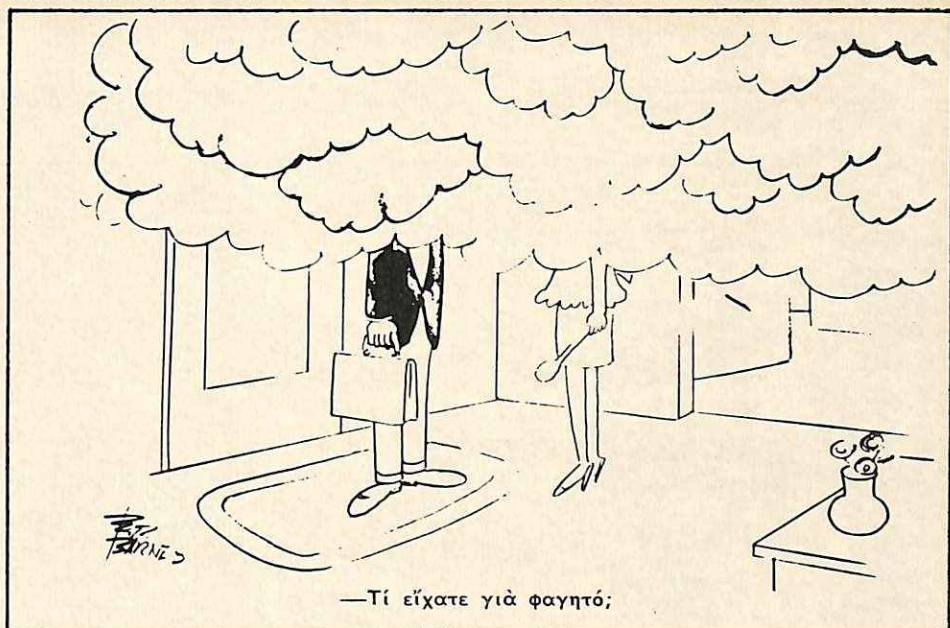
♦ Είπαμε, φέτος θα λέμε μόνον τ' καλά...

Index

Χιούμορ

—Φορολογήσιμοι 12 ίπποι!..

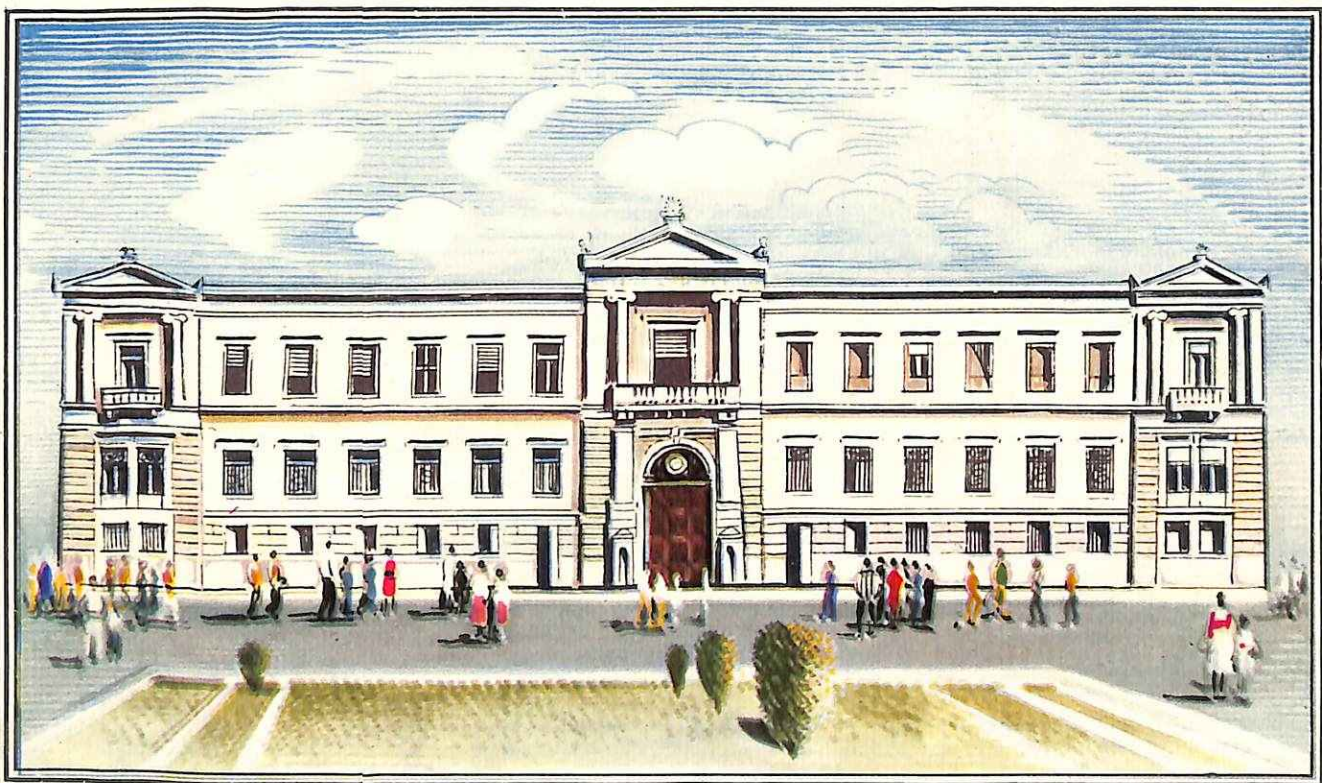
—Τί είχατε για φαγητό;

—Αυτό είναι το σημείο του κυνηγιού που το σιχαίνομαι.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΝΑΙ Ο ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕ
ΕΘΝΙΚΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ